Nr. 284. Piątek, 12 Grudnia 1913. Rok 103.

# GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 10. — Ekspedycya miejscowa w biurze dzienników **St. Sokołowskiego, ulica Jagiellońska l. 3.** — Listy należy frankować.
Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefon Redakcyi Nr. 88.
Telefon Administracyi Nr. 637.

Prenumerata.

| zamiejscowa: | | | | miejscowa: | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| **rocznie** . . . . | 32 K | **ćwierćrocznie** | 8 K — h. | **rocznie** . . . | 24 K | **ćwierćrocznie** . . | 8 K |
| **półrocznie** . . . | 16 K | **miesięcznie** | 2 K 70 h. | **półrocznie.** . . | 12 K | **miesięcznie.** . . | 2 K |

W Niemczech 3 K 20 h miesięcznie. We wszystkich innych państwach 4 K 60 h. miesięcznie.

**„Przewodnik naukowy i literacki“**, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą: pierwsi **1 K 50 h.**, drudzy **60 h.** **„Przewodnik“** prenumerowany osobno kosztuje **8 K.**

Ceny ogłoszeń: Wiersz petitowy lub jego miejsce **20 hal.**
Tabelaryczne i liczbowe po **30 hal.**, nadesłane po **60 hal.**, za wiersz lub jego miejsce miary petitowej.
Ogłoszenia liczbowe i tabelaryczne statutowe towarzystw akcyjnych i ubezpieczeniowych, po **60 hal.** za wiersz petitowy lub jego miejsce.
Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie: Biuro dzienników **Sokołowskiego we Lwowie ulica Jagiellońska l. 3.** W Paryżu wyłącznie Agencya: C. Adam (V. de Raczkowski) 38 Rue de Varenne.

## CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 4 grudnia b. r. nadać najmiłościwiej Kamili Gutwińskiej w Bielsku, złoty krzyż zasługi z koroną.

## CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

*Lwów, 11 grudnia.*

## Delegacye.

### Z Delegacyi austryackiej.

Posiedzenie plenarne Delegacyi austryackiej odbyło się wczoraj o godzinie 3 minut 30 pod przewodnictwem dr. Lea.

Sprawozdawca del. Exner zdał sprawę z restauracyi budynku Delegacyj w Budapeszcie, stwierdzając, że w kosztorysie przebudowy poczyniono liczne skreślenia i osiągnięto znaczne oszczędności.

Następnym punktem obrad było sprawozdanie komisyi o budżecie Ministerstwa spraw zagranicznych.

Sprawozdawca del. margr. Bacquehem stwierdził, że wypowiedziane w ciągu dyskusyi zapatrywania na politykę zagraniczną Monarchii były tak dalece rozbieżne, że mowca poprzestanie tylko na zestawieniu rezultatów dyskusyi. Wszyscy wiedzą, że ludność z ogromnem zainteresowaniem śledzi przebieg dyskusyi i spodziewa się, że z obrad delegacyjnych może wysnuć wniosek, iż przesilenie, które nastąpiło po pokoju bukaresztеńskim, obecnie ustępuje i że dalszy rozwój spraw daje gwarancyę pokoju i pomyślnego rozwoju naszych sił gospodarczych.

Del. Koroszec poddał krytyce politykę hr. Berchtolda, któremu zarzucił, że od objęcia swego urzędowania czuł się tylko Węgrem. Dualizm w ubiegłem przesileniu okazał się rakiem polityki zagranicznej Monarchii i póki w obecnej formie będzie utrzymany, póty, zdaniem mowcy, niemożliwa jest jednolita polityka zagraniczna. Dualizm i prepotencye wpływów węgierskich zawiniły, że stosunek nasz do Rossyi nigdy nie mógł być przyjazny. Madyaryzm dąży do zgniecenia Słowian południowych. Mowca wywodził, że wspólny P. Minister skarbu chcąc się utrzymać na swem stanowisku i przypodobać Madiarom rozpoczął politykę kolejową w Bośnii i Hercegowinie w duchu madyarskim. Mowca przemawiał za tryalizmem, który, zdaniem jego, przy odpowiedniem utrzymaniu tego, co w Państwie musi być uważane jako wspólne, przynieść może znaczne korzyści.

Del. Ellenbogen oświadczył, że to, co się stało na Bałkanach, nie jest niczem innem, jak tem, co się stało we Francyi w r. 1789, we Francyi i innych państwach europejskich w r. 1848, t. j. rewolucyą przeciw feudalizmowi. To samo, ale w innej formie, rozegrało [illegible] w r. 1905 w Rossyi.

Mowca nie uważa za zasługę Ministerstwa spraw zagranicznych utrzymania pokoju, gdyż to jedynie zawdzięczać należy Niemcom.

Jedynym rezultatem naszej polityki zagranicznej — wywodził — było to, żeśmy ponieśli szkody gospodarcze, osiągnęliśmy nieprzyjaźń Serbii i Rumunii, niezadowolenie w Niemczech, a cała Europa rozgoryczona była na nas, bo widziała w nas mącicieli pokoju.

Del. Ellenbogen omawiał następnie rozbieżność aspiracyi, wskazywał na apetyty państw ościennych i podniósł, że tylko zaprowadzenie urządzeń demokratycznych może sparaliżować te aspiracye i dać narodom możliwość pomyślnego, dalszego rozwoju.

Del. hr. Lützow przypomniał pochwały, z jakiemi sir Edward Grey wyrażał się o polityce Monarchii austryackiej; zaznaczył, że bilans końcowy przesilenia bałkańskiego jest dodatni, gdyż doprowadził do rozbicia sojuszu bałkańskiego, który był skierowany przeciw interesom Monarchii.

Del. Baernreither wskazał, że wynik austro-węgierskiej polityki na półwyspie bałkańskim nie jest taki zły, jak to z pewnych stron podnoszą, ale również nie jest tak korzystny na przyszłość, jakby sobie tego życzyć wypadało.

Mowca domagał się utrzymywania serdecznego stosunku z Włochami, wskazując, że Włochy są państwem na wskroś demokratycznem, w którem słowa i demonstracye nie mają tego znaczenia, jakie mają w innych państwach. Omawiał dalej kwestyę albańską i wyraził nadzieję, że handlowo-polityczne stosunki z państwami bałkańskiemi ułożą się w przyszłości jak najpomyślniej.

Del. Mühlwerth podniósł, że wobec niepowodzenia, jakie spotkało całą dyplomacyę europejską, nie można tak ostro osądzać polityki hr. Berchtolda.

Następnie polemizował z wywodami p. Koroszeca w sprawie tryalizmu.

Na tem obrady przerwano.

Dziś o godzinie 2 po południu dalsze obrady.

### Z Delegacyi węgierskiej.

Delegacya węgierska w dyskusyi ogólnej i szczegółowej przyjęła wczoraj budżet marynarki.

## SEJM.

□ Oba subkomitety komisyi reformy wyborczej, tak polityczny, jakoteż dla okręgów wyborczych, odbywają bez przerwy codziennie posiedzenia przy udziale JE. P. Namiestnika dr. Korytowskiego i Wiceprezydenta Namiestnictwa Grodzickiego. Na obu subkomitetach przewodniczy JE. dr. Głąbiński. Praca postępuje niewątpliwie naprzód, gdyż przy wszechstronnem omawianiu spornych punktów reformy wyborczej zachodzące różnice przez wnoszenie pośredniczących wniosków wyrównywują się.

Subkomitet polityczny obradował wczoraj od godz. 11 do 2 po południu. Omawiano postanowienia co do składu Wydziału krajowego, co do sposobu wybierania komisyj sejmowych i o klasie cenzusowej miast.

Subkomitet dla okręgów wyborczych obradował wczoraj od godziny 4·30 do 8·30 wieczorem nad okręgami miejskimi, cenzusowymi i powszechnymi, później nad okręgami wiejskimi.

Od godziny 9 do 11 min. 30 w nocy odbyła się u JE. P. Marszałka krajowego hr. Gołuchowskiego konferencya posłów przy udziale JE. P. Namiestnika.

Dziś o godzinie 10 min. 30 przed południem rozpoczął dalsze obrady subkomi[illegible] polityczny nad kwestyą kompletu potrzebnego do zmiany postanowień ordynacyi wyborczej, co do sposobu wyboru posłów w klasie cenzusowej i powszechnej miast, w klasie Izb handlowych, oraz nad kwestyą łączenia gmin, liczących mniej niż 500 mieszkańców z inną gminą dla zbiorowego miejsca wyboru.

Subkomitet obradował wkońcu nad kwestyą zabezpieczenia mniejszości narodowych w okręgach dwumandatowych, oraz nad składem Wydziału krajowego. Obrady ukończono o godzinie 2 po południu.

---

**Maciej Wierzbiński.**

# IDYLLA.

(Dokończenie).

Wszystko to znaczyło bodaj, że jeśli Gaston Le Bon pokocha sercem pannę Marie Louise, będzie mógł mieć nadzieję! Ależ on już miał nadzieję! Nie! Pewność, że jest kochanym. Taką pewność głupią, która pożąda upewnienia, modli się o nie, żebrze.

Klękał w myślach przed ścigającą go wizyą, błagając, by wreszcie zjawiła się przed nim i pozwoliła sobie powiedzieć, że ją kocha tak, jak pragnie być kochaną. Dlaczegoż nie dała spotkać się przypadkiem! Dlaczego rozwiewała się przed nim jak sen, z idylicznego tego ustronia poczęty, nawet wtenczas jeszcze, gdy przestał być dla panny Varennes nieznajomym? Nie była przecież osobą w konwencyonaliźmie zaszytą!

Wyszukał sobie strategicznie doskonałą kryjówkę wśród chaotycznych zwalisk i drzew, z której wynurzywszy się, mógł odciąć odwrót na głazie siedzącej pannie, od furtki ogrodowej; ale, skoro tylko szelest uderzył o jej uszy, dziewczyna zerwała się płochliwie, szybko podążyła nad brzeg zatoki i znikła. Niegodziwa! Okrutna!

Być może, wiedząc, że godziny pobytu jego w La Garonne policzone, zarzuciłaby nareszcie tę grę, która stawała się bolesną. Powie jej o tem kwiatowe „Adieu“, jakie znajdzie na głazie, ale powie zapóźno. A z gazet lub od sąsiadów dowie się, że on odpłynął na daleki Atlantyk. I wtedy może łza dojmującego żalu spadnie z jej oczu na skały...

Smętny, omroczony żałością, wstępował Gaston na półksiężyc skalnego pobrzeża powoli, z uczuciem, że to pogrzeb jego sielanki.

Na szczycie nie było nikogo. Wzdłuż siatki, odcinającej ogród adwokata od tego wspaniałego muru, podpierającego ląd, rosły z rzadka niewielkie świerki morskie, między którymi wiła się po igliwiu złudna ścieżyna. Po lewej jej stronie wznosiła się dziwaczna balustrada z spiczastych, najeżonych groźnie dziobów, wyrastających z poszarpanej smoczymi kłami ściany skał, które spadały ogromnemi cielskami, nurzały się w wodzie, pluskającej z cicha. Spokój pogodny, wysłoneczniony, rozsiadł się tam i zadumał nad głębokimi błękitami morza.

I w ogrodzie nie było nikogo. Dwa skrzydła gęstwiny drzewnej obejmowały wielki gazon nagi, w którego głębi znaczył się pomarańczowemi centkami gaik drzewek mandarynowych i uśmiechał różnobarwny klomb kamelij. Gdy gałęzie przysłoniły porucznikowi znany widok, otworzyła się przed nim przestrzeń kamienna, ciemno-popielata, w rodzaju platformy, umajona kilku stożkami mimozy. Ze skraju jej wysuwał się i zwieszał nad przepaścią głaz duży, wygładzony. Na nim ujrzał Gaston po raz pierwszy kruczowłosą dziewczynę i do niego zmierzał, niby do uroczyska, wspomnieniami omotanego.

Podskoczył szybko naprzód. Spostrzegł bowiem na nim książkę, przeciętą nożem z kości słoniowej. Otworzywszy ją w tem miejscu, znalazł nakreślone słowa: „szukajcie a znajdziecie“.

Ależ on szukał jej na jawie i we śnie, jak swej połowy zagubionej, niezbędnej, jak źrenicy oka swego! Więc nareszcie!...

Pozostawiwszy upominek pożegnalny na głazie, puścił się cichymi krokami dalej, gdzie ściana, jakby kulami armatniemi rozsadzona, spadała kaskadą brył skalnych. Zazierał w zakątki, szczeliny ich, wstępował na ostatnie chropawe ich krańce, rozglądał się, szukał oczyma jakiej nieznanej pieczary lub groty. Potem pędził dalej, trzymając silniej szablę przy boku, by nie dzwoniła, nie zdradziła go, i tak przelustrował wszystkie zaułki, zakątki, przytuliska, gniazda między łupkowate kolosy wtulone, aż stanął u końca ogrodu, nad zielono pomalowaną przystanią łodzi.

Stanął bezradny. Nie było nikogo. Senne fale morza wężowym ruchem napływały pod jego stopy, z cichuteńkim chrzęstem słały się na żwirach pobrzeżnych i cofały z mamrotem.

W sieć domysłów uwikłany oficer zwrócił się z powrotem do głazu.

Nagle zatrzymał się jak wryty, ucichł...

Nad głazem, nad fijołkowem jego *adieu* stała panna Marie Louise w muślinach białych, z chusteczką u twarzy. Płakała...

Dreszcz przeszył ją przejmujący, ciche: ach! wyrwało się z piersi.

Gaston był już przy jej boku, promieniejący, i bełkotał coś o „skromnym“ upominku kwiatowym, który „ośmielił się“...

— Pan wyjeżdża? — rzuciła z odwróconą twarzą.

— Niestety. Jutro o tej porze będę już daleko na morzu, w drodze na Gwadelupę... przeklętą. Co za szczęście, że spotykam panią przed odjazdem i mogę powiedzieć jej...

— Czy pan mnie bardzo szukał?

— Pani!... Nie mam słów...

— Nie wie pan, gdzie się ukrywałam?

— Zaprawdę nie.

Śliczny uśmiech błąkał się figlarnie po zaróżowionych licach. Zerknąwszy nań błyskawicznie przez łzy ostatnie, zadzwoniła o srebrną strunę radości.

— To panu pokażę!... Nie domyślał się pan, jak byłam blisko! ha ha!

Wsunęła się szybko pod wystający bok głazu, pod którego zadartem czołem ukrywała się wyżłobiona kotlina, tworząca pod tym baldachimem altanę na cienkiej warstwie zębatych skał wspartą i tak ukształtowaną, że mogły w niej znaleźć wygodnie miejsce dwie osoby.

Śmiejąc się, jak dzieci, oficer i panna wtulili się w niszę, przysiedli.

— Nie domyślił się pan! — chichotała dziewczyna i szczebiotała: Prawda, jak tu ślicznie. Niby na tronie dla nimf i nereid przeznaczonym? Taka przepaść u nóg! Gdy morze się rozhula, rzuca się na te rumowiska skał pod nami, z piorunowym łoskotem, ryczy, szaleje, miota się w furyi szatańskiej. Powstają spienione odmęty.... Ale pan nie odjeżdża przecież?...

— Odjeżdżam jutro o świcie, lub dzisiaj wieczorem jeszcze.

— Nie wierzę.... To fortel był z pana strony, to żart.... Już pójdę! — dodała, czując swą rączkę w jego dłoni, i podniosła się — bardzo opieszale.

Gaston, nie puszczając rączki, błagał, by nie uciekała, zaręczał, iż rzeczywiście musi pożegnać ten raj, a ona wyszeptała tylko leniwie:

— Już muszę iść....

— Ależ dlaczego?!

— Bo.... pan gotów pocałować mnie.

— I będę całować.... wtedy, gdy pani będzie moją, gdy powrócę.

— A kiedy pan powróci? — spytała cicho, smętnie.

— Któż wie? Może za pół roku, za rok.... Skoro tylko stanę we Francyi, natychmiast przybędę tutaj, i na znak, że wróciłem i czekam, że pragnę zaproszenia do willi Le Vaisseau, złożę na naszym głazie wiązkę ponsowych róż. Dobrze?... Ale czy pani nie zapomni o mnie?

— Czy pan nie zakocha się tam w jakiej kreolce?...

Potok gorących zaprzeczeń, zaręczeń i przysiąg zalał jej rozdrgane serce.

Rozmawiali, szeptali, zbliżeni do siebie, na krawędzi przepaści. Aby uchronić ją przed upadkiem, Gaston otoczył ramieniem jej kibić, a ona, by uchronić go przed upadkiem, nieznacznie oplotła jego szyję. I gdy tak wzajemnie chronili się przed przepaścią, za-

W ciągu dnia jutrzejszego zebrać się mają prezydya klubów polskich dla omówienia spornych kwestyj reformy wyborczej.

Posiedzenie subkomitetu dla okręgów wyborczych zwołane zostało na dziś godzinę 4 min. 30 po południu, klub ukraiński zaś na sobotę, 13 b. m., o godzinie 9 rano.

# Rada Państwa.

### Z Izby posłów.

Przerwa posiedzenia, zarządzona wczoraj przez Prezydenta Izby o godzinie 1 w południe, trwała do godziny kwadrans na 5-tą po południu.

O tej porze otworzył Prezydent posiedzenie jedynie w tym celu, aby Izbę zawiadomić, iż ze względu na odbywające się równocześnie pełne posiedzenie austryackiej Delegacyi, posiedzenie Izby ostatecznie zamyka, a następne zwołuje jeszcze na ten sam dzień, na godzinę 7 wieczorem.

Izba przyjęła oświadczenie Przewodniczącego zupełnie spokojnie do wiadomości.

Jakoż o godz. 7 wieczorem podjęto posiedzenie Izby na nowo.

Na samym zaraz początku wczorajszego wieczornego posiedzenia zabrał głos p. Reizes i wskazał na to, że dopiero z dzienników dowiedział się, iż na posiedzeniu uchwalono nowelę o podatku wódczanym w trzeciem czytaniu. Mowca był przez cały czas obecny w sali i nic nie wiedział o podobnej enuncyacyi Prezydenta. Mowca zastrzega się przeciw podobnemu postępowaniu, które stanowić może niebezpieczny precedens i domaga się, aby nie dokonywano głosowań, które nie są należycie enuncyowane tak, że posłowie nie wiedzą o tem. (Oklaski na ławach ruskich).

Po wywodzie końcowym sprawozdawcy p. Lichta przystąpiła Izba do głosowania nad ustawą o podatku osobisto-dochodowym.

§ 153 (obowiązek płacenia podatku) i 154 (uwolnienie od podatku osobisto-dochodowego) przyjęto bez zmiany. Wniosek mniejszości co do zniesienia wolności podatkowej oficerów odrzucono 229 głosami przeciw 178.

Przy § 155 (minimum egzystencyi) zgłoszono kika wniosków mniejszości. Wnioski, aby minimum egzystencyi podwyższyć na 2000 koron, względnie na 1800 koron, rzucono.

Wniosek p. Winarskyego, aby minimum egzystencyi wynosiło 1600 kor., po imiennem, na wniosek wnioskodawcy głosowaniu, Izba przyjęła 196 głosami przeciw 195. (Oklaski na ławach socyalistów, okrzyki na ławach młodoczeskich i zjednoczenia chrześciańsko-społecznego; wrzawa).

§§ 156, 157, 158, 160, 161, 162, 163, 165 przyjęto bez zmiany w brzmieniu komisyi, odrzucając wszystkie poprawki.

Przy § 172 (wymiar podatku) odrzucono 200 głosami przeciw 173 wniosek p. Hilbranda, aby podwyższyć progresyę podatku osobisto-dochodowego ponad 10.000 kor.

Wreszcie przyjęto całą ustawę z kilku poprawkami p. Adolfa Grossa. Przyjęto również postawione przez komisyę rezolucye.

Tem samem całą ustawę załatwiono w drugiem czytaniu.

Sprawozdawca dr. Licht wniósł, aby Izba przystąpiła natychmiast do trzeciego czytania ustawy.

P. Seitz żądał głosowania imiennego nad kwestyą nagłości.

Przewodniczący dr. Sylvester oświadczył, że dr. Licht wniosek swój cofnął; tem samem odpadło głosowanie nad nagłością.

Na tem obrady przerwano, a po kilku zapytaniach do P. Prezydenta i odczytaniu wpływów posiedzenie o godz. 12·30 w nocy zamknięto.

Następne posiedzenie odbędzie się w czwartek, 18 b. m.

### Konferencya przewodniczących klubu.

Wczoraj po południu odbyło się posiedzenie przewodniczących klubów.

Jak słychać z kół parlamentarnych, Prezydent Sylvester przypomniał Rusinom, iż przyrzekli, że dopuszczą do głosowania nad nowelą o podatku osobisto dochodowym.

Pp. K. Lewicki i Okuniewski przeczyli temu, aby od nich wyszło podobne przyrzeczenie. Postępowanie swoje usprawiedliwiali tem, że z powodu niezgody wśród stronnictw polskich praca w komisyi reformy wyborczej nadzwyczaj powoli postępuje. Zwłaszcza wzburzyła ich mowa prezesa Rady narodowej p. Cieńskiego, który na posiedzeniu komisyi reformy wyborczej powiedział, że istnieje zamiar załatwienia tylko reformy finansowej. Wskutek zaś załatwienia planu finansowego i uchwalenia przekazań krajom, dawny Wydział krajowy w Galicyi będzie w możności prowadzić dalej gospodarkę, a reforma wyborcza wcale nie będzie załatwiona. To jest powodem wzburzenia wśród Rusinów i dlatego nie mogą dopuścić do głosowania nad nowelą o podatku osobisto-dochodowym i muszą obstawać przytem, aby aż do załatwienia galicyjskiej reformy wyborczej przerwano obrady nad planem finansowym.

Pos. Fink oświadczył, że zjednoczenie chrześciańsko-społeczne musi obstawać przy tem, aby w dalszym ciągu toczyły się obrady nad planem finansowym i nie może zgodzić się na inicyatywę dr. Diamanda, aby na razie wsunięto prowizoryum budżetowe na porządek dzienny obrad Izby. Prowizoryum budżetowe należałoby bez pierwszego czytania odesłać do komisyi budżetowej.

P. Prezes gabinetu hr. Stuergkh przemawiał za tem, aby prowizoryum budżetowe bez pierwszego czytania odesłano do komisyi, która mogłaby obradować równocześnie z Sejmem galicyjskim. Rząd byłby gotów wszystkie postanowienia, które nie należą do prowizoryum budżetowego, wyłączyć i wnieść je w specyalnem przedłożeniu przy końcu stycznia.

Przeciw przekazaniu komisyi prowizoryum budżetowego bez pierwszego czytania, przemawiali pp. Choc i Staniek. P. Wassilko proponował, aby dokonano głosowania nad reformą podatku osobisto-dochodowego, Izba zaś odbyłaby następne posiedzenie dopiero we środę, aby dać możność do obrad Sejmowi galicyjskiemu.

Prezydent Sylvester propozycyę tę przyjął.

P. K. Lewicki imieniem Rusinów, którzy wśród tego odbyli posiedzenie klubu, złożył oswiadczenie, że Rusini zgadzają się na propozycyę p. Wassilki.

Na wniosek p. Germana uchwalono, że następne posiedzenie Izby ma się odbyć dopiero we czwartek przyszłego tygodnia, zresztą zaś ma się postąpić według propozycyi p. Wassilki.

P. Conci żądał, aby po załatwieniu prowizoryum budżetowego Izba przystąpiła do 2-go i 3-go czytania przedłożenia o wło skim fakultecie prawniczym. Co do tego żądania nie powzięto żadnej uchwały.

# Z parlamentu Rzeszy niemieckiej.

W dalszym ciągu dyskusyi budżetowej w parlamencie Rzeszy niemieckiej hr. Westarp (konserwatysta) wskazał, że Niemcy wypełniły obowiązki sojusznika wobec Austryi. Omawiając sytuacyę zagraniczną, mowca wskazał, że Niemcy muszą być przygotowane na to, że wobec swego położenia centralnego w Europie, będą zmuszone z bronią w ręku bronić swej egzystencyi. Muszą więc skupić wszystkie swe siły i być na to zawsze przygotowane.

P. Wimmer (post. partya ludowa) polemizował z wywodami kanclerza, który osłabić chciał znaczenie uchwalonego mu przez parlament votum nieufności.

Minister wojny gen. Falkenhayn wśród przerywań ze strony socyalistów dawał dalsze wyjaśnienia w sprawie zajść w Saverne.

P. Morawski wywodził, że Polacy oparci na własnem doświadczeniu oceniają, że skargi ludności alzackiej są słuszne. W polskich częściach kraju od lat 120 panuje samowola.

Kiedy mowca powiedział, że system rządowy w polskich częściach kraju jest niemoralny, przewodniczący wezwał go do porządku. Wszystko, co jest dobre i szlachetne u ludzi — ciągnął mowca dalej — a więc miłość i przywiązanie do języka ojczystego, do tradycyi, wszystko to u Polaków ze stanowiska rządu pruskiego uważa się za zbrodnię. W ten sposób zatruwa się ducha ludności i niema nadziei, aby stosunki te się poprawiły.

Wkońcu przemawiał kanclerz Bethmann-Hollweg i polemizował z wywodami poprzednich mowców.

Na tem dalsze obrady przerwano.

# Dezygnowany książę Albanii.

Ks. Wied został już oficyalnie zawiadomiony, że mocarstwa godzą się na to, by objął rządy księstwa Albanii. Z tego powodu podają pisma niemieckie życiorys przyszłego władcy albańskiego.

Ks. Wilhelm Wied urodził się d. 26 marca 1876 w Neuwied, jako syn ks. Wilhelma i księżniczki Maryi holenderskiej. Młodość upłynęła mu w drobnej zacisznej rezydencyi nad Renem, nad którego brzegami wznosi się zamek ks. Wied.

Nad wychowaniem młodego księcia i jego rodzeństwa czuwał ojciec osobiście. — W zamku Wied prowadzono życie niezmiernie proste, niemal purytańskie; wszelki przepych i wystawność były tu wykluczone. Namiętnością starego księcia był sport koński, który też pochłaniał stosunkowo wcale znaczne sumy.

Stajnia, jaką utrzymywał, cieszyła się w Niemczech wielkim rozgłosem. Sam będąc znakomitym jeźdźcem, dokładał ks. Wilhelm (sen.) starań, by także synowie poszli jego śladem. Dla sportu jednakże nie zaniedbywano ćwiczyć umysłu dzieci, przyczem główny nacisk położony był na naukę obcych języków. Na równi z rodzeństwem włada też dezygnowany ks. Albanii doskonale językami angielskim i francuskim.

W ślad dwu braci ks. Wilhelm (iun.) osiągnąwszy wiek wymagany, wstąpił do kawaleryi gwardyjskiej. Trzej smukli młodzi książęta uchodzili za najdzielniejszych podporuczników w Poczdamie i cieszyli się wśród ludności wielką sympatyą, dzięki swemu uprzejmemu wobec wszystkich zachowaniu.

Dnia 30 listopada 1906 poślubił ks. Wilhelm księżniczkę Schönburg-Waldenburg, której rodowód sięga wieku XII. i która małżonkowi swemu przyniosła w posagu wielomilionowy majątek. W Poczdamie, a potem w Berlinie urządziła księżna wspaniałe ognisko, jeden z głównych punktów zbornych towarzystwa. Księżna uprawia zwłaszcza muzykę i opowiadają, że gra po wirtuozowsku. Słynęły też jej przyjęcia muzyczne w Poczdamie, na których prawie stale gościli niemiecki następca tronu i jego małżonka. Z mężem dzieli ks. Zofia zamiłowanie w podróżach. Nie lękając się trudów i niebezpieczeństw, konno zwiedziła z mężem całą Palestynę, prowadząc życie nomadów, niejednokrotnie w namiotach w puszczy nocując.

Z rodzeństwa ks. Wilhelma, brat najstarszy ożenił się z córką Wilhelma II. Würtemberskiego, młodszy zaś zajmuje obecnie stanowisko sekretarza regencyjnego w poselstwie niemieckiem u dworu w Chrystyanii, ożeniony zaś jest z ks. Solms-Wildenfels. Dwie młodsze siostry księcia nie wyszły dotąd za mąż. Przebywają one naprzemian na zamkach Neuwied, Monrepos i w willi Segenhaus, w Nadrenii.

Ks. Wilhelma łączą stosunki pokrewieństwa z pięciu domami królewskimi, mianowicie: z pruskim, holenderskim, szwedzkim i rumuńskim. Jest on ukochanym kuzynem

---

przepaścili się w sobie, usta jego spadły na falę włosów kruczych, dziewczyna pod czarem niebieskich źrenic przysłoniła oczy i szepnęła:

— Boże.... Pan stoczy się w przepaść!

I stoczyła się w omdleniu na pierś oficera.

. . . . . . . . . . . . . . . . . . . .

Tego wieczora, gdy księżycowa latarnia morska oświetliła czarowną noc południa, panna wyszła na urwisko, zapatrzyła się załzawionem okiem na bezmiary ciemnomodrych, cudnych wód, przeciętych wstęgą roziskrzonego złota i w obliczu duszy przyrody spowiadała się ze swego szczęścia, żalu i tęsknoty.

Lecz cóż to?! Na głazie ich spoczywały kwiaty?!

Róże! Róże ponsowe!!

Więc wrócił i czekał?! Jakto? Przez kilka godzin odbył całą daleką wyprawę?

Śmiech szalony, obłędny zatargał jej piersią.

A wśród drzew zamigotały złociste guziki czarnej tuniki oficerskiej. Dwa cienie runęły ku sobie magnetycznie i zwarły się w jedną grupę.

— Więc to chyba nieprawda! Podstęp niegodziwy!

— Nie! U pułkownika dowiedziałem się, że burzę na Gwadelupie zażegnano pokojowo i że odpowiedni *contreordre* odwołał całą ekspedycyę. Natychmiast przedsięwezmę kroki, by zabezpieczyć się przeciwko niespodziance takiej, która zakłóciłaby naszą idyllę.

— Nie wierzę w tę historyę. Ale.... to nic nie szkodzi.

Rozmarzone morze szumiało na nutę kołysanki słodkiej i wtórzyło muzyce dwugłosu:

— Kocham cię....

— Kocham cię....

71)

# WIDMO.

### (GEORGES OHNET: „LE REVENANT“).

(Ciąg dalszy).

XII.

Gdy książę de la Tour d'Avon wszedł do małego saloniku na pierwszem piętrze, gdzie znajdowała się księżna, został mocno uderzony wyrazem prostoty i spokoju w twarzy Betsy. Nie odnajdował w niej już owej wyniosłej kobiety, ironicznej i gniewnej, którą widział wracającą z Opery, w dniu jego powrotu do pałacu. Była ubrana czarno, wydawała się chudą, ale piękność jej pozostawała zawsze pełna uroku, niezmieniona. Jedynie tylko siwy pukiel podniesiony z czoła, świadczył o jej istotnym wieku.

Uniosła się nieco na fotelu, wskazała mężowi krzesło i głosem nieco przyciszonym, rzekła:

— Opuszczając mnie, temu kilka tygodni, wieczorem, po powrocie pana do Paryża, przepowiedziałeś mi rzecz, która aż nadto dokładnie się spełniła...

Jan milczał. Nie wypadało mu okazać się tryumfującym. Pochylił głowę na znak potwierdzenia.

— Następnie — mówiła dalej księżna — byłam bardzo chora, o mało nie umarłam. Byłoby to, o ile mi się zdaje, dobrym wynikiem dla pana i dla mnie. Moja córka nie pozwoliła mi umrzeć. Jej zawdzięczam smutną korzyść, że żyję. I to właśnie czyni, że nasza rozmowa jest konieczna. Nie zdaje mi się, aby pan był zdania, iż wystarcza, żem przeszła przez tę próbę ogniową, aby wszystko, co dawniej nas dzieliło, zatarte zostało. Po mojem wyzdrowieniu, znajdujemy się na tym samym punkcie co przed moją chorobą. Jedyną zmianą, jaka zaszła, jest dług wdzięczności, jaki zaciągnęłam względem Elizy...

Jan uczynił ruch, który powstrzymał księżnę i rzekł:

— Pani to wystarczyć powinno.

— Bardzo dobrze. Ale panu?

— Moje przekonania nie zmieniły się od chwili rozmowy, jaką mieliśmy po moim powrocie. Wróciłem tutaj, jedynie w chęci i z postanowieniem zapewnienia szczęścia mojej córce. Pozostałem, aby dokonać tego dzieła, które stawiam na pierwszem miejscu, jako najważniejsze. Jeżeli jesteś usposobiona, jak mi to dajesz do zrozumienia, zrobić ze swojej strony co od ciebie zależy, będzie to, dla naszego świata, widok zgody, której nikt się już nie spodziewał i która tem większe wrażenie sprawi...

Na te słowa, oblicze księżnej skurczyło się boleśnie i Jan wyrzucał sobie, że dał się unieść tej ironii. Obiecywał sobie, że będzie wspaniałomyślny i odtąd okaże się delikatniejszy wobec swego rozbrojonego przeciwnika.

— Może pan liczyć — odrzekła księżna — na moją całkowitą zgodę co do tego, co zadecydujesz. Nie żądam żadnych wyjaśnień. Wystarcza życzenie mojej córki, aby powstrzymać każdy z moich zarzutów. Wiem zresztą, iż opozycya z mojej strony nie miałaby żadnego znaczenia. Ale idzie mi o to, aby wiedziano, że moje przyzwolenie jest udzielone z całego serca.

— Żałuję, że nie oświadczyłaś mi tego wobec Elicy. Te słowa miałyby dla niej nieocenioną wartość. Znam teraz dobrze serce tego dziecka, jest pełne niewymownej szlachetności i serdeczności.... Ucieszyłaby się, słysząc, co mówisz.

— Ona wie czego się ma trzymać pod tym względem. Nic przed nią nie ukrywałam. Minął bezpowrotnie czas, w którym unosiłam się dumą.... To dziecko mnie zwyciężyło, zatryumfowało nademną.... Skoro nieszczęście oczy mi otworzyło, zrozumiałam całą okropność tego, co czynić zamierzałam. Ale nie mam żadnej zasługi, czyniąc to wyznanie. Trzeba było, żebym została znicestwiona, złamana, aby rozsądek mi wrócił. Wrócił, ale razem z ruiną.

Łzy błyszczały w oczach księżnej i spłynęły zwolna po bladych policzkach. Po raz pierwszy Jan widział płaczącą tę kobietę, którą znał tylko w upojeniu powodzenia i tryumfie urody.

Odwrócił się, nieco zażenowany. Lecz ona już otarła oczy i zimna krew jej wróciła:

— Nie prosiłam, abyś przyszedł do mnie — rzekła — po to, by cię męczyć mojemi narzekaniami. Wszystko, co miałam do zniesienia, przyszło na mnie z mojej winy i sama jestem za to odpowiedzialna. Nie mam zamiaru wyrzekać, ani dyskutować. Pragnę tylko wiedzieć od ciebie, co zadecydowałeś.

— Życzę sobie, aby ślub Elizy z Ludwikiem Courcyer odbył się za trzy tygodnie, ponieważ jesteś już zdrowsza i będziesz w stanie być na nim. Ślub odbędzie się u św. Klotyldy, jeżeli się zgodzisz. Albo w la Tour d'Avon, skoro ci to będzie dogadzało.

— Wolę Paryż i ś-tą Klotyldę.

— Pochwalam ten wybór. Korzystnie wpłynie na opinię ludzką. Dobrze będzie, gdy nasz świat zobaczy nas oboje przy naszej córce, w dniu jej ślubu. Będzie to najlepszy dowód, że nasza zgoda jest zupełna. W jednym dniu dobra opinia naszego domu będzie przywrócona.

królowej Elżbiety rumuńskiej, jak wiadomo, również księżniczki Wied z rodu.

Następstwo ks. Wied na tronie albańskim jest zapewnione. Właśnie w dniu, gdy go doszło pismo niemieckiego sekretarza stanu Jagowa z zawiadomieniem o przyjęciu jego, księcia, kandydatury na tron albański, — pobłogosławiły go nieba synem pierworodnym, na którego też przejdzie następstwo tronu albańskiego.

## Sprawy bałkańskie.

(Wybory w Bułgaryi. — Dr. Streit greckim ministrem spraw zagranicznych. — Budowa floty tureckiej.)

Wynik wyborów bułgarskich jest już znany: z 204 mandatów udało się stronnictwom rządowym pozyskać jedynie 95. Reszta, a więc większość, dostała się w udziale stronnictwom opozycyjnym. Nowozałożona partya agrarna skupiła pod swym sztandarem 48 mandatów, obie frakcye socyalistyczne po 18; 14 głosów padło na demokratów, 5 na radykałów. Tyle też zaledwie uratować zdołali „narodniacy“, t. j.: nacyonaliści Geszowa, a z Cankowistów wybrany został jeden tylko Danew w starej pieleszy rusofilstwa, Wracy.

Najbardziej uderzającym momentem tego wyniku jest całkowite zdruzgotanie stronnictw russofilskich. Sytuacyę zaś komplikuje i to jeszcze, że rząd nie potrafił wywalczyć sobie nawet absolutnej większości i dla tego skazany jest na poparcie jednej lub kilku partyj opozycyjnych.

Jakież partye mogą tu wejść w rachubę? Na podstawie programu swego najbardziej zbliżają się do rządu demokraci; ci wszakże nietylko, że rozporządzają zbyt szczupłą liczbą głosów, lecz nadto osobiście zapędzili się zbyt daleko w antagonizmie wobec dzisiejszych przestawicieli rządu. Z dwu frakcyj socyalistycznych mogliby wzięci być w rachubę jedynie t. zw. „szerocy socyaliści“, którzy w przeciwieństwie do „ciasnych“, skrajnych, nie wyłączyli ze swego programu czynnego udziału w sprawach państwowych. Ponieważ jednak dać mogą rządowi tylko 18 głosów, zatem i z ich poparcia niewiele byłoby pożytku i rząd pozostaje skazany chyba na paktowanie ze stronnictwem agrarnem.

Partya ta wytworzyła się z niezadowolenia bułgarskiego ludu i nie skłania się ani ku rusofilom, ani też ku rządowi. Jej program opiera się wyłącznie na hasłach wewnętrzno-politycznych i socyalnych i zdąża głównie do zaprowadzenia oszczędności w gospodarce państwowej. Co do polityki zagranicznej jeszcze się agraryusze nie wypowiedzieli, przypuszczać wszakże wypada, iż zajmą raczej wrogie, niż sprzyjające stanowisko wobec stronnictw rusofilskich. Jest więc nadzieja, iż rządowi uda się wejść z nimi w koalicyę. Wówczas rząd rozporządzałby 143 głosami, co zupełnie wystarczyłoby do ustalenia polityki gabinetu.

Przyjmując dnia 10 b. m. przedstawicieli pracy sofijskiej i zagranicznej, oświadczył prezydent ministrów Radosławow, że rząd w wyniku wyborów nie widzi żadnej podstawy do ustąpienia. Rząd bowiem liczy na to, że część opozycyi użyczy mu poparcia, a nadto spodziewać się należy, iż także socyaliści od czasu do czasu pójdą za większością rządową. Wobec zaciekłej agitacyi, zwłaszcze wrogich rządowi stronnictw rusofilskich, Radosławow uważa wynik wyborów za wcale pomyślny. Rząd z jak najlepszą otuchą czeka otwarcia Sobrania. Dopiero, gdyby na jawnem posiedzeniu Sobrania rząd przy głosowaniu znalazł się w mniejszości, ustąpienie gabinetu byłoby konieczne.

*

Z Aten donoszą: Greckiemu posłowi u Najw. Dworu w Wiedniu dr. Streitowi ofiarowano portfel spraw zagranicznych, a dr. Streit, jak w kołach dobrze poinformowanych głoszą, zdecydował się przyjąć propozycyę.

Dotychczasowy minister spraw zagr. Panas zostaje posłem w Konstantynopolu i w ciągu przyszłego tygodnia uda się na posterunek.

Zanim dr. Streit przybędzie do Aten, sprawować będzie agendy urzędu spraw zagranicznych prezydent ministrów Venizelos. Kto będzie następcą Streita w Wiedniu, na razie niewiadomo. Rozstrzygnięcie wszakże ma wkrótce nastąpić, gdyż oczekiwane jest wielkie revirement w dyplomatycznej służbie greckiej. B. naczelny komisarz Krety Zaimis ma się udać na stanowisko posła w Berlinie, tamtejszy zaś poseł Theotokis objąłby w takim razie poselstwo bukareszteńskie. Deputowany z Tessalii Agamemnon Schliemann, syn znakomitego archeologa, którego potomkowie naturalizowali się w Grecyi, wstępuje do służby dyplomatycznej i otrzyma stanowisko posła; nie jest rzeczą wykluczoną, że właśnie on przeznaczony zostanie dla Wiednia. Jako poważnego zresztą kandydata na to stanowisko wymieniają również b. ministra spraw. zagr. Griparisa, który — jak wiadomo — podczas pobytu dr. Streita na konferencyi w Londynie kierował przejściowo w zastępstwie poselstwem wiedeńskiem.

*

O umowie zawartej przez rząd ottomański z pewnem angielskiem przedsiębiorstwem co do przebudowy arsenału marynarki na Złotym Rogu, dalej budowy warstatów okrętowych i pływającego doku w Ismid, dochodzą następujące szczegóły:

Na podstawie układu zawartego pomiędzy rządem tureckim, a firmami angielskiemi Armstrong and Vickers i Wisworth zostanie założone Towarzystwo anonimowe pod nazwą „Société Imperiale Ottomane des Chantiers, Docks et Constructions navales“, które przez lat trzydzieści ma zajmować się budową i naprawą okrętów wojennych i handlowych. Kapitał akcyj imiennych, których własność przenoszona być może jedynie za poprzedniem zezwoleniem Porty i układ zawierających firm angielskich, opiewa na 1,485.000 tur. funtów. Kupony poręczone są dochodami z niektórych dziesięcin, pozostających pod zarządem Dette Publique. Sumy wpłacone na ten cel przez rząd turecki będą później z ewentualnych zysków spłacone. Czyste zyski w 3/5 przypaść mają Porcie, a w 2/5 firmom angielskim.

Kompania ma w oznaczonym terminie pobudować doki i warstaty i przystąpić do naprawy, względnie budowy okrętów. Znajdujące się nad Złotym Rogiem zakłady marynarskie zostaną zreorganizowane wedle najnowszych wymagań techniki. Dok, który ma być zbudowany w Ismid, urządzony tak będzie, by przyjmować mógł okręty aż do pojemności 32.000 tonn. Urządzona będzie ponadto fachowa szkoła turecka. W zakładach pracować będą tylko tureccy i angielscy lub kanadyjscy inżynierowie lub robotnicy. — W razie wojny wszystkie te zakłady przechodzą na własność Porty, której zresztą przysługa również prawo odkupić je po upływie lat dwudziestu.

# KRONIKA.

*Lwów, 11 grudnia.*

**Kalendarz.**

Piątek (12 grudnia):

Aleksandra. — Wolidara. — Paramona.

Wschód słońca o godzinie 7·14 rano, zachód słońca o 3·23 po południu.

**Temperatura.** O godzinie 12 w południe + 2 stopni Cel.

— **Dyrektor lasów i dóbr państwowych,** radca Dworu Małaczyński, przyjmować będzie strony w dnie powszednie od godziny 12 do 2.

— **Wiadomości dyecezyalne.** Archidyecezya lwowska ob. lac. Odznaczeni ekspozytoryum kanonicznem: ks. Józef Gawżyński, proboszcz w Lipsku, ks. Jan Piwiński, katecheta szkoły im. Staszica we Lwowie. Wicedziekanem buskim mianowany ks. Zygmunt Scherff, proboszcz w Radziechowie. Konkurs na probostwo w Złotnikach ogłoszono z terminem do 20 stycznia 1914.

Dyecezya krakowska. Prezentę na probostwo w Sułkowicach otrzymał ks. Józef Gros, proboszcz w Budzowie.

Dyecezya przemyska. Urlop roczny dla poratowania zdrowia otrzymał ks. Kazimierz Kostheim, wik. w Albigowej. Przedłużenie urlopu na przeciąg pół roku otrzymał ks. Jan Nowosławski, b. ekspozyt w Miękiszu Nowym.

— **Święto dzieci dla dzieci.** Na dochód Towarzystwa Dzieciątka Jezus — tak wielce pożytecznego — urządza wydział tegoż Towarzystwa sprzedaż ozdób na Boże drzewko, własnej roboty uproszonych pań, w dniach 18, 19 i 20 b. m.

Niechaj radość naszych dzieci przysporzy światła, ciepła i opieki biednym, opuszczonym, bezdomnym sierotom, a to im pewnie szczęście przyniesie.

Upraszamy przeto niniejszem gorąco wszystkie szczęśliwe matki, mogące dzieciom swym przyozdobić Boże choinki, by raczyły wstrzymać się z kupnem do dnia 18 b. m., to jest do otwarcia „Bazaru Dzieciątka Jezus“, a znajdą tam niewidziane jeszcze śliczne drobiazgi. Za dni kilka doniesiemy, w którym lokalu sprzedaż ta odbywać się będzie.

— **Wybory uzupełniające** do sądu przemysłowego i sądu przemysłowego odwoławczego we Lwowie rozpisało c. k. Namiestnictwo. — Wszyscy przemysłowcy w obrębie m. Lwowa są obowiązani do dni ośmiu zgłosić pisemnie w magistracie w biurze przemysłowem rodzaj przemysłu i jego siedzibę, celem wpisania ich do list wyborców, a zarazem przedłożyć spis osób w ich przedsiębiorstwie zatrudnionych.

— **Powszechne Wykłady Uniwersyteckie.** W piątek, dnia 12 b. m., doc. Politechniki, dr. S. Bryła: „O amerykańskich drapaczach chmur“ (z obraz. świetln.). Zakład fizyczny ul. Długosza 8. Początek o godzinie 7 wieczorem.

— **Otwarcie cukrowni w Chodorowie.** Jak już wczoraj donieśliśmy, uczestnicy uroczystości po zwiedzeniu fabryki udali się powozami do miasta, gdzie w sali „Sokoła“ odbyło się śniadanie. Podczas śniadania wygłoszono cały szereg mów. Pierwszy zabrał głos Franciszek hr. Zamoyski, prezes Rady nadzorczej fabryki, a podkreślając wielkie znaczenie nowej fabryki cukru, podniósł w serdecznych słowach zasługi tych, którzy do stworzenia jej się przyczynili, przedewszystkiem Banku przemysłowego, a dalej trudności, z jakiemi musieli założyciele fabryki walczyć, zanim udało im się sprawę przeprowadzić. Następnie wyraził mowca uznanie i podziękowanie dostawcom, podkreślając wyjątkową punktualność, z jaką wywiązali się z zadania, w szczególności firma budowlana M, Bleha z Pragi, fabryka maszyn Skoda w Pilznie, fabryka kotłów Zieleniewskiego w Krakowie i inne krajowe przedsiębiorstwa. Kończąc, pił hr. Zamoyski na pomyślny rozwój cukrowni.

Radca Dworu dr. Szarski wyraził w swem przemówieniu uznanie i podziękowanie społeczeństwu, które mimo ciężkich stosunków finansowych rozkupiło przeważną część akcyj i umożliwiło tem dokonanie przedsięwzięcia i wzniósł toast na cześć akcyonaryuszów.

Ich imieniem podziękował p. Z. Lewakowski, poczem przemawiali zastępca firmy Bleha inż. M. Jelinek, dyr. Tomicki imieniem lwowskiego Tow. politechnicznego, St. hr. Mycielski, jako marszałek pow. bobreckiego, prezes Rady nadzorczej Banku przemysłowego, JE. Abrahamowicz, wreszcie burmistrz Chodorowa dr. Grünstein i dziekan gr.-kat. chodorowski ks. Winnicki.

Następnie odczytano szereg telegramów, między innymi od JE. ks. Arcybiskupa Bilczewskiego, P. Namiestnika dr. Witolda Korytowskiego, P. Marszałka krajowego Adama hr, Gołuchowskiego, dalej od wiceprezydenta krajowej Dyrekcyi skarbu Bugno, członka Wydziału krajowego dr. Jahla, posła dr. Stesłowicza, prezydenta miasta Lwowa Neumanna, dyrektora kolei Rybickiego, od całego szeregu banków. fabryki Skoda, firmy Bleha i t. d.

— **Wydział Ligi pomocy przemysłowej** odbędzie posiedzenie pod przewodnictwem prezesa Andrzeja ks. Lubomirskiego we wtorek, 16 b. m., o godzinie 3 po południu.

— **Towarzystwo przyjaciół sztuk pięknych we Lwowie** postanowiło urządzić wystawę gwiazdkową szkiców, mniejszych obrazków, rysunków i rzeźb. Celem wystawy jest zachęcenie publiczności do kupowania na podarki świąteczne utworów malarzy polskich i przełamanie dotychczasowego zwyczaju i wprowadzenie niejako na targ świąteczny dzieł sztuki — rzeczywistej wartości artystycznej o przystępnej cenie. Wystawa, której otwarcie nastąpi w tych dniach, mieścić się będzie w lokalu dawnej cukierni Szolca przy ul. 3 Maja l. 5.

— **Towarzystwo filologiczne** odbędzie posiedzenie w sobotę, dnia 13 b. m., o godzinie 6 w sali VII. na Wszechnicy (I. p.). Porządek dzienny: Prof. Artur Rapaport: „Perfektywowanie w późniejszej greczyźnie“.

— **Egzaminy nauczycielskie z gimnastyki.** Komisya egzaminacyjna dla nauczycieli gimnastyki w szkołach średnich i seminaryach nauczycielskich we Lwowie, zawiadamia interesowanych o następujących postanowieniach zawartych w nowych przepisach egzaminacyjnych (rozp. Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 30 października b. r. Dz. u. p. nr. 231).

W ciągu roku szkolnego 1913/14, jako przejściowego, mogą się jeszcze odbywać egzaminy według przepisów ustawy z dnia 10 września 1870, Dz. u. p. nr. 116, z tem jednak zastrzeżeniem, że kandydaci muszą wykazać się odbyciem conajmniej całorocznego kursu gimnastycznego nauczycielskiego. Aż do początku roku 1914/15 będą też mogli kandydaci, którzy zdali egzamin nauczycielski z gimnastyki według przepisów z r. 1870, przystąpić (bez egzaminu uzupełniającego) do egzaminu nauczycielskiego z jednego z przedmiotów naukowych (język żyjący nie wykładowy, historya, chemia), które rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 15 czerwca 1911 Dz. u. p. nr. 117 dozwala połączyć z gimnastyką w jedną grupę. Kandydaci ci muszą jednak później zdać egzamin uzupełniający, którego wymagania określa bliżej art. XVII. al. 3 nowych przepisów egzaminacyjnych.

Z rokiem akademickim 1914 15 wejdą w życie w całej pełni nowe przepisy egzaminacyjne, mocą których do egzaminu nauczycielskiego z gimuastyki dla szkół średnich i seminaryów nauczycielskich będą dopuszczeni wyłącznie absolwenci państwowych kursów dwuletnich przy Uniwersytetach. Również do egzaminu nauczycielskiego, obejmującego jeden z przedmiotów naukowych w połączeniu z gimnastyką, będą mogli przystępować jedynie tylko absolwenci wspomnianych wyżej kursów, którzy wykażą się świadectwem egzaminu nauczycielskiego z gimnastyki, zdanego według przepisów nowych, lub takimże egzaminem według przepisów z roku 1870, oraz egzaminem uzupełniającym.

Zarazem komisya zawiadamia, że w dniach 2 i 3 stycznin 1914 odbędzie się egzamin, do którego mogą się zgłosić tylko kandydaci odpowiadający wymienionym wyżej warunkom (oprócz kandydatów reprobowanych w lipcu na poł roku). Podania należy wnosić na ręce przewodniczącego komisyi, profesora dr. A. Becka (Lwów, Piekarska 52).

— **Konkurs.** Celem nadania od roku szkolnego 1913/14 trzech stypendyów o rocznych 420 kor. z funduszu naukowego: przeznaczonego dla ubogich uczniów, urodzonych w Galicyi, oddających się naukom lekarskim na krajowych Uniwersytetach ogłosiło c. k. Namiestnictwo konkurs z terminem wnoszenia podań do 15 stycznia 1914 r. Podania kompetencyjne wnosić należy przed upływem terminu konkursowego, za pośrednictwem wydziału lekarskiego odnośnego Uniwersytetu do c. k. Namiestnictwa, dołączając metrykę urodzenia, świadectwo ubóstwa i świadectwo szkolne (Kompetenci z 1-szego roku medycyny także świadectwo maturalne), oraz dowód frekwentacyi i aplikacyi, a nadto rewers tej treści, że obowiązują się po ukończeniu nauk lekarskich i uzyskaniu stopnia doktora medycyny pełnić przez lat 10 obowiązki lekarza w kraju.

— **Kurs instruktorek skautowych.** Zarząd główny żeńskich drużyn skautowych we Lwowie urządza w czasie świąt Bożego Narodzenia obrz. greck. kat. kurs dla instruktorek skautowych, obejmujący wykłady i ćwiczenia praktyczne. Panie, pragnące pracować w skautingu żeńskim, mogą się zgłaszać do dnia 20 b. m. do zarządu głównego (Lwów, Sokoła 7). Liczba uczestniczek ograniczona do 50. Zarząd główny postara się o udogodnienia co do mieszkań tańszych we Lwowie. Informacye po zgłoszeniu się.

— **Gremium drogerzystów** uwiadamia praktykantów i pomocników, zajętych w drogeryach w Galicyi wschodniej, że egzamin kwalifikacyjny odbędzie się we Lwowie w niedzielę, 11 stycznia 1914, o godzinie 3 po południu w lokalu Gremium przy ulicy Halickiej l. 7. Zgłoszenia z dołączeniem świadectw i taksy w kwocie 25 koron, nadsyłać należy do Gremium najpóźniej do 31 b. m.

— **Galic. Towarzystwo kredytowe ziemskie.** Dziś o godzinie 10 przed południem rozpoczęły się obrady delegatów galic. Tow. kredytowego ziemskiego w sprawie zmiany § 78 statutu z powodu projektowanej zmiany „Związku ziemian“ na Towarzystwo akcyjne oraz w sprawie pobierania dodatku na zarząd w wysokości 1/4 prc.

Obrady zagaił prezes Rady nadzorczej p. Rayski, który poświęcił słowa gorącego wspomnienia ś. p. Stanisławowi Jędrzejowiczowi, b. prezesowi Rady nadzorczej i innym zmarłym delegatom.

Pamięć zmarłych uczcili zgromadzeni przez powstanie.

Z kolei dokonano wyboru przewodniczącego i zastępcy przewodniczącego zgromadzenia. Przewodniczącym wybrany został p. Józef Męciński, jego zastępcą zaś p. bar. Moysa-Rosochacki.

P. Męciński objąwszy przewodnictwo, zarządził obrady poufne dla spraw wyż wymienionych.

Obrady jawne rozpoczną się o godzinie 5 po południu.

---

Betsy potwierdziła ruchem głowy, następnie, po chwili milczenia:

— Na drugi dzień po ślubie, będę ciebie prosiła, abyś mi pozwolił usunąć się do la Tour d'Avon...

— Będziesz miała zupełną swobodę czynienia, co ci się lepiej podoba. Upoważniłem księdza de Postel, żeby ci to powiedział. Nie zmieniłem nic z moich zamiarów. Będziesz żyła jak i gdzie zechcesz. Będziesz tak samo bogatą jak przedtem...

Przerwała mu głosem zmęczonym:

— Ach! wiem, że z pieniędzmi nigdy liczyć się nie potrzebowałeś... Ale cóż bym zrobiła teraz z majątkiem? Trzeba mi tylko przytułku, gdzie byłabym zabezpieczona od trosk i nieszczęść... Moje życie skończone. Ze wszystkiego, czem byłam dawniej, pozostaje tylko nędzny rozbitek złamany, opuszczony, zatracony.

— Przyjmuję twoje porównanie — odrzekł Jan — co do ciebie a także i do mnie. Dwaj rozbitki, połączeni odwagą i rozsądkiem, mogą zbudować tratwę, za pomocą której dostaną się do brzegu. Widzisz, że w niebezpieczeństwie można ze wszystkiego korzyść wyciągnąć.

— Pod warunkiem, że się ma jakiś cel, nadzieję.

Jan popatrzył na księżnę z surową powagą i wyrzekł bardziej stanowczym głosem:

— Gdybyś nie myślała ciągle i jedynie o sobie, ten cel by ci się ukazał i odnalazłabyś nadzieję.

— Eliza! Do niej czynisz aluzyę?... Ależ jak ją wydam za mąż, nie będzie już mnie potrzebowała. Kocha, jest kochaną, czegoż więcej może żądać?

(Ciąg dalszy nastąpi).

— **Uwolnienie rezerwistów zapasowych.** Ministerstwo wojny zarządziło, aby wszyscy pozostający w czynnej służbie rezerwiści zapasowi z roku poboru 1912 zostali jak najszybciej, najpóźniej zaś dnia 15 b. m. puszczeni do domów.

— **Reduta Sylwestrowa** odbędzie się na dochód Towarzystwa wzajem. pomocy artystów Teatru miejskiego, w sali „Pałacu sportowego“ przy ul. Zielonej.

— **Koncert.** Na dochód Filii Towarzystwa „Białego Krzyża“ we Lwowie odbędzie się dnia 17 b. m. o godzinie 8 wieczorem w Kasynie wojskowem koncert kapeli 95 pp. przy udziale pań Ireny Bohuss-Hellerowej i Stefanii Marynowiczównej, oraz panów Franciszka Freschla i Artura Rittigsteina.

— **Zgon ś. p. Maryi z hr. Stadnickich hr. Tyszkiewiczowej** wywołał w szerokich kołach naszego miasta szczery żal i współczucie dla osieroconej rodziny, wychodzi też na jaw coraz więcej faktów, świadczących o niezwykłej ofiarności Zmarłej.

Wczoraj odbyło się posiedzenie pań, tworzących ścisły komitet budowy ołtarza Serca Jezusowego w kościele św. Elżbiety. Jedna z pań poświęciła na niem gorące słowa wspomnienia ś. p. hr. Tyszkiewiczowej, hojnej i ofiarnej protektorce tegoż komitetu. Zamiast kwiatów na trumnę, złożyły obecne na posiedzeniu panie, w myśl intencyj Zmarłej, 63 kor. na budowę ołtarza Serca Jezusowego. Uchwalono również wysłać depeszę kondolencyjną do córki, hrabianki Maryi Tyszkiewiczówny.

△ **Złośliwy koń.** Koń Michała Rudareckiego, pozostawiony wczoraj na placu Unii Brzeskiej bez dozoru, ukąsił dotkliwie w ramię przechodzącą obok Katarzynę Pyzową.

△ **Zgubiono:** czarny zarękawek z krymskich baranków; czarną torebkę z dwoma pularesami, zawierającymi około 10 kor.; chusteczkę z kwotą 76 kor.

△ **Znaleziono:** w ulicy Sadownickiej czarny futrzany zarękawek; książeczkę galic. Kasy oszczędności na 450 kor.

△ **Karambol.** Szofer automobilu nr. 990 jadąc wczoraj wieczorem szybko ulicą Jagiellońską, najechał na dorożkę nr. 162, którą znacznie uszkodził, a konie pokaleczył. Jadąca tą dorożką p. Irena Waldhuber, wypadłszy na bruk, odniosła lekkie obrażenia na nodze.

△ **Kronika policyjna.** Właścicielce dóbr p. Kazimierze Kozłowskiej skradziono złotą broszkę, dwa złote łańcuszki, zegarek i trzy złote wisiorki.

Złoty zegarek, wartości 140 kor., skradziono sierżantowi 30 pp. Teodorowi Michajłowowi.

Z otwartego przedpokoju mieszkania p. Jadwigi Raczyńskiej przy ul. Nabielaka l. 39 skradziono damskie futerko o żółtym spodzie.

Do mieszkania p. Idy Seidenowej przy ul. Nowy Świat l. 22 włamał się wczoraj złodziej i skradł dwa lichtarze, 3 solniczki i 6 kubków. Wszystkie przedmioty są ze srebra.

W kuchni „Bratniej pomocy słuchaczów Politechniki“ skradziono słuchaczowi Politechniki p. Józefowi Łabędziewiczowi czarne palto, wartości 150 kor.

Z zamkniętego mieszkania p. Witolda Leszczyńskiego przy ul. Zyblikiewicza l. 21 skradziono wczoraj 7 par bucików i browning, łącznej wartości 220 kor.

— **Zmarli:** we Lwowie, Jan Juchnowicz, b. właściciel dóbr ziemskich, w 86 r. życia; Antoni Lisiński, majster szewski, w 84 roku życia;

na stacyi kolejowej w Kiwerce, w gubernii kijowskiej, Bolesław Wydżga, właściciel dóbr, wybitny agronom, autor cennych prac z zakresu rolnictwa. Zmarł nagle oczekując przybycia pociągu.

— **Wyścigi konne w Krakowie** odbędą się w dniach 21, 23, 25, 28 i 29 czerwca 1914 roku.

— **Zamach morderczy.** Z Marburga donoszą: Maszynista kolei Południowej Dominik Polenac powróciwszy dnia 9 b. m. ze służby do domu w Brunndorfie, zastał swoją żonę w towarzystwie 20-letniego Jana Pesseka, przeciw któremu wniósł przed niedawnym czasem w sądzie powiatowym w Marburgu skargę o cudzołóstwo. Polenac nie wyrzekłszy ani słowa, wyjął ze stolika pistolet browningowy i dał z niego cztery strzały w kierunku swej żony, raniąc ją ciężko w szyję i usta. Pessek tymczasem zbiegł. Polenacową odwieziono do szpitala, Polenaca zaś aresztowano.

— **Dramat małżeński.** Dnia 9 b. m. udusił w Budapeszcie dyrektor Banku Jan Testiban swoją żonę, a następnie rzucił się pod pociąg i zginął na miejscu. Powodem dramatu miały być trudności finansowe.

— **Sprawa Bohdana hr. Ronikiera.** Na wtorkowej rozprawie przesłuchano przedewszystkiem p. Suderównę, która poszukując w Warszawie posady bony, mieszkała w dniu zamordowania Stasia w pokojach Zawadzkiego. Nowych szczegółów zeznania jej nie przynoszą, stwierdza jeno, że spotkała wówczas w bramie głośnego dzisiaj domu mężczyznę, ubranego w szerokie palto popielate i czapkę sportową, prowadzącego pod rękę ucznia.

Inni świadkowie zeznają również fakty drobne, częstokroć bałamutnie, co łatwo wytłumaczyć okolicznością, że zbrodnia spełniona została przed trzema laty. Kilkakrotnie zabierał także głos posądzny Ronikier.

— **Kursa** Giełdy zbożowej i towarowej we Lwowie dnia 10 grudnia 1913. Godzina 5 po południu. Ropa: a) marka borysławska na grudzień 8·29½ kor. do 8·33½ kor., kurs końcowy 8·29½ kor. Usposobienie: ożywione

## Kronika prowincyonalna.

§ „Halka“, opera Moniuszki w Stanisławowie. Tow. im. Moniuszki dało po raz pierwszy w tym sezonie, a wielokrotnie już z rzędu „Halkę“, którą zawsze jak największym otacza pietyzmem, czego dowodzi staranność w jej wystawieniu i co najważniejsza: sprawność zespołu — pod batutą dzielnego dyrygenta p. Wiktora Millera — tak wyszkolonego, że zadowolić może wymagania najbardziej surowe. Tak znakomicie odśpiewanego chóru, jak w III. akcie: „Po nieszporach, przy niedzieli“, opera, rozporządzająca mniej doborowym materyałem, dać słuchaczom, a także i widzom — nie może; przy tem zauważyć należy, że także towarzyszące śpiewakom orkiestra ma siły pierwszorzędne, które podnieca służba dla idei.

„Halka“ i „Verbum Nobile“ — Moniuszki, później „Janek“ Wł. Żeleńskiego, to były pierwsze kroki zespołu operowego Tow. im. Moniuszki, początkowe etapy chwiejnej jeszcze działalności, która dziś już nabrała takiej pewności i rutyny, że pozwala Towarzystwu czerpać z obfitego repertuaru utworów międzynarodowych.

Zrazu amatorowie ograniczać się musieli do wykonywania ról drugo i trzeciorzędnych, tworząc tylko zespół chóralny i orkiestrowy.

Po upływie pewnego czasu jednak Tow. im Moniuszki, przez swych nauczycieli, wśród których pierwsze zajmuje miejsce p. Aleksandra Dąbrowska, samo wyszkoliło sobie dzielnych solistów. Dziś — oprócz p. E. Borkowskiego, który jak dawniej w roli Jontka, miłym swym lirycznym tenorem, dykcyą wyborną i grą umiejętną odnosi zasłużony sukces, — wystąpił w roli Janusza p St. Szerski i mimo, że miał do walczenia ze wspomnieniem A. Ludwiga, zaliczającego słusznie tę partyę do swych najlepszych — wywiązał się z trudnego zadania doskonale i zbierał oklaski przy otwartej scenie. To samo powtórzyć można o Stolniku p. J. Ambroza. Amator, który z taką werwą i staroszlacheckim animuszem potrafi odśpiewać polones: „O mościwi panowie“, godzien jest wstąpić na szczebel do sławy grodu,

Zosią, nadobną, miłą, wdzięczną, z głosikiem, który pozbył się zupełnie lęku, była p. Z. Sawiczewska. Tercet: „Pobłogosław ojcze panie“, odśpiewany przez tych amatorów, wypadł bez najmniejszej usterki z intonacyą wprost przeczystą.

W roli tytułowej występowały już na scenie teatru im. Moniuszki znane i cenione śpiewaczki pp. Bohuss-Hellerowa, Dębicka, Hendrichówna.. P. Matylda Lewicka, którą poznaliśmy już jako pierwszorzędną śpiewaczkę w „Madame Butterfly“, wystąpiła po raz pierwszy w roli Halki.

Jest to głos wprost fenomenalny, o dźwięku pełnym i głębokim, o skali rozległej; w grze znać artystkę ze sceną obytą. W takich warunkach każda rola, której podejmie się śpiewaczka tej miary, przysporzyć musi tylko jej sławie laur świeży.

Niemałym czynnikiem ożywczym, dekoracyjnym, a tak biorącym za serce w „Halce“, są tańce. Błękitny mazur w akcie Iszym, to niewątpliwie twardy do zgryzienia orzech dla amatorów, którzy, jak Stanisławów, nie mają F. Bajana. Ten majster do wszystkiego, zrzuca w pierwszym akcie kilka krzyżyków i jak młodzieniec przewodzi w hołupcach, ażeby z tą samą ochotą przepoczwarzyć się w IV. akcie w sędziwego Dudziarza. P. Bajan ma jednak silnego choć bardzo młodziutkiego współzawodnika, który w tańcu zbójnickim tak wycinał oberka, że aż dzielnego góralika na rękach noszono.

Teatr był wysprzedany do ostatniego miejsca, mimo, że kina miały w tym dniu nowy program. *K. Z.*

§ Pożar. Dnia 24 z. m. wybuchł w Kwikowie, powiatu brzeskiego, pożar, który zniszczył dwie zagrody włościańskie, wyrządzając szkodę na 6000 kor. Szkoda była ubezpieczona.

## Kronika zagraniczna.

* Nagrody Nobla. Uroczyste rozdzielenie nagród z fundacyi Nobla odbyło się wczoraj w Sztokholmie. Przybyli wszyscy laureaci, z wyjątkiem poety indyjskiego Tagora Rabindrata, za którego nagrodę objął reprezentant Anglii. W uroczystości rozdania nagród wzięli udział: król, następca tronu i wielu dygnitarzy. Dziś w Zamku królewskim odbędzie się obiad na cześć laureatów.

Nieudzieloną w roku zeszłym nagrodę Nobla za akcyę pokojową i tegoroczną nagrodę pokojową przyznano byłemu amerykańskiemu sekretarzowi stanu Roztowi, oraz przewodniczącemu międzynarodowego stałego biura pokoju, senatorowi belgijskiemu Lafontainowi.

* Napad rabunkowy bandytów. Pod Rostowem nad Donem 20 zamaskowanych bandytów wtargnęło dnia 7 b. m. na posiadłość gubernatora kaukazkiego. Stawiających opór mieszkańców uśmiercono wystrzałami rewolwerowymi i ukradziono wszystko, co było pod ręką. Kasę żelazną bandyci, nie mogąc jej otworzyć, unieśli.

* Odsłonięcie pomnika Henryka Heinego we Frankfurcie nad Menem odbędzie się dnia 13 b. m. Pomnik jest dłuta berlińskiego rzeźbiarza Jerzego Kolbego.

* Aresztowanie handlarzy żywym towarem. W Nowym Jorku uwięziono kilku handlarzy żywym towarem, którzy uprowadzali młode dziewczęta, uczęszczające do kinoteatrów. W ciemności wstrzykiwali ofiarom swoim jakąś usypiającą truciznę. Gdy wynoszono dziewczę w stanie nieprzytomnym z kina, handlarze żywego towaru udawali przyjaciół albo krewnych i uprowadzali ofiarę w automobilu. W taki sposób uprowadzono z Nowego Jorku mnóstwo dziewcząt do Ameryki południowej. Uwięziony szef bandy, złożonej wyłącznie z południowych Amerykanów, niejaki Armand Negaro, miał przedtem uprawiać ten proceder w Niemczech i w Austryi.

* Śnieżyce. W mieście Denver i w całym stanie Colorado szalała onegdaj olbrzymia śnieżyca. Bez przerwy padał śnieg przez 36 godzin. Miejscami śnieg jest wysokości dwóch metrów, komunikacya została przerwana. Od 24 godzin nie kursują pociągi, wiele z nich utknęło w śniegu. Grozi klęska głodowa.

W górach i wyżej położonych miejscowościach górnej Sabaudyi panuje również olbrzymia śnieżyca. Śnieg leży na ulicach na wysokość pół metra. Wiele wsi odciętych zostało od świata. Kilka osób zginęło.

* Cholera. W ostatnich dwu dniach stwierdzono w Konstantynopolu 22 wypadków cholery azyatyckiej.

* Katastrofa kolejowa. Koło stacyi Chenee — jak donoszą w Brukseli — wykoleił się we wtorek wieczorem pociąg jadący z Leodyum do Verviers. Dwadzieścia osób odniosło rany.

* Pożar w Uniwersytecie. W Uniwersytecie w Oxfordzie wybuchł onegdaj pożar, który wyrządził szkody na 60.000 koron.

* Wędrowni muzykanci włoscy mordercami. W miejscowości Väsby, w Szwecyi, zamordowano przed niedawnym czasem aptekarza Halbergsona. Podejrzenie o popełnienie tego mordu padło na dwu wędrownych muzykantów włoskich Valentiego i Jaconelliego, którzy wkrótce potem zostali aresztowani. Badani przez sędziego, przyznali obaj, że zamordowali aptekarza, aby go obrabować.

## Notatki literacko-artystyczne.

**Z muzyki.** Orkiestra Filharmonii czeskiej z Pragi przybywa w tym roku do Lwowa w pełnej sile 70 muzyków na dwa koncerty symfoniczne, które odbędą się w Teatrze miejskim w dniach 17 i 19 grudnia, jako V. i VI. koncert abonamentowy agencyi Türka.

Zespół ten należy bezsprzecznie do pierwszorzędnych w Europie, a to dzięki doskonałemu doborowi składających go wirtuozów czeskich. Dyryguje dr. Wilhelm Zemanek, jeden z najzdolniejszych muzyków czeskich, kapelmistrz olbrzymiej wiedzy muzycznej i — zdaniem prasy zagranicznej — jeden z najdzielniejszych dyrygentów młodszej epoki.

I. Wieczór obejmuje „Powracające fale“ znakomitego naszego symfonika Karłowicza, bardzo rzadko grywaną II. symfonię Beethovena, najlepsze dzieło nowatora francuskiego Debussy'ego „L'apres midi d'un faun“, poemat symfoniczny „Sarca“ Smetany, wreszcie nowość głośnego kompozytora J. Suka „Scherzo fantastyczne“.

Program II. koncertu będzie kulminacyjnym punktem sezonu. Drużyna czeska wykona w nim Dworaka symfonię „Z nowego świata“, V. Novaka poemat symfoniczny „W Tatrach“, preludyum R. Wagnera „Waldweben“ i „Walkürenritt“, oraz *clou* wieczoru J. Brahmsa, koncert D-dur, jedno z najtrudniejszych i najgłębszych arcydzieł literatury skrzypcowej. Na solistę do wykonania tego arcydzieła zaproszony został Paweł Kochański z Warszawy, artysta wzbudzający swoimi występami zagranicą ogólną sensacyę. Wykonaniem właśnie tego koncertu Brahmsa, p. Kochański zdobył sobie w Wiedniu i zagranicą markę artysty wielkiej miary.

Pozostałe po zamknięciu abonamentu bilety są do nabycia w składzie nut W. Zadurowicza.

**Na półkach księgarskich** pojawiła się pięknie wydana praca ks. Feliksa Józefowicza p. t. „Saint Casimir, prince royal de Pologne, patron de la jeunesse“, ozdobiona podobizną świątobliwego królewicza, a dedykowana JE. Najprzew. ks. Arcybiskupowi Józefowi Bilczewskiemu.

**Stanisław Jasiński** ogłosił w osobnej broszurze rozprawkę, drukowaną w „Kalendarzu rolniczym“, p. t. „Czem są Spółki producentów bydła, trzody chlewnej, jaj i drobiu?“

**Nowy tygodnik polski** rozpoczyna z dniem pierwszym stycznia 1914 r. działalność swą w Kijowie. *Kresy*, powołane do życia i utrzymywane przez jednego człowieka, upadły. *Tygodnik Ukraiński* ma wydawać specyalnie ku temu celowi zawiązana „Kijowska spółka wydawnicza“, z księciem F. J. Giedroyciem na czele, wróżyć więc mu można przetrwanie pierwszych najcięższych lat, przełamanie początkowych lodów obojętności ogółu. Nadesłany nam prospekt nowego tygodnika zarysowuje się niezwykle sympatycznie:

„Podejmując nowe wydawnictwo, mamy na widoku to przedewszystkiem, że zarówno dawne tradycye, jak i układ stosunków współczesnych, wyznaczają ludności polskiej na tutejszych kresach stanowisko wybitne w znaczeniu kulturalnego współdziałania i nakładają na tę ludność obowiązki bardzo odpowiedzialne. Przyszłość tego kraju nie może się kształtować bez wysiłków ludności polskiej, która moralnie i materyalnie musi się przyczyniać do rozkwitu i postępu tych bujnych i szerokich łanów, tak blisko związanych z istotą naszego dziejowego rozwoju.

„Tradycya i stosunki współczesne wymagają od nas równorzędnej i równomiernej pracy z ludnością tubylczą, od lat tysiąca tu osiadłą, a jednocześnie nakazują nam utrzymanie naszej własnej kultury narodowej i pomnażanie jej dobytków. Tylko bowiem od stanu naszej polskiej kultury zależne jest nasze tutaj stanowisko — i im poziom tej kultury będzie wyższy, tem nasza rola bardziej wpływowa i mocniej nas zespalająca z ogółem ludności.

„Nie w nienawiści, czy zawiści, nie w dzieleniu społeczeństwa na odłamy i partye szukać chcemy swojego posłannictwa. Uważamy, że naród jest jeden i że lekkomyślnością w naszych warunkach jest podział narodu na drobne cząstki. Bo każdą z tych cząstek łatwo zmiecie lada jakie niepowodzenie, gdy zwarta falanga oprze się burzy najsroższej. Będziemy w *Tygodniku Ukraińskim* nawoływali do zgody i jedności, do pracy i ofiarności, do szanowania tradycyj, lecz i do liczenia się również z dzisiejszymi, często już odrębnymi, nakazami życia i współżycia. Postęp narodu tkwi albowiem nie tylko w jego własnem wnętrzu, lecz zależny jest także od przeobrażeń i zmian, jakie następują u innych, współżyjących ludów“.

Dział polityczny będzie rodzajem bezstronnego informatora, że zaś ludność polska na Rusi zajmuje się przeważnie rolnictwem, redakcya więc *Tygodnika* dołączać będzie do swego wydawnictwa bezpłatne dodatki p. t. *Rolnik Ukraiński*, z pracami wybitnych specyalistów. Kierunek literacki *Tygodnika* powierzono znanemu publicyście i literatowi Janowi Ursykowi. Adres redakcyi: Kijów, Kreszczatyk 45—5.

**Z teatru miejskiego** donoszą: Interesująca sztuka Stefana Kiedrzyńskiego „Gra serc“, którą wprowadził wczoraj teatr lwowski na repertuar, grana będzie jutro, t. j. w piątek, po raz drugi. Na sobotę zapowiada afisz teatralny, po południu, dla młodzieży szkolnej „Makbeta“ Szekspira, z Romanem Żelazowskim w tytułowej roli, wieczorem zaś, po raz szósty operetkę Eyslera „Wesoły małżonek“, której dwa ostatnie przedstawienia odbyły się przy wysprzedanej widowni.

W niedzielę po południu, wraca po przerwie na afisz pełna humoru i doskonale przez naszych artystów grana operetka „Manewry jesienne“, a wieczorem wystawia teatr miejski, po raz czwarty, piękną operę Belliniego „Normę“, której wznowienie, po długich latach zapomnienia, z Ireną Bohuss i Janiną Korolewicz-Waydową w głównych partyach, znalazło tak sympatyczny oddźwięk wśród muzykalnej publiczności naszego miasta.

Na najbliższy poniedziałek przygotowuje kierownictwo teatru premierę dwu niezwykle ciekawych i wysokiej artystycznej wartości dzieł Stanisława Wyspiańskiego, mianowicie wystawione zostaną w tym dniu po raz pierwszy dwa utwory greckie genialnego twórcy „Wesela“, a to „Meleager“ i „Protesilas i Laodamia“. Abonament Nr. 17. Utwory te, niezmiernie interesujące już ze względu na swój charakter i styl, posiadają przytem tyle siły i wyrazu tragicznego, otwierają również tak wdzięczne pole popisu dla artystów i reżyseryi, że wprowadzenie ich na scenę stanowić będzie niezawodnie jeden z najciekawszych momentów obecnego sezonu teatralnego. Obie dzieła ukażą się w stylowej szacie scenicznej i pierwszorzędnej obsadzie ról. W „Meleagrze“ grają główne role pp. Barwińska, Pawłowska, Barwiński i Chmieliński, w „Protesilasie i Laodamii“ zaś pp. Siemaszkowa, Frączkowski, Okornicki, oprócz całego zastępu artystów i artystek, którzy reprezentować będą chóry i pomniejsze role. W sferach teatralnych i artystycznych Lwowa, premiera poniedziałkowa jest oczekiwana z wielkiem zainteresowaniem.

Bezpośrednio po Wyspiańskim, wystawi scena lwowska efektowną i od szeregu lat nie

graną „Matkę rodu“ Grillparzera, oraz pełne humoru „Przepiękne Sabinki“ Leonida Andrejewa. Równocześnie czynią się także przygotowania do wystawienia „Uroczystości na Selhangu“ Henryka Ibsena.

### Repertuar teatru miejskiego we Lwowie.

Dziś, we czwartek, dnia 11 grudnia „Norma“, opera Belliniego. — W piątek, 12 grudnia, „Gra serc“, sztuka St. Kiedrzyńskiego. — W sobotę, 13 grudnia, o godz. 3 m. 30 po południu „Makbet“, tragedya W. Szekspira. — W sobotę, 13 grudnia, o godz. 7 m. 30 wieczorem „Wesoły małżonek“, operetka E. Eyslera. — W niedzielę, 14 grudnia, o godz. 3 m. 30 „Manewry jesienne“, operetka Imre Kalmana. — W niedzielę, 14 grudnia, o godz. 7 m. 30 wieczorem „Norma“, opera Belliniego. — W poniedziałek, 15 grudnia, po raz pierwszy (nowość) „Meleager“, tragedya w 3 odsłonach i „Protesilas i Laodamia“, tragedya w 1 akcie St. Wyspiańskiego. Abonament Nr. 17. — We wtorek, 16 grudnia, „Wesoły małżonek“, operetka E. Eyslera. — We środę, dnia 17 grudnia, o godzinie 4 po południu „Meleager“ i „Protesilas i Laodamia“ St. Wyspiańskiego. — We środę, 17 grudnia, o godzinie 8 m. 15 wieczorem „Koncert Filharmonii czeskiej“.

### Repertuar teatru miejskiego w Krakowie.

Jutro, w piątek, dnia 12 grudnia, „Don Juan“, dramat T. Rittnera. — W sobotę, 13 grudnia, „W jaskini lwa“, komedya M. Hennequin'a i Pawła Bilhaud. — W niedzielę, 14 grudnia, po południu, „Książę Józef“, wspomn. dram. M. Mossoczowej i „Kazanie Skargi“ na tle obrazu J. Matejki. — W niedzielę, dnia 14 grudnia, wieczorem, „W jaskini lwa“, komedya M. Hennequin'a i Pawła Bilhaud. — W poniedziałek, dnia 15 grudnia, „Pani prezesowa“, krotochwila M. Hennequin'a i P. Vebera.

## Z TEATRU.

(„Gra serc“, sztuka w 3 aktach Stefana Kiedrzyńskiego).

Jeden z najmłodszej generacyi polskich pisarzy dramatycznych przedstawił się wczoraj publiczności lwowskiej, która zrazu nieufnie, potem zaś z biegiem przedstawienia coraz cieplej i serdeczniej przyjęła nieznanego jej autora; dzisiaj p. Stefan Kiedrzyński liczyć już może na względy i fawory kapryśnych Lwowian. — „Gra serc“ podobała się, wszyscy uznali w niej przebłyski talentu szczerego, mającego przyszłość żywotną przed sobą i nić prawdziwej sympatyi zawiązała się między twórcą i widzami, śledzącymi z niesłabnącem ani przez chwilę zaciekawieniem akcyę sztuki i wprost znakomitą grę aktorów.

I czemże właściwie ujął tak p. Kiedrzyński obojętną zwykle widownię? Czy talentem, czy tematem, czy czemś innem niezwykłem? Wszak talentów w Polsce nie brak, a niestety na zbytek uznania uskarżać się nie mogą. Temat sztuki zda się na pierwszy rzut oka już dosyć zużyty: historya upadłej dziewczyny powtarza się aż do znudzenia w całym szeregu dramatów i trudno w niej coś nowego powiedzieć, lub pokazać. Niema wreszcie w „Grze serc“ jakichś niezwykłych, wysoce oryginalnych sytuacyj, nie olśniewa ona paradoksami, które niespodziewanie wystrzelają i budzą choć chwilowe zaciekawienie. Przeciwnie niejednokrotnie przychodzą na myśl pewne reminiscencye, których się nie chciałoby widzieć czy słyszeć, nasuwają się porównania na niekorzyść autora — a mimo to zdobywa on przecież dla siebie sympatyę niekłamaną i zmusza do oklasków. Przed daniem odpowiedzi na pytanie poznać należy w ogólnych zarysach treść sztuki.

W przedmiejskim, zatęchłym dworku zamieszkuje szlachecka rodzina Orczyńskich; ojciec stracił na hulankach cały majątek prawie i ocalił jedynie drobną sumę, pozwalającą zaledwie wegetować całej rodzinie, niezaradna matka zajęta jest przez dzień cały czytaniem głupich romansów francuskich, synalek najmłodszy praktykuje w urzędzie telegraficznym i przemyśliwa tylko o zdobyciu „floty“ na birbantki — uzupełnia wreszcie to towarzystwo zbankrutowany melancholik, przygrywający wiecznie na gitarze, niejaki Mora-Morski, który resztki swej fortuny ulokował na majątku Orczyńskiego. Nuda i zgryźliwość — oto ton, panujący w tem środowisku; nie dziw, że pragnęła się z niego wyrwać młoda dziewczyna, Irena, córka Orczyńskich, pełna temperamentu nieposkromionego i pragnienia życia; uciekła z domu do kochanka, a gdy ojciec jej tego nie chciał wybaczyć... została ladacznicą. Teraz wezwana wraca; nazwiska pierwszego kochanka nikt nie zna, mówi się, że Irena przebyła lat kilka na posadzie nauczycielki i dobrze byłoby ją wydać za mąż — a okazya taka trafia się, przybył bowiem kuzyn Orczyńskich, młody student, Roman i tego łatwo możnaby pociągnąć. W sercach młodych rozpala się rzeczywiście uczucie płomiennej miłości, lgną ku sobie duszą całą, przyszłość maluje im się w idealnych barwach, lecz są to tylko miraże szczęścia.

Czy Irena może poślubić Romana, nie znającego jej przeszłości? Czy może ukryć przed nim incydent z kochankiem, czy wolno jej nie przyznać się do tego, iż sprzedawała swe pocałunki, iż kupczyła swem ciałem? Nie — ona sama wyzna wszystko, bo wierzy w swe odrodzenie przez miłość Romana.

Nagle zjawia się bogaty opiekun i przyjaciel jej narzeczonego, niejaki Radwan, wróg groźny, który cały gmach szczęścia, tak mozolnie budowany, w jednej chwili zburzyć może; on wie, czem była Irena — wszak nie kto inny, tylko on właśnie, był tym niewyjawionym jej pierwszym kochankiem. Walka się rozpoczyna — walka nierówna: z jednej strony rozkochana do szaleństwa dziewczyna, a z drugiej zimny, panujący nad sobą mężczyzna, który skorzysta z chwili podniecenia u niej i rzuci swej dawnej kochance w oczy obelgę — a ona, zraniona do głębi w swej dumie kobiecej, wyzna swój błąd Romanowi — zamilczy jednak nazwisko Radwana. Z narzeczonym swym Irena zrywa, oddaje mu pierścionek, zwalnia go ze słowa i ma pójść w świat znowu — niewiadomo tylko, jaką drogą, a Radwan może zabrać swego pupila w podróż, by go wyleczyć z nieszczęśliwej miłości, przedtem jednak chce wynagrodzić materyalnie straty, poniesione z jego winy przez Orczyńskich. Ojciec za córkę nie przyjmie „odszkodowania“ — syn już by się targował — a Irena? Ona w największem oburzeniu czyni ostatni porachunek: wymienia nazwisko swego uwodziciela. I pada strzał z ręki starego Orczyńskiego, nie trafia jednak Radwana, który stoi bezradny i cynicznie zapewnia, że dziewczyny nie uwiódł; stokroć gorzej go rani, iż Roman biegnie za Ireną a jego opuszcza.

Niewiadomo, czy Irena połączy się z Romanem, przypuścić raczej można, że go odtrąci i sama pójdzie przez życie, do domu jednak nie wróci; tu panować będzie dalej kuma-troska, tu dalej zrzędzić będzie Orczyński, na gitarze pobrzękiwać Morski, a pani domu czytać romanse.

Nie wszystko w sztuce p. Kiedrzyńskiego da się wytłumaczyć logicznie, nie wszystkie wypadki łączą się w łańcuch organicznie, przeciwnie są pewne załamania i niepotrzebne zagmatwania. Czasem ujawnia się jakaś szyderska, napoły melancholijna intencya autora, która niszczy wszelką illuzyę; są momenty, kiedy autor współczuje z swemi postaciami, a potem przeciwnie, zdaje się, jakby się z nich natrząsał; wogóle brak prostolinijności — a jednak widz wybacza te niedostatki i niedomówienia, bo ceni w twórcy człowieka myślącego i czującego, pragnącego szczerze wypowiedzieć to, co w duszy mu się zarysowało. Można być pewnym, iż w następnych utworach znajdzie p. Kiedrzyński sposób przedstawienia oryginalniejszy, nie będzie się posługiwał zużytymi nieco szablonami, nie dopuści, by w sztuce jego odzywały się echa, choćby dalekie, Przybyszewskiego, Zapolskiej i obcych pisarzy, do tego zmusi go wprost jego talent pełen temperamentu dramatycznego i siły porywającej. „Gra serc“, która właściwie powinna nosić nazwę „gry namiętności“, jest tym zadatkiem, wróżącym jak najlepiej; ujmuje w niej słuchacza piękna forma literacka, poszanowanie dla słowa polskiego, które brzmi w ustach bohaterów dźwięcznie i harmonijnie.

Nie kusił się autor o rozwiązanie problemu — nie przybrał pozy sędziego, rozstrzygającego, po czyjej stronie wina, na kim cięży odpowiedzialność, rzucił ostatnią katastrofę, jako temat do rozmyślania — i dlatego tyle jest siły w dramacie, tyle szczerości w uczuciach, których starcie go wywołało; twórca starał się jedynie podpatrzeć wszystko okiem bacznego spostrzegacza, a odczuć sercem poety. A kiedy zdobędzie jeszcze przenikliwą myśl psychologa, to wówczas potrafi stworzyć dzieło bez zarzutu. Jednakże już po „Grze serc“ zawołać można radośnie: „Nowy talent ukazał się na ubogiej niwie dramatu polskiego!“.

P. Kiedrzyński znalazł doskonałych tłumaczów swego utworu na scenie lwowskiej; wszyscy artyści grali znakomicie i trudno przyznać komuś palmę pierwszeństwa. Pani Pawłowska, jako Irena, grała żywiołowo i stworzyła postać wysoce interesującą. Przepysznym jako stetryczały romantyk, Mora-Morski, był p. Fritsche; zasługa jego tem większa, iż gra aktora musiała uzupełniać kreacyę autora, niezupełnie jasno w szczegółach zarysowaną. Również doskonale się sprawili p. Żelazowski, jako Radwan, p. Jaworski, jako Orczyński, p. Nowacki, jako jego syn i p. Okornicki, jako Roman, narzeczony Ireny. Drobne rólki odegrali poprawnie p. Borkowska i p. Berski. Wystawa była staranna. „Gra serc“ powinna utrzymać się w repertuarze, tego życzę serdecznie autorowi i dyrekcyi teatru.

*Bronisław Gubrynowicz.*

## GOSPODARSTWO I HANDEL.

**Stan Banku austro-węgierskiego** przedstawiał się wedle wykazów urzędowych z dniem 7 grudnia b. r. następująco: Banknoty w obiegu 2.293,997.000 (w porównaniu z poprzednim tygodniem mniej o 77,487.000). Rez. kruszcowa 1.549,550.000 (więcej o 2,882.000). Portfel wekslowy 844,339.000 (mniej o 47,958.000). Lombard papierów 242,005.000 (więcej o 2,895.000). Zobowiązania natychmiast płatne 225,201.000 (więcej o 23,273.000). Banknoty opodatkowane 144,447.000 (mniej o 80,368.000).

## OSTATNIA POCZTA.

= Do *Bohemii* donoszą z Rudnig, że przybył tam wczoraj król saski na polowanie do ks. Zdenka Lobkowitza.

= Skład obecny poszczególnych frakcyj parlamentu Rzeszy niemieckiej przedstawia się podług wydanego świeżo spisu urzędowego, jak następuje: Pięć mandatów jest opróżnionych: dwa centrowców, jeden wolnokonserwatystów, jeden narodowych liberałów i jeden socyalnych demokratów. Reszta, to jest 392 mandaty przypadają poszczególnym frakcyom i grupom. Socyalni demokraci mają 110 krzeseł, centrum 88, narodowi liberałowie 46, postępowa partya ludowa 43, Polacy 18, stronnictwo niemiecko-konserwatywne 12, Alzatczycy 9, t. zw. „dzicy“ 8, zjednoczenie ekonomiczne 7, Hanowerczycy niemieccy 5, stronnictwo reformy 3. „Dzikimi“ są: Bauer (z Pfarrkirchen), dr. Becker z Hessyi, Hansen, bar. Heyl, Laux, hr. Oppersdorf, hr. Posadowsky i marszałek parlamentu dr. Kaempf.

Z Brunswiku donoszą: Tutejsze stronnictwo welfickie postanowiło na zgromadzeniu wczorajszem rozwiązać się, ponieważ z wstąpieniem na tron ks. Kumberlandzkiego cel stronnictwa został osiągnięty.

= Rossyjska Rada państwa 94 głosami przeciw 74 odrzuciła w ustawie o samorządzie miejskim w Królestwie Polskiem postanowienia co do dopuszczenia języka polskiego, jako języka obrad w samorządzie, chociaż za utrzymaniem tego postanowienia przemawiał prezydent ministrów Kokowcew.

= Donoszą z Meksyku, że Huerta oświadczył przedstawicielom mocarstw, iż dla dobra kraju zgodzi się na ustąpienie z prezydentury, jednakże pod warunkiem, jeśli otrzyma list żelazny, zabezpieczający jego osobę.

## TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

**Kraków,** 11 grudnia. Na rekwizycyę sądu krajowego karnego i policyi w Wiedniu, policya krakowska czyni poszukiwania w sprawie oszustwa wekslowego Jana Młodeckiego na szkodę hrabiny Rzyszczewskiej w Brodach, dochodzącego setek tysięcy koron. Młodecki kupił dobra koło Monachium, grubo na tem stracił i puścił w obieg weksle fałszywe z podpisem hrabiny Rzyszczewskiej. Po wyjściu na jaw oszustwa otrzymał dobre weksle na pokrycie i wycofanie fałszywych weksli, jednak nie uczyniwszy tego puścił je w obieg w Krakowie i w Wiedniu.

### Prognoza na jutro.

**Wiedeń,** 11 grudnia. Stan powietrza na 12 grudnia: Galicya Zachodnia: Przeważnie pochmurno, miejscami małe opady, nieco zimniej, północno-zachodni mierny wiatr.

Galicya Wschodnia: Zmiennie, niepewnie, nieco chłodniej, północno-zachodni ożywiony wiatr.

**Wiedeń,** 11 grudnia. *Wiener Ztg.* ogłasza: Najj. Pan nadał docentowi zoologii i anatomii porównawczej w Uniwersytecie lwowskim, bibliotekarzowi II. klasy w Bibliotece uniwersyteckiej lwowskiej, dr. Janowi Hirschlerowi, tytuł i charakter nadzwyczajnego profesora.

**Tryest,** 11 grudnia. Zecerzy tutejsi rozpoczęli opór bierny; opór ten daje się specyalnie odczuwać redakcyom.

### Sprawa polska w rossyjskiej Radzie państwa.

**Petersburg,** 11 grudnia. (Pet. Ag.). W toku wczorajszej dyskusyi w Radzie państwa Stiszyńskj utrzymywał, że znajomość języka rossyjskiego jest w Polsce dostatecznie rozpowszechniona; zresztą mieszkają tam także Niemcy i żydzi i zasada równouprawnienia języków krajowych wymagałaby wtenczas także pozwolenia na używanie języków niemieckiego i hebrajskiego na posiedzeniach zarządu miejskiego. O tem jednak nikt nie myśli. Projekt ustawy zmierza tylko do podniesienia języka polskiego do rzędu drugiego języka oficyalnego. Polacy żażądają wkrótce ziemstw polskich i szkoły polskiej. Pewnego pięknego poranku Rossya zauważy, iż znalazła się wśród autonomii polskiej.

Zinowiew bronił projektu wskazując na to, że język polski jest językiem potocznym całej ludności polskiej. Przywileje języka rossyjskiego są dostatecznie chronione.

Druckoj-Sokolińskij broni ustawy w brzmieniu uchwalonem przez Dumę. Wskazuje na gubernie bałtyckie, gdzie język krajowy na posiedzeniach zarządu miejskiego nie jest dozwolony i większą część spraw gminnych załatwia się tam na zgromadzeniach prywatnych. Zbyteczne ograniczenia dla Polaków nie przyczynią się z pewnością do tryumfu sprawy rossyjskiej.

Ks. Oboleńskij robi uwagę, że uwzględnienie języka polskiego już teraz jest w pewnych wypadkach dozwolone.

P. Rakowicz wywodzi, że jeżeli ustawy pozwolą Polakom na ignorowanie języka rossyjskiego, to oni z pewnością wyciągną z tego konsekwencyę i wszędzie będą się posługiwali tylko językiem polskim. Mowca radzi odebrać Polakom tę niebezpieczną illuzyę.

P. Szebeko odpowiada na wywody pp. Stiszyńskiego i Rakowicza i oświadcza, że między guberniami polskiemi a bałtyckiemi istnieją wielkie różnice, więc także między znaczeniem polskiego i niemieckiego języka w państwie rossyjskiem. Car używa także tytułu króla polskiego, a nie cesarza bałtyckiego. Walka o minimalne prawa języka polskiego nie oznacza separatyzmu. Mowca odczuwa boleśnie politykę antipolską w Prusiech, gdzie Słowianie polscy z wielkim wysiłkiem muszą bronić każdej piędzi ziemi słowiańskiej.

Hurko wywodził, że Polacy mają tylko w 23 miastach większość, a w 93 są w mniejszości. Proponują nam wprowadzenie prowizoryczne języka polskiego, tak, jak w swym czasie języka niemieckiego w okręgach bałtyckich, który jednakże w 12 lat później usunięto. Czy ta propozycya jest dyktowana naiwnością, czy jest prowokacyą. Czy pragnie się po niejakim czasie zaproponować parlamentowi, aby znów usunięto język polski, który się teraz wprowadza.

Schreiber broni ustawy.

Hr. Witte sądzi, że praktycznie trudno jest przeprowadzić postanowienie ustawy, które wymaga od prezydenta zarządu miejskiego, aby polskie mowy tłumaczył na język rossyjski.

Na końcu posiedzenia przewodniczący przywołał Hurkę do porządku za słowa: naiwność i prowokacya. Hurko usprawiedliwiał się przyznając, że wyrazy te były niestosowne.

Nastąpiło głosowanie, którego wynik już znany.

**Petersburg,** 11 grudnia. Komisya reformy spraw policyjnych, wybrana przez Dumę, uchwaliła jednomyślnie wniosek sprawozdawcy, ażeby korpusom żandarmeryi odebrać czynności formalnego śledztwa w sprawach natury politycznej, a śledztwo przedwstępne w sprawach o zbrodnie polityczne, poruczyć wyłącznie sędziemu śledczemu.

**Rzym,** 11 grudnia. Wczoraj odbył się pogrzeb kardynała Oreglii.

**Londyn,** 11 grudnia. Łódź podwodna „C. 14“ u wjazdu do portu w Plymouth zderzyła się z parowcem i w dwie minuty potem zatonęła. Załogę zdołano uratować.

### Telegrafowany kurs wiedeński.

**Wiedeń,** 11 grudnia 1913. Zamknięcie giełdy *(Schlusscourse)*. Godzina 2 minut 30. Akcye austryackiego Zakładu kredytowego 634·25, Akcye węgierskiego Zakładu kredytowego 836·50, Akcye Anglobanku 339·50, Akcye Unionbanku 606·—, Akcye Länderbanku 532·75, Akcye Bankvereinu 520·25, Akcye Bodencredit 1189·—, Akcye galicyjskiego Banku hipotecznego 627·—, Akcye kolei państwowych 710·50, Akcye kolei Południowej 106·—, Akcye kolei Elbethal —·—, Akcye kolei Północnej 4900·—, Akcye kolei czerniowieckiej —·—, Akcye Alpiny 808·50, Akcye Rima Muranyi 647·—, Akcye praskiego Towarzystwa żelaz. 2723·—.

Odpowiedzialny redaktor:

**Adam Krechowiecki.**

**Przyjechali do Lwowa**

dnia 11 grudnia 1913.

Hotel Żorża. Pp.: H. Karczewski z Moraniec, S. Wybranowski z Kimirza, A. Kapliński Adam z Korczowa, S. Kwiatkowski z Czerniowiec, W. Byszewski z Lipinek, W. Wiktor z Wolli, J. Łępkowski ze Sambora, W. Niedźwiecki z Wańkowiec, B. Rozwadowski z Turówki, H. Czajkowski z Bóbrki, Z. Mochnacki z Toustoługa, S. Rudrof z Bobuliniec, K. Bohdanowicz z Orzechlib. W. Zwilling z Rapsza.

Hotel Europejski. Pp.: J. Grunwald z Nowosiółek, K. Bartmański ze Spasa, Zarzycki z Kołodrubia, E. Skiwarski z Łaszczówek.

Hotel Imperial. Pp.: A. hr. Stadnicki Adam z Nawojowa, J. br. Mączyński z Siedlisk, W. Trzecieski ze Zdakowia, W. Stawiarski z Jedlicz, T. Sroczyński z Gorajowic.

## CENNIK
### IZBY HANDLOWEJ I PRZEMYSŁOWEJ.

Lwów, dnia 11 grudnia 1913.

| Walula koronowa | płacą | żądają |
|---|---|---|
| **I. Akcye za sztukę.** (bez kuponu bieżącego) | | |
| Banku hip. galic. po 200 zł. w. a. | 624·— | 634·— |
| Banku galic. dla handlu i przem. po 200 zł. | 383·— | 393·— |
| Kolei Lwów-Czerniowce-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze | 508·— | 514·— |
| Fabryki wagonów w Sanoku po 500 koron | 508·— | 513·— |
| **II. Listy zastawne za 100 koron.** (bez kuponu bieżącego) | | |
| Banku hip. gal. 5 pr. w. a. wylosował z 10 pr. prem. | —·— | —·— |
| Banku hip. gal. 4½ pr. w. a. los w 50 l. | 90·30 | 91·— |
| Banku hip. gal. 4 prc. w. a. los w 60 l. | 81·50 | 82·20 |
| Banku krąj. 4½ pr. w. a. los w 51 l. | 91·20 | 91·90 |
| Banku kraj. 4 pr. w. a. los w 57 l. | 83·— | 83·70 |
| Banku gal. ziem. kred. 4½ pr. 60 l. | 91·50 | 92·20 |
| Banku gal. dla handlu i przem. w Krakowie 4½ pr. 60 l. | 87·50 | 88·20 |
| Zemelny Bank hipoteczny Lwów | 91·30 | 92·— |
| ²) Tow. kredyt. galic. ziem. 4 pr. (pierwsza emisya) | 94·— | —·— |
| Tow. kredyt. gal. ziem. 4 prc. los w 41⅓ l. | 88·— | —·— |
| ²) Tow. kredyt. gal. ziem. 4 pr. los w 56 l. | 81·50 | 82·20 |
| Tow. kred. gal. ziem. 4½ los. 52 l. | 90·80 | 91·50 |
| **III. Obligi za 100 koron.** (bez kuponu bieżącego) | | |
| Galic. fund. propin. 4 pr. | 97·50 | 98·20 |
| Bukow. fund. propin. 5 pr. | —·— | —·— |
| Komun. Banku kraj. 4½ pr. (3 em.) | 90·— | 90·70 |
| Komun. Banku kraj. 4 pr. (4 em.) | 81·50 | 82·20 |
| Kolej. lokal. Banku kraj. 4 pr. | 81·50 | 82·20 |
| Pożyczki krajowej 4 pr. z r. 1893 | 83·— | 83·70 |
| „ 4 pr. z r. 1908 | 81·— | 81·70 |
| ²) „ miasta Lwowa 4 pr. | 79·50 | 80·20 |
| „ „ 4 pr. | 80·80 | 81·50 |
| „ „ Krakowa | 80·80 | 81·50 |
| **IV. Monety.** | | |
| Dukat cesarski | 11·39 | 11·48 |
| 20 frankówka | 19·16 | 19·26 |
| 100 rubli rossyjskich srebrnych | 250·— | 252·— |
| 100 „ papierowych | 253·— | 254·20 |
| 100 marek niemieckich | 117·50 | 118·— |

²) Kupony opłacają ½% podatek rentowy.
²) Kupony opłacają 2% podatek rentowy.

## Kurs giełdy wiedeńskiej.

dnia 9 grudnia 1913.

| A. Ogólny dług państwa. | płacą | żądają |
|---|---|---|
| Jednolity dług pańswa w banknot. maj-listopad | 83·65 | 83·85 |
| styczeń-lipiec | 83·60 | 83·80 |
| Jednolity dług państwa w srebrze luty-sierpień | 86·90 | 87·10 |
| kwiecień-październik | 87·10 | 87·30 |
| „ z r. 1860 po 500 zł. w. a. 4 prc. | 1610·— | 1650·— |
| „ „ 1860 po 100 zł. 4 prc. | 455·— | 465·— |
| „ „ 1864 po 100 zł. | 689·— | 701·— |
| „ „ 1864 po 50 zł. | 340·— | 350·— |
| **B. Dług państwa** (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych). | | |
| Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr. | 103.65 | 103·85 |
| Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku 4 pr. | 84·25 | 84·45 |
| **C. Obligacye kolejowe.** | | |
| Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr. | 83·20 | 84·20 |
| Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr. | 103·10 | 104·10 |
| Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. 5¼ pr. | 103·50 | 104·50 |
| Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostempl. akcye) | 83·35 | 84·35 |
| Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku 4 pr. | 83·35 | 84·35 |
| Kol. Ces. Elżbiety za 200 zł. mk. 5²/₅ pr. (ostempl. akcye) | 426·— | 428·— |
| **Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).** | | |
| Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr. | 100·50 | —·— |
| w złocie za 200 zł. 5 pr. | 115·— | —·— |
| Kol. czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 pr. | 84·85 | 85·85 |
| Kol. czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr. | 85·— | 86·— |
| Kol. bukowińskiej lokalnej za 400 kor. 4 pr. | 81·90 | 82·90 |
| Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1886, 4 prc. | 90·60 | 91·60 |
| Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc. (ar.) | 89·80 | 90·80 |
| Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc. | 90·60 | 91·60 |
| Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1888, 4 prc. | 89·50 | 90·50 |
| Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1891, 4 prc. | 88·50 | 89·50 |
| Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1898, 4 prc. | 89·— | 90·— |
| Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1904. 4 prc. | 85·25 | 86·25 |
| Kol. galic. Karola Ludwika 4 prc. | 85·— | 86·— |

| Koronowa waluta. | płacą | żądają |
|---|---|---|
| Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z roku 1895 4 pr. | 83·— | 84·— |
| Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 M. 4 pr. | 104·— | 105·— |
| **D. Dług państwa** (krajów korony węgierskiej). | | |
| Węg. złota renta 4 pr. | —·— | —·— |
| „ „ „ w wal. kor. 4 pr. | 100·10 | 100·30 |
| „ poż. prem. za 100 zł. (200 kor.) | 465·— | 477·— |
| „ „ „ „ 50 zł. (100 kor.) | 223·— | 233·— |
| „ obl. pr. regul. Cisy 4 prc. | 285·— | 295·— |
| **E. Obligacye indemnizacyjne.** | | |
| Węgier za 100 zł. 4 prc. | 83·40 | 84·40 |
| Kroacyi i Slawonii | —·— | —·— |
| **F. Inne publiczne pożyczki.** | | |
| Poż. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr. | 99·25 | 100·25 |
| Poz. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 prc. | 81·50 | 82·50 |
| Gal. poż. kr. z roku 1893 4 prc. | 82·50 | 83·50 |
| Gal. obl. prop. z roku 1889 4 prc. | 97·40 | 98·30 |
| Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 4 prc. | 79·— | 80·— |
| Poż. serb. prem. za 100 fr. 2 prc. | 112·50 | 120·50 |
| Tureckie obl. prem. kol. za 400 fr. | 233·— | 236·— |
| **G. Listy zastawne.** Oblig. hipot. i listy dłużne za 100 zł. nom. | | |
| Austr. zakł. obl. prem. z r. 1880 3 pr. | 286·— | 298·— |
| „ „ „ „ „ 1889 3 pr. | 245·— | 255·— |
| Banku Galicyjskiego dla handlu i przemysłu 4½ prc. 60 l. | 88·— | 89·— |
| Bukow. zakład kred. ziem. los 5 pr. | 98·25 | 99·25 |
| Gal. Tow. kr. ziem. 4 pr. los 56 l. | 81·35 | 82·35 |
| „ „ „ „ 4 pr. los 41 l. | 88·50 | 91·— |
| „ „ „ „ 4 pr. starsze | 94·— | 95·— |
| „ „ „ „ 4½ pr. 52 lat. | 91·50 | 92·50 |
| Banku gal. ziem. kred. 4½ pr. 60 l. | 91·50 | 92·50 |
| Gal. akc. b. hip. 10 pr. pr. los. 4½ pr. | 90·75 | 91·75 |
| „ „ „ „ los. 50 l. 4½ pr. | 90·75 | 91·75 |
| „ „ „ „ „ 60 l. 4 pr. | 82·— | 83·— |
| Banku kraj. dla Galicyi i Lodomeryi 4½ pr. 51½ lat zwrotne | 91·25 | 92·25 |
| Banku krajowego oblig. komun. 3 emisya 42 lat 4½ pr. | 90·— | 91·— |
| Banku kr. obl. kol. lok. 57½ l. 4 pr. | 82·— | 83·— |
| Austro-węg. banku 50 lat 4 pr. | 87·50 | 88·50 |
| „ „ 50 lat w. k. 4 pr. | 87·70 | 88·70 |
| **H. Obligacye z prawem pierwszeństwa** za 100 zł. nom. | | |
| Kolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 300 złr. | 77·— | 78·— |
| Kolej Lwów-Czerniowce z r. 1884 za 200 złr. 4 prc. | 82·50 | 83·50 |
| Węg. gal. kol. em. 1870 na 200 złr. 5 prc. | —·— | —·— |
| Tow. żegl. par. po Dunaju za 400 i 10.000 m. 4 prc. z r. 1882 | 112·— | —·— |
| Tow. żeglugi parow. po Dunaju em z r. 1886 4 prc. | 109·— | 110·— |

| Koronowa waluta. | płacą | żądają |
|---|---|---|
| **I. Losy (za sztukę).** | | |
| Budapeszteńskie (Basilika) 5 złr. | 26·75 | 30·75 |
| Zakł. kred. dla handl. i przem. 100 złr. | 475·— | 485·— |
| Clary 40 złr. m. k. | —·— | —·— |
| Pożyczka miasta Lublany 20 złr. | 62·50 | 66·50 |
| Czerwonego Krzyża austr. Tow. 10 złr. | 53·25 | 57·25 |
| „ „ węg. Tow. 5 złr. | 33·— | 37·— |
| Losy fund. Arcyks. Rudolfa 10 złr. | 96·— | —·— |
| **J. Akcye Banków (za sztukę).** | | |
| Banku Anglo-Austr. 240 kor. | 339·40 | 340·40 |
| Gal. banku dla han. i przem. 200 złr. | 386·— | 388·— |
| Peszt. Banku handlu i przem. | 3790·— | 3795·— |
| Zakł. kred. dla handlu 400 kor. | 631·25 | 632·25 |
| Węg. Banku kredyt. 200 złr. | 836·— | 837·— |
| Dolno-austr. tow. esk. 400 kor. | 765·— | 768·— |
| Gal. banku hip. 200 złr. | 627·— | 630·— |
| Banku dla krajów koronnych 200 zł. | 529·40 | 530·40 |
| „ Austro-węg. 1400 kor. | 2056·— | 2066·— |
| „ Związku (Unionbank) 200 zł. | 600·50 | 601·50 |
| Czeskiego banku związkowego 100 zł. | 268·50 | 269·50 |
| Zivnostenska banka 100 złr. | 271·— | 272·— |
| **K. Akcye przedsiębiorstw transportowych.** | | |
| Bukow. kolei lok. akc. pierw. 200 złr. | 435·— | 440·— |
| „ „ „ akc. zakład. 200 złr. | 415·— | 420·— |
| Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk. | 1256·— | 1262·— |
| Kolei półn. Ces. Ferd. 1000 złr. mk. | 4840·— | 4860·— |
| „ Lwów-Bełzec (akc. pierw.) 200 zł. | 365·— | 368·— |
| „ Lwów-Czerniowce-Jassy 200 zł. | 508·— | 512·— |
| „ Lwów-Kleparów-Jaworów lokal. 400 kor. | 307·— | 309·— |
| **L. Akcye przedsiębiorstw przemysłowych.** | | |
| Austr. Tow. górnicze Alpina 100 złr. | 807·50 | 808·50 |
| Prag. Tow. żelazn. przem. 500 złr. | 2690·— | 2715·— |
| Tow. kopalń węgla w Brüx 100 złr. | 930·— | 941·— |
| Trifail. Tow. kop. węgla 70 złr. | 316·— | 320·— |
| Galic. karpac. naft. Tow. 500 kor. | 1023·— | 1034·— |
| Schodnicy 500 kor. | 470·— | 474·— |
| Tur. zarz. tytoniow. 500 franków | 428·— | 433·— |
| **M. Weksle.** | | |
| Niemieckie Banki | 117·67½ | 117·87½ |
| Włoskie Banki | 94·67½ | 94·87½ |
| Londyn za 10 funt. szt. 4 prc. | 24·12 | 24·16 |
| Paryż za 100 franków | 95·25 | 95·40 |
| Petersburg za 100 rubli 4½ prc. | 253·25 | 254·25 |
| Szwajcarskie Banki | 95·12½ | 95·27½ |
| **N. Waluty.** | | |
| Dukat cesarski | 11·39 | 11·43 |
| Austr.-węg. 8 guld. złota moneta | —·— | —·— |
| 20-frankówka | 19·04 | 19·08 |
| 20-markówka | 23·54 | 23·60 |
| Rossyjski półimperyał | —·— | —·— |
| Niem. banknoty za 100 marek | 117·62½ | 117·82½ |
| Włoskie banknoty za 100 lir | 94·75 | 94·95 |
| Ruble | 253·— | 253·75 |

# DZIENNIK URZĘDOWY.

## Licytacye.

Ч. сп. Е. 1233.13 (7) (18086 3—3)

Зобовязана сторона Іван Демянчук.
Ліцитацийний едикт і візване до зголошеня.

На внесене Евдокії Шевчух екзеквуючої сторони відбуде ся дня 18 грудня 1913, година 11 перед полуднем в тім суді, комната ч. 8, на підставі сим затверджених умов ліцитация слідуючих недвижимостий: вик. гіп. ч. 1156 і 1559 кн. ґрунт. Скалат ріля, дім з будинками господарскими і полем.

Вартість після оціненя вгч. 1156 — 1400 кор., вгч. 1559 — 3500 кор.

Найнизша оферта вгч. 1156 — 933 кор. 23 сот., вгч. 1559 — 2333 кор. 33 сот.

До недвижимости обнятої вик. гіп. ч. 1559 ґрунтової книги Скалат належать слідуючі приналежности: мур і півниця які оцінено на 400 кор.

Низше найменшої оферти продаж не відбудеть ся.

Ц. к. Суд повітовий, Віддїл VI.
Скалат, дня 17 падолиста 1913.

L. cz. E. 3824/13 (7) (18084 3—3)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek c. k. uprzyw. galic. akc. Banku hipotecznego we Lwowie odbędzie się dnia 30 grudnia 1913 o godzinie 9 rano, w sądzie tut., biuro Nr. 3 licytacya realności lwh. 958 gm. Rawa wraz z przynależnościami, składającemi się z ogrodzenia, 9 grabów i 69 drzew owocowych.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 20.442 kor., przynależności na 442 kor.

Najniższa cena wynosi 10.221 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, (wyciąg katastralny, wyciąg tabularny, protokół oceniena itd.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć w godzinach urzędowych, w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 3.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Rawa, dnia 31 października 1913.

L. cz. E. 1661/13 (5) (18094 3—3)

Edykt.

Dnia 19 grudnia 1913 o godzinie 10 przed południem, odbędzie się w tut. sądzie w biurze Nr. 5, licytacya:

1. całej realności lwh. 330 gm Żywiec, dom piętrowy przy ul. Kościuszki,

2. całej realności lwh. 216 gm. Sporysz, dom piętrowy, dom parterowy, magazyn, szopa, stajnia, drewutnia i ogród,

3. cała realność lwh. 328 gm. Sporysz grunt,

4. 2/8 części realności lwh. 343 gm. Zabłocie, parc. gr.,

5. 25/240 części lwh. 546, grunt,

6. cała realność lwb. 769, dom parterowy murowany.

Wartość szacunkowa:
ad 1. — 45 152 kor.,
ad 2. — 54 695 kor.,
ad 3. — 6000 kor.,
ad 4. — 25 kor.,
ad 5. — 104 kor.,
ad 6. — 7200 kor.

Najniższa oferta:
ad 1. — 22.576 kor.,
ad 2. — 27.347 kor. 50 h.,
ad 3. — 4000 kor.,
ad 4. — 16 kor 66 h.,
ad 5. — 69 kor. 75 h.,
ad 6. — 3600 kor.

Wszelkie dokumenta odnoszące się do tej licytacyi można przejrzeć w tut. sądzie w biurze Nr. 5.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Żywiec, 28 października 1913.

L. cz. E. 2355/13 (2) (18002 3—3)

Edykt.

Dnia 22-go grudnia 1913 odbędzie się sprzedaż realności:
a) lwb. 325 i
b) lwh. 273 ks. gr. gm. Limanowa.

Cena szacunkowa wynosi:
ad a) co do realności lwh. 325 kwotę 925 kor.,
ad b) co do lwh. 273 kwotę 1340 kor.

Najniższa ofera:
ad a) co do lwh. 325 — 616 kor. 68 hal.,
ad b) co do lwh. 273 — 893 kor. 34 hal.

Warunki licytacyjne można przejrzeć w w tut. sądzie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Limanowa, 27 listopada 1913.

L. cz. E. 1929/13 (4) (17921 3—3)

Edykt licytacyjny oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek Zakładu kredytowego i oszczędności w Leżajsku, odbędzie się dnia 30 grudnia 1913 o godz. 10 przed południem w biurze Nr. 5. licytacya całej realności lwh. 1304 oraz połowy lwh. 1306 Wola zarzycka oszacowanych na 2175 kor. 34 hal.

Najniższa oferta, niżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi 1449 kor. 83 hal.

C k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Leżajsk, dnia 25 listopada 1913.

L. cz. 2279/13 (4) (18074 3—3)

Edykt.

Dnia 15 grudnia 1913, odbędzie się sprzedaż 2/9 części realności lwh. 109 gm. Zasadne.

Cena szacunkowa wynosi 200 kor.

Najniższa cena wynosi 133 kor. 32 hal.

Warunki licytacyjne można przejrzeć w tut. sądzie.

C. k. Sąd powiatowy.
Limanowa, 27 listopada 1913.

L. 30.142/13 (18115 2—3)

# Obwieszczenie licytacyi.

Celem wydzierżawienia prawa poboru podatku spożywczego od wina, moszczu winnego i owocowego w okręgach dzierżawnych niżej poszczególnionych na rok 1914 bezwarunkowo, a warunkowo z zastrzeżeniem milczącego przedłużenia dzierżawy na rok drugi i trzeci, t. j. 1915 i 1916, lub też bezwarunkowo na trzy lata, t. j. na czas od 1 stycznia 1914 do końca grudnia 1916, rozpisuje się niniejszem ostatnią publiczną licytacyę na dzień 17 grudnia 1913 od godziny 9-tej rano do 12-tej w południe.

Oferty pisemne, zaopatrzone w 10% wadyum, oznaczone na kopercie napisem, na który okręg dzierżawny i na jaki przedmiot dzierżawny oferta opiewa, można wnieść na ręce dyrektora okręgu skarbowego w Tarnowie, najpóźniej do 2 godziny po południu dnia 16 grudnia 1913.

Kwity kasowe, opiewające na kaucyę niewygasłej dzierżawy, losy, książeczki kas oszczędności nie będą przyjmowane ani jako wadya, ani jako kaucye dzierżawne.

Składający wadya, względnie kaucye dzierżawne w obligacyach, obowiązani są przedłożyć stosownie do reskryptu Ministerstwa skarbu z dnia 17 lipca 1903 L. 10.067, Dz. rozp. Nr. 111, spisy tych obligacyj w 3 egzemplarzach.

Dzierżawca podatku spożywczego od wina, moszczu winnego i owocowego obowiązany jest po myśli ustawy krajowej z dnia 23 grudnia 1903, Dz. u. kr. Nr. 146, pobierać dodatek krajowy do podatku spożywczego od wina, moszczu winnego i owocowego, jak długo ten dodatek krajowy istnieje i istnieć będzie i za prawo poboru tego dodatku krajowego opłacać funduszowi krajowemu 30% od czynszu, ugodzonego za dzierżawę państwowego podatku spożywczego.

Zmiana stopy tego dodatku krajowego ma mieć ten sam skutek, co zmiana taryfy podatku spożywczego.

Bliższe warunki licytacyjne, jakoteż wykaz miejscowości, należących do poszczególnych okręgów dzierżawnych, można przejrzeć w godzinach urzędowych w c. k. Dyrekcyi okręgu skarbowego w Tarnowie, tudzież we wszystkich Nadzorach straży skarbowej, należących do tutejszego okręgu skarbowego.

## Wykaz okręgów dzierżawnych.

### Podatku spożywczego od wina:

| L. porz. | Nazwa okręgu dzierżawnego | Cena wywołania | | Wadyum 10% | | Klasa taryfy | Licytacya odbędzie się dnia |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | | K | h | K | h | | |
| 1 | Dąbrowa | 1890 | — | 189 | — | — | dnia 17 grudnia 1913 od godziny 9 do 12 w południe w c. k. Dyrekcyi okręgu skarbowego w Tarnowie. |
| 2 | Radłów | 1055 | — | 106 | — | — | |

## C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego.

Tarnów, dnia 3 grudnia 1913.

---

L. cz. E. 1417/13 (6) (17911 2—2)

Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Chany Eisenberg w Bełzie odbędzie się dnia 29 grudnia 1913 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 5. na zasadzie sąd. zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) całej lwh. 307 ks. gr. Leszczków, składającej się z pgrt. o obszarze 21 ar. 40 kw. m.,

b) lwh. 200 ks. gr. Leszczków, składającej się z 2 pgr. o obszarze 1 ha. 9 ar. 99 m. kw.,

c) lwh 300 ks. gr. Leszczków, składającej się z 7 pgrt. o obszarze 1 ha 69 ar. 52 kw. m.,

d) lwh. 310 ks. gr. Leszczków, składającej się z 1 pgrt. o obszarze 32 ar. 33 kw. m.,

e) lwh 327 ks. gr. Leszczków, składającej się z 1 parc. o obszarze 28 ar. 9 kw. m.,

f) połowy lwh. 96 ks. gr. Leszczków, składającej się z 1 pbud i 3 prc. grunt., całość o obszarze 13 ar. 32 kw. m z domem mieszkalnym i budynkami gospodarczemi,

g) całej lwh. 488 ks. gr. Leszczków, składającej się z 5 pgr. o obszarze 1 morg 624 s. kw.,

h) lwh. 147 ks. gr. Leszczków, składającej się z 1 pgr. o obszarze 45 ar. 58 m. kw.

Wartość szacunkowa:
a) 256 kor. 80 hal.,
b) 1762 kor. 80 hal.,
c) 2732 kor. 83 hal.,
d) 646 kor. 60 hal.,
e) 817 kor. 53 hal.,
f) 1947 kor. 50 hal.,
g) 781 kor. 30 hal.,
h) 346 kor. 96 hal.

Najniższa oferta:
a) 171 kor. 20 hal.,
b) 1175 kor. 24 hal.,
c) 1821 kor. 89 hal.,
d) 431 kor. 7 hal.,
e) 545 kor. 2 hal.,
f) 2101 kor 67 hal.,
g) 520 kor. 90 hal.,
h) 231 kor. 31 hal.

Do realności lwh. 96 tej samej ks. gr. należą następujące przynależności: 3 konie, krowa dojna, cielica, 4 bezrogi, 1 wóz o żelaznych osiach, 1 pług, 3 brony i sieczkarnia ręczna, oszacowane na 1205 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w oddziale kancelaryjnym w biurze Nr. 5.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Bełz, dnia 26 listopada 1913.

---

L. cz. E. XX. 1357/13 (7) (18098 2—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Fryderyki Schrager, Anny Fuhrmann, zastąpionych przez adw. dr. Mildwurma, odbędzie się dnia 15 stycznia 1914 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. XX., licytacya realności lwh. 410 dz. II. ks. gr. gm. m. Lwowa lk. 462²/₄ położona na zbiegu ulic Berka i Źródlanej o powierzchni 1712 m², niezabudowana o długości frontu od ulicy Berka 65·20 m. od ulicy Źródlanej 29·35 m.

Do tej realności nie należą żadne przynależności.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytacyę jest oceniona na 68.480 kor.

Najniższa cena wynosi 34.240 kor, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. XX.

Takie prawa, wobec których licytacya niniejsza byłaby niedopuszczalną należy zgłosić w sądzie najpóźniej na wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomi się o dalszych wydarzeniach tego postępowania tylko przez ogłoszenie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu tego sądu i nie wskażą mu pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy S I., Oddział XX.
Lwów, dnia 8 listopada 1913.

---

(18114 2—3)

# ROZPISANIE

**c. k. Dyrekcyi budowy dróg wodnych, dotyczące dostawy i ustawienia mostów żelaznych — wraz z drewnianymi pokładami mostowymi — na przestrzeni kanału spławnego „Zator-Samborek".**

Rozdanie obejmuje następujące mosty:

| Grupa | Most drogowy w km. | W gminie | Rozpiętość podporowa w m. | Ciężar konstrukcyi żelaznej okrągło w tonnach | Objętość dyliny z drzewa sosnowego okrągło w m³ |
|---|---|---|---|---|---|
| A. | 113·818 | Kossowa | 38·00 | 35·6 | 26·0 |
| | 117·931 | Brzezinka | 38·00 | 35·6 | 26·0 |
| | 120·052 | Jaśkowice | 38·00 | 35·6 | 26·0 |
| B. | 121·200 | Wielkie Drogi | 38·50 | 36.0 | 26·5 |
| | 129·466 | Skawina | 38·50 | 36·0 | 26·5 |
| C. | 122·025 | Wielkie Drogi | 38·00 | 38·5 | 32·0 |
| | 122·984 | Facimiech | 38·00 | 38·5 | 32·0 |
| | 124·794 | Zelczyna | 38·00 | 38·5 | 32·0 |
| | 126·906 | Borek szlachecki | 38·00 | 38·5 | 32·0 |

Oferent może oferować dowolnie na jedną lub więcej grup; jednak dla każdej grupy należy wnieść osobną ofertę.

C. k. Dyrekcya budowy dróg wodnych zastrzega sobie w każdym wypadku też prawo rozdania podług pojedyńczych grup.

Natychmiast po przyjęciu oferty należy przystąpić do wykonania planów szczegółowych. Roboty należy tak prowadzić, by ustawienie konstrukcyj mostowych na miejscu budowy najpóźniej z końcem października 1914 ukończonem zostało.

Oferty należy wnieść w zapieczętowanej kopercie opatrzonej napisem: „Oferta na wykonanie konstrukcyi żelaznej i pokładu mostowego dla mostów na przestrzeni kanału spławnego Zator-Samborek" najpóźniej do 30 grudnia 1913, 12 godziny w południe do dziennika podawczego Ekspozytury c. k. Dyrekcyi budowy dróg wodnych w Krakowie przy ulicy Basztowej l. 18.

Ustanowienie cen przostawia się oferentowi, który ceny jednostkowe za 100 klg. gotowej konstrukcyi żelaznej względnie za 1 m.³ gotowego pokładu mostowego ma wstawić w spis cen.

Komisyjne otwarcie ofert, przy którem mogą być obecni oferujący lub tychże pełnomocnicy, nastąpi dnia 31 grudnia 1913, o godzinie 12 w południe, w wyżej wymienionej Ekspozyturze.

Oferta obowiązuje oferenta do 4 tygodni po otwarciu oferty, to znaczy po dzień 28 stycznia 1914 w tym terminie nastąpi zawiadomienie o przyjęciu lub odrzuceniu oferty.

Oferenci muszą używać przepisanych formularzy ofert, które mogą otrzymać w wyżej wymienionej Ekspozyturze. Tamże można przeglądać wszelkie załączniki i bliższe postanowienia co do wnoszenia ofert lub otrzymać je za złożeniem przepisanej kwoty.

Integralne części oferty mają stanowić:
Ogólne plany projektu,
Ogólne warunki budowy dróg wodnych,
Szczegółowe warunki budowy dróg wodnych,
Warunki robót i dostaw co do wykonania konstrukcyj żelaznych,
Postanowienia dla wnoszenia ofert.

Wadyum wynosi 5 prc. oferowanej sumy i należy je złożyć przed upływem terminu do wnoszenia ofert w c. k. filialnej Kasie krajowej w Krakowie. W razie przyjęcia oferty służy złożone wadyum jako kaucya kontraktowa.

Oferty spóźnione lub nie oddowiadające ustanowionym warunkom będą uważane jako niewniesione.

## C. k. Dyrekcya budowy dróg wodnych.

Wiedeń, w listopadzie 1913.

---

L. cz. E. IX. 2127 13 (15) (18047 3—3)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Franciszka Laskowskiego jako strony egzekwującej odbędzie się dnia 21 stycznia 1914 o godz. 10 rano w biurze Nr. 44 w sądzie ul. św. Jana licytacya następujących realności:

a) lwh. 137 ks. grt. gm. kat. Kraków Dz. IV. Piasek, składającej się z parc. bud. lk. 215/1 z trzema dwupiętrowemi murowanemi domami,

b) lwh. 140. składającej się z parc. bud. lkat. 515 5 z budynkiem murowanym dwupiętrowym,

c) lwh. 141 tejże ks grt. składającej się z drogi dojazdowej lkat. 215/6 do realności lwh 137 i 138 gm Kraków,

d) lwh. 142, składającej się z parc. bud. lk. 142.

Wartość szacunkowa realności:
ad a) 408.423 kor,
ad b) 114.920 kor.,
ad c) 1542 kor.,
ad d) 6000 kor.

Najniższa oferta wynosi:
ad a) 204.212 kor.
ad b) 57.460 kor.,
ad c) 771 kor.,
ad d) 3000 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Edykt z dnia 16 listopada 1913 ogłoszony w Nr. 270, 271 i 272 odwołuje się, co do powyższych realności lwh. 137, 140 i 141 gm. Kraków.

C. k. Sąd powiatowy cywilny,
Oddział IX.
Kraków, dnia 1 grudnia 1913.

---

L. cz. E. XVII. 4988/12 (18097 2—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Anny albo Chany z Hirtów Rzędowskiej zastąpionej przez adw. dr. Adolfa Menkesa we Lwowie, odbędzie się dnia 13 stycznia 1914 o godzinie 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Oddz. XVII. licytacya realn. lwh. 688 i 984 dz. III. gm. miasta Lwowa wraz z przynależnościami.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione a to:
realność 1. lwh. 688 na 59.558 kor. 60 hal.,
zaś 2. realność lwh. 984 na 25.360 kor. 50 hal.,
przynależności zaś:
ad 1. na 1500 kor.,
ad 2. na 38 kor.

Najniższa cena wynosi:
realności lwh. 688 kwotę 29.779 kor. 30 hal.,
zaś realności lwh. 984 na 12.680 kor. 25 hal.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, Oddz. XVII.

Takie prawa, wobec których licytacya niniejsza byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić w sądzie najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacyi, gdyż inaczej pretensye takie co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomione będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej. jeżeli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział XVII.
Lwów, dnia 22 listopada 1913.

L. 27.670/913 (18113 3—3)

# OBWIESZCZENIE.

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego w Nowym Sączu rozpisuje publiczną licytacyę w celu wydzierżawienia prawa poboru podatku spożywczego od mięsa w poniżej poszczególnionych okręgach dzierżawnych na trzy lata t. j. na rok 1914, 1915 i 1916 bezwarunkowo lub warunkowo na rok 1914 z milczącem przedłużeniem kontraktu na dalszy rok 1915 względnie 1916 (o ile wypowiedzenie nie nastąpi w terminie przepisanym) na dzień 16 grudnia 1913, o godzinie 9-tej przed południem.

Warunki licytacyjne, jakoteż wykazy miejscowości należących do każdego okręgu dzierżawnego mogą być przeglądnięte przed licytacyą w biurze Nr. 17 c. k. Dyrekcyi okręgu skarbowego w Nowym Sączu, tudzież w dotyczących nadzorach straży skarbowej nowosądeckiego okręgu skarbowego.

Oferty pisemne opieczętowane i zaadresowane z uwidocznieniem na kopercie przedmiotu dzierżawy, należy wnosić najpóźniej do godziny 2 po południu ostatniego dnia poprzedzającego ustną licytacyę, t. j. do dnia 15 grudnia 1913 na ręce c. k. Dyrektora okręgu skarbowego w Nowym Sączu.

Telegraficzne nadaże nie będą przyjmowane.

Wadyum w wysokości 10 prc. ceny wywołania ma być przy pisemnych ofertach dołączone do oferty, zaś przy licytacyi ustnej do rąk komisyi licytacyjnej złożone. Do wadyum złożonego w obligacyach dołączone być mają spisy tych obligacyi w 3 egzemplarzach na przepisanym formularzu (reskr. minist. z 17 lipca 1903 L. 1067 Nr. 111 Dz. rozp. sk.).

Kwity kasowe opiewające na kaucyę z niewygasłej dzierżawy, książki kas oszczędności i losy nie będą jako wadya licytacyjne przyjmowane.

| L. porz. | Nazwa okręgu dzierżawnego | Przedmiot dzierżawy | Klasa taryfy | Cena wywołania K. | h. | Uwaga |
|---|---|---|---|---|---|---|
| 1 | Limanowa | | III. | 6777 | 77 | |
| 2 | Grybów | mięso | „ | 6667 | 77 | |
| 3 | Muszyna | | „ | 6627 | 18 | |

**C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego.**

Nowy Sącz, dnia 5 grudnia 1913.

---

L. cz. E. 2396/13 (17930 3—3)

Edykt.

Dnia 24 grudnia 1913 o godzinie 9 rano odbędzie się w tut. sądzie licytacya całej realności lwh. 111 gm. Sawałuski.

Nieruchomość powyższą oszacowano na 1100 kor.

Najniższa cena wynosi 734 kor., poniżej której sprzedaż nie odbędzie się.

Warunki licytacyjne, dokumenta przejrzeć można w biurze Nr. 9.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Monastrzyska, dnia 11 listopada 1913.

---

L. cz. E. 2927/13 (18004 3—3)

Edykt.

Dnia 24 grudnia 1913 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym licytacya 6/15 części lwh. 1904 gminy Baryez Puźniki.

Nieruchomość powyższą oszacowano na 927 kor. 96 hal.

Najniższa cena wynosi 618 kor. 64 hal., poniżej której licytacya nie przyjdzie skutku.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w biurze Nr. 9.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Monasterzyska, dnia 8 listopada 1913.

---

L. 3590/13 (18146)

Obwieszczenie.

Celem zabezpieczenia dostawy materyału tartego, skóry na obuwie i przędzy dla c. k. Zakładu karnego dla mężczyzn we Lwowie względnie dla otworzyć się mającego nowego Zakładu karnego w Drohobyczu na rok 1914 rozpisuje się rozprawę ofertową.

Zapotrzebowanie roczne wynosi w przybliżeniu:

Materyał tarty:

a) deski jodłowe, świerkowe, sosnowe:
800 m.² 13 $^m/_m$
30 „ 7 „
1200 „ 20 „
1600 „ 33 „
500 „ 40 „
400 „ 53 „
50 „ 79 „

b) deski bukowe, olchowe i topolowe:
150 m.² 33 $^m/_m$
50 „ 20 „
80 „ 53 „
100 „ 79 „
20 „ 111 „

c) deski dębowe, jaworowe i jasionowe:
150 m.² 20 $^m/_m$
100 „ 26 „
100 „ 33 „
50 „ 40 „
150 „ 53 „
50 „ 79 „
50 „ 105 „

d) belki i rygle:
około 500 m. b. w używanych dymenzyach.

Skóra na obuwie:

a) w przykrojonym stanie:
600 par trzewików juchtowych dla więźni,
100 par pantofli,
25 par butów juchtowych dla straży,
25 par podszyć juchtowych dla straży,
50 par trzewików lub sztywletów dla straży.

b) w materyale:
2000 par półpodeszew w skórach,
100 kg. mastryki na podeszwy,
50 kg. juchtu.

Przędza:

Przędza konopna Tow. Nr. 12 około 5000 kg.
Przędza bawełniana Nr. 6 około 6000 kg.
Przędza bawełniana Nr. 14 około 1000 kg.
Przędza bawełniana Nr. 16 (Kippenblau) niebieska około 50 kg.
Przędza bawełniana Nr. 16 (türkischroth) czerwona około 50 kg.
Przędza bawełniana połowa klejona a połowa nieklejona.

Pisemne, należycie ostemplowane i zapieczętowane oferty wraz z pokwitowaniem na złożone poręczne w wysokości: przy materyale tartym na 1000 kor., przy skórze i przędzy po 600 kor., mają być wniesione na ręce Zarządu c. k. Zakładu karnego we Lwowie najpóźniej do 22 grudnia b. r. do 11 godziny przed południem.

Oferty mają być przez oferenta własnoręcznym podpisem imienia i nazwiska z dokładnem podaniem miejsca zamieszkania zaopatrzone, zawierać mają żądaną cenę w cyfrach i słowach za 1 m.² materyału tartego, za 1 parę skóry na obuwie w przykrojonym stanie względnie za 1 parę półpodeszew w skórze i za 1 kg. skóry, a przy przędzy za 1 kg. netto „loco Zakład karny we Lwowie“, względnie „loco Zakład karny w Drohobyczu“, tudzież oświadczenie, że oferentowi znane są warunki kontraktu i że się im bezwarunkowo poddaje. Potrzebne do ofert druki i załączniki a mianowicie: ogólne warunki, szczególne warunki jakoteż formularze oferty można przeglądać w kancelaryi Zarządu Zakładu karnego we Lwowie, a na żądanie otrzymać je za złożeniem 60 hal.

Otwarcie ofert nastąpi dnia 22 grudnia b. r. o godzinie 3 po południu, przyczem oferenci mogą być obecni. Oferty niedokładne albo powyższem poręcznem nie pokryte lub też inne warunki i ograniczenia zawierające lub też po upływie naznaczonego terminu wniesione, nie będą uwzględnione.

Oferenta obowiązuje oferta od dnia wniesienia, a c. k. Skarb Państwa od dnia zatwierdzenia dostawy.

Lwów, dnia 8 grudnia 1913.

---

L. cz. E. 5168/13 (18140)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Powiatowej Kasy oszczędności w Śniatynie, zastąpionej przez adw. dr. Rosenhecka w Śniatynie, odbędzie się dnia 15 stycznia 1914 o godzinie 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w Sali Nr. I., w Śniatynie licytacya realności:

a) objętej lwh. 553 II. dz. gm. kat. Śniatyn, składającej się z pb. 1307 (na niej chata i szopa) i pgrnt. 1232, 1233, 2276 i 2372/2,

b) obj. lwh. 1256 II. dz. gm. kat. Śniatyn, a składającej się z pgrnt. 2390 i 2700/1.

Najpierw zlicytowaną zostanie realność objęta wykazem hip. l. 1256 II. dzielnicy gm. Śniatyn, a z niej pgr. 2390; o ile cena otrzymana nie pokryje egzekwowanych wierzytelności, sąd zlicytuje dalsze nieruchomości.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione:

ad a) realność obj. lwh. 553 II. dz. gm. Śniatyn na 2929 kor.,

ad b) realność obj. lwh. 1256 II. dz. gm. Śniatyn na 1800 kor., w niej pgr. 2390 na 1200 kor.

Najniższa cena wynosi 2/3 części ceny szacunkowej:

ad a) 1952 kor. 86 h.,
ad b) 1200 kor. (w niej pgr. 2390 na 800 kor.).

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które niniejszem się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania it. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 9.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Śniatyn, d. 23 listopada 1913.

---

L. cz. E. 2714/12 (24) (18138)

Edykt licytacyjny.

Dnia 13 stycznia 1914 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w sądzie tut. w biurze Nr. 68 II. piętro, licytacya realności lwh. 33 ks. gr. gm. kat. Prokocim, składającej się z pbud. obszaru 21 s², z domem drewnianym, pbud. obszaru 35 s², ogrodu obszaru 107 s² i roli obszaru 1 morg 1063 m. kw.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytacyę jest ocenione na 2741 kor. 07 h.

Przynależność jest oceniona na 200 kor.

Najniższa cena wynosi 1960 kor. 71 h.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w kancelaryi sądowej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Podgórze, dnia 22 października 1913.

---

L. cz. E. 1047/12 (11) (18133 1—3)

Edykt.

Na wniosek Spółki pożyczkowej „Własna pomoc“ w Glinianach strony egzekwującej odbędzie się dnia 27 lutego 1914, o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 31, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya 1/4 części realności objętej wyk. hip. l. 1023 ks. gr. gm. kat. Horpin, składającej się z pgr. 1982/2 las z łąką obszaru 1 ha. 24 ar. 95 m., tudzież z pgr. 2008 łąka, obszaru 2 ha. 9 ar. 65 m.

Wartość szacunkowa 1108 kor. 70 hal.

Najniższa oferra 739 kor. 13 hal.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Kamionka strum., dnia 28 listopada 1913.

---

L. cz. E. 627/10 (26) (17817)

Edykt.

Dnia 21 stycznia 1914 o godzinie 8 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 19, odbędzie się licytacya 2/6 cz. real. obj. lwh. 11 ks. gr. Dżurów Josypa Mikieforuka Hrycka własnych, na której pobudowana jest chata wraz z przynależnościami, składającemi się z drzew owocowych.

Nieruchomość z przynależnościami w cząstkach wystawiona na licytacyę jest oceniona na 326 kor.

Najniższa cena wynosi 163 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 21.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, będą zawiadamiane o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Zabłotów, dnia 5 listopada 1913.

---

L. cz. E 4023/13 (18139)

Edykt licytacyjny.

Dnia 16 stycznia 1913 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. V., odbędzie się licytacya następujących realności:

a) całej lwh. 7 ks. gr. Białe,
b) całej lwh. 1011 ks. gr. Białe,
c) 2/6 cz. lwh. 1014 ks. gr. Białe.

Wartość szacunkowa:
ad a) 380 kor.,
ad b) 160 kor.,
ad c) 53 kor.

Najniższa oferta:
ad a) 253 kor. 33 hal.,
ad b) 106 kor. 66 hal.,
ad c) 38 kor. 66 hal.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Przemyślany, dnia 20 listopada 1913.

---

L. cz. E. 3812/13 (3) (17509)

Edykt licytacyjny.

Dnia 21 stycznia 1914 o godzinie 10·15 przed południem w biurze Nr. 19. odbędzie się licytacya realności obj. lwh. 632 gm. Borszczów Hrycko Zacharuka Josypa własnej, składającej się z ogrodu i budynków gospodarczych.

Wartość nieruchomości wystawionej na licytacyę ustala się na 1391 kor. 33 h.

Najniższa cena wynosi 927 kor. 56 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 21.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić w sądzie najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacyi, inaczej pretensye tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. IV.

Zabłotów, dnia 14 listopada 1913.

---

L. cz. E. 1784/13 (7) (18083)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Kasy zaliczkowej w Złoczowie filii w Olesku odbędzie się dnia 28 stycznia 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2, licytacya:

1. lwh. 194,
2. 1/4 lwh. 295 ks. gr. Bużek własnych Ignacego Pasternaka,
3. lwh. 417 i
4. lwh. 686 gminy Bużek własnych po połowie powyższego i Oleny Małaniuk zam. Pasternak wraz z przynależnościami, składającemi się ze sztachet, płotu i studni.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione:

ad 1. na 795 kor.,
ad 2. na 849 kor. 90 hal.,
ad 3. na 540 kor.,
ad 4. z przynależnościami na 1476 kor. 60 hal.

Najniższa cena wynosi:

ad 1. — 530 kor.,
ad 2. — 566 kor. 60 hal.,
ad 3. — 360 kor.,
ad 4. — 984 kor. 40 hal.,

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które niniejszem się zatwierdza i odnoszące się do tych nieru-

chomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IX.

Olesko, dnia 2 grudnia 1913.

---

L. cz. E.IV. 4138/13 (17248)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie c. k. uprz. galic. akc. Banku hipotecznego we Lwowie, odbędzie się dnia 20 stycznia 1914 o godz. 8 przed południem, w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 140 w Stryju, licytacya realności lwh. 27 gm. Stryj składającej się z domu jednopiętrowego przy placu „Targowica“ i ul. Joselwicza.

Nieruchomości powyższe wystawione na licytacyę są ocenione na 78 588 kor., przynależności zaś drzwi sklepowe blachą kute i rolety żelazne oszacowane na kwotę 535 kor., którą już wliczono do wyżej podanej wartości szacunkowej.

Najniższa cena wynosi 39 294 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Stryj, dnia 8 listopada 1913.

---

L. cz. E. VIII 3951/13 (18046)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie powiatowej Kasy oszczędności w Krakowie, odbędzie się dnia 20 stycznia 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 45 II. p. przymusowa licytacya realności lwh. 42 ks. gr. gm. kat. Bibice bez przynależności.

Realność obejmuje gospodarstwo wiejskie składające się z $3^3/_4$ morga gruntu i zabudowań.

Wartość szacunkowa 9316 kor. 87 hal.

Najniższa oferta wynosi 6212 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy cywilny, Oddział VIII.

Kraków, dnia 15 listopada 1913.

---

L. cz. E. 1365 13 (6) (18007)

Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Romana Szczeklika w Pilznie, odbędzie się dnia 24 stycznia 1913 o godzinie 9 przed południem, w biurze Nr. 10, na zasadzie obecnie zatwierdzonych warunków licytacya realności: lwh. 564 ks. gr. Pilzno dom, grunta, sztachety drewniane.

Wartość szacunkowa:

a) 9000 kor.,

b) 3000 kor.,

b) 15 kor.

Najniższa oferta 6507 kor. 50 hal.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Pilzno, dnia 25 listopada 1913.

---

Ч. сп. Е. 3351/13 (6) (17820)

Оголошене переторгу.

На попиране Товариства задаткового в Зборові, заступленого через адв др. Вацика, відбуде ся дня 31 грудня 1913 перед полуднем о 9 годині в низше означенім суді, комната ч. 12 в Зборові переторг:

I. недвижимостий обн. вгч. 173, 174, 963, 1031 гр. Манаїв з приналежностию, складаючою ся що до вгч. 174 з дому мешкального, стодоли, стайнї, спіхлера і студни і що до вгч 963 з кузнї, пивницї і засївів игр. 917/7,

II. недвижимостий обн. вгч. 180, 405, 432 гр. Манаїв,

III. недвижимости обн. вгч. 1228 гр. Манаїв враз з деревами,

IV. недвижимости обн. вгч. 1316 гр. Манаїв.

Продати ся маючі недвижимости суть оцїнені а то недвижимість:

ad I. на 2810 кор, приналежність на 1734 кор.,

ad II. на 2200 кор.,

ad III. з деревами на 3191 кор.

ad IV. на 700 кор.

Найнизша подача виносить що до недвижимости:

ad I. 3030 кор.,

ad II. 1467 кор.,

ad III. 2128 кор.,

ad IV. 467 кор.

Понизше тої квоти не відбуде ся продаж.

Условія переторгу, котрі затверджує ся, відносячі ся до недвижимости (витяг гіпотечний, витяг катастральний, протоколи оцїненя і т. д.), могуть тї, що мають охоту куповати, переглянути в низше означенім суді, комната ч. 22, підчас годин урядових.

Права, котрїби продаж робили недопустимою, належить найпізнїйше на дни судовім, визначенїм до переторгу, перед переторгом зголосити в Суді, бо инакше що до недвижимости самої вже більше не могуть бути підношені.

О дальших випадках поступованя переторгового увідомляти ся буде особи, для котрих під той час що до недвижимости якісь права або тягарі суть установлені або в току поступованя переторгового установлені будуть, в тім випадку тілько прибитем в суді, як би они анї не мешкали в области низше означеного суду, анї не вскавали поіменно повновластця для доручень мешкаючого в місцевости суду.

Ц. к. Суд повітовий, Відділ V.

Зборів, дня 20 падолиста 1913.

---

L. cz. E. 4449/13 (8) (18135)

Dnia 16 stycznia 1914 o godzinie 11 przed południem w biurze Nr. 19, na zasadzie obecnie zatwierdzonych warunków odbędzie się licytacya realności lwh. 900 ks. gr. gm. Wołosów, pgr. 1011 2.

Wartość szacunkowa 1500 kor.

Najniższa oferta 1000 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. sąd powiatowy w Nadwórnie jako sąd hipoteczny zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w Oddz ale kancelaryjnym w biurze Nr. II.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Nadwórna, dnia 25 listopada 1913.

---

L. cz. E. 1066 13 (18079)

Edykt licytacyjny.

Dnia 16-go stycznia 1914 o godzinie 10 przed południem w sądzie tutejszym w biurze Nr. 10, odbędzie się licytacya realności lwh. 293 gm. Hussaków, wraz z przynależnościami składającemi się z oparkanienia.

Nieruchomość ta ocenioną została na 23.247 kor. 80 h., przynależność zaś na 238 kor. 50 h.

Najniższa cena wynosi 11.742 kor. 75 hal.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacya byłaby najpóźniej niedopuszczalną, należy zgłosić w sądzie najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacyi, inaczej nie miałyby one już znaczenia co do samej nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Mościska, dnia 25 listopada 1913.

---

L. cz. E. V. 2868/13 (6) (18125)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Banku mieszczańskiego w Stanisławowie, odbędzie się dnia 17-go grudnia 1913 o godzinie 11 przed południem w biurze Nr. 92, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności wiejskich:

a) lwh. 292 ks. gr. gm. Knihinin, cała realność w skład której wchodzą pgrnt. lk. 305/10, 223 o powierzchni 11 ar. 07 m., oraz pb. lk. 148 o powierzchni 2 ar. 62 m²,

b) lwh. 608 ks. gr. gm. Knihinin, na parceli tej położony jest dom drewniany kryty gontem o 4 pokojach 2 kuchniach i werandzie, oraz budynek gospodarczy.

Wartość szacunkowa 8200 kor.

Najniższa oferta 5400 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. sąd powiatowy w Stanisławowie jako sąd hipoteczny zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w oddziale kancelaryjnym w biurze Nr. 92.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k Sąd powiatowy, Oddział V.

Stanisławów, d. 14 października 1913.

---

L. cz. E. 1850/13 (6) (18081)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Samuela Hellera w Olesku odbędzie się dnia 4 lutego 1914 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2, licytacya realności lwh 375 ks. gr. Chwatów, Mikołaja Żmura własnej.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytacyę jest oceniona na 300 kor.

Najniższa cena wynosi kwotę 200 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Olesko, dnia 2 grudnia 1913.

---

L. cz. E. 3362 13 (17937)

Edykt licytacyjny.

Dnia 20 stycznia 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. V. odbędzie się licytacya następujących realności:

lwh. 1111 ks. gr. Dunajów całej,

lwh. 809 ks. gr. Dunajów całej.

Wartości szacunkowej:

ad a) 800 kor.,

ad b) 300 kor.

Najniższa oferta:

ad a) 533 kor. 34 hal,

ad b) 200 kor.,

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Przemyślany, dnia 1 grudnia 1913.

---

L. cz. E. 2216/13 (8) (18137)

Edykt licytacyjny.

Dnia 17 stycznia 1913 o godzinie 10 przed południem, odbędzie się w sądzie tutejszym w biurze Nr. 68 II. p. licytacya realności lwh. 132 ks. gr. gm. kat. Świątniki górne, składającej się z gruntów wraz z parcelą budowlaną 6 ha. 14 ar. 21 m² i domu mieszkalnego drewnianego oraz stodołą i stajnią.

Nieruchomość powyższa oceniona jest na 18.140 kor. 5 hal.

Najniższa cena wynosi 12.094 kor.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w kancelaryi sądowej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Podgórze, dnia 30 października 1913.

---

L. cz. E. IV. 4093/13 (4) (17983)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Kasy zaliczkowej w Nowym Sączu odbędzie się dnia 16 stycznia 1913 o godzinie 11 przed południem, w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 122, licytacya:

1. realności lwh 59 ks. gr. gminy Zawada,

2. realności lwh. 69 ks. gr. gminy Zawada.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione a to:

ad 1. na 5411 kor.,

ad 2. na 20 660 kor.

Najniższa cena wynosi:

ad 1. 3607 kor. 34 hal.,

ad b) 13 773 kor. 34 hal.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 120.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Nowy Sącz, dnia 28 listopada 1913.

---

# Wyroki prasowe.

Ч. сп. Пр. 280/13 (2) (18110)

В Імени Єго Величества Цїсаря!

Ц к. Суд краєвий яко Трибунал прасовий у Львові рішив на внесок ц. к. Прокураториї Державної, що зміст часописи „Дїло“ число 270 з дня 3 грудня 1913 в артикулї „Прихильні голоси“ в уступі „Ірляндцї бороли ся“ до „за се відповідальність“ містить — в собі єство провини з § 305 з. к. узнав доконану в днї 3 грудня 1913 конфіскату за оправдану і зарядив знищене цїлого накладу і видав по думцї § 493 п. к. заказ дальшого розширювання того друкового письма.

Львів, дня 6 грудня 1913.

---

Ч сп. Пр. 279/13 (2) (18111)

В Імени Єго Величества Цїсаря!

Ц. к. Суд краєвий яко Трибунал прасовий у Львові рішив на внесок ц. к. Прокураториї Державної, що зміст часописи „Свобода“ число 49 з дня 4 грудня 1913 „Будьмо сильні і відважні“ в уступі „Колись подібно“ до „виборчі права“ — містить в собі єство провини з § 305 з. к. узнав доконану в днї 3 грудня 1913 конфіскату за оправдану і зарядив знищене цїлого накладу і видав по думцї § 493 п к. заказ дальшого розширювання того друкового письма.

Львів, дня 6 грудня 1913.

---

Z. 230 (13801)

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Laibach hat mit dem Erkenntnisse vom 1 Oktober 1913, Pr VII 84/13, die Weiterverbreitung der Nummer 10 (Oktobernummer) des Jahrgangs 1913 der Zeitschrift: "Slovenski branie" wegen der Stelle von "Zeleli bi, da bi bili" bis „pa resnicno" des Artikels: „Borovlje na Koroskem — narodno ogrozene" nach § 302 St. G. verboten.

---

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 30 September 1913, Pr I 521/13, die Weiterverbreitung der Nummer 39 der Zeitschrift: "Kladensky kraj" vom 23 September 1913 wegen der Stelle von „Strana narodne socialni odmita" bis „myslenek demokr." des Artikels: „Jaka je politika strany na. socialni v dnesni krisi" und des Artikels: „Velke chyby" nach § 63, 64 und 65 a St G verboten.

---

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 30 September 1913, Pr. I 520 13, die Weiterverbreitung der Nummer 266 der Zeitschrift: "Cas" vom 28 September 1913 wegen der Stelle von „Nepreкvapuje vsak jedine" bis „dodal jeste" des Artikels: „Utocnik Dojcic a jeho cin" in der Rubrik: „Soudni sin" nach § 305 St G. verboten.

---

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 30 September 1913, Pr. I 519/13, die Weiterverbreitung der Nummer 31 der Zeitschrift: "Mladenecek, vydany pro mladence i panny" vom 3 Oktober 1913 wegen des Artikels „Tako clen rodiny"; der Stellen von „Kramek sice" bis „i skrobila" des Artikels: „Nenasvtna Amalka"; von „Ano i z okoli" bis „jako buldog" des Artikels: „Nase panicky a Habesani" nach § 516 St. G verboten.

---

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Chrudim hat mit dem Erkenntnisse vom 1 Oktober 1913, Pr. 99/13, die Weiterverbreitung der Doppelnummer 1—2 der Zeitschrift: "Vzdel ni lidu" vom 30 September 1913 wegen der Stelle von „Jinymi slovy" bis „tak nalezla" des Artikels: „Ve znameni c. k. Absolutismu" nach § 65 a St. G. verboten.

Zl. 231 (14433)

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Innsbruck hat mit dem Erkenntnisse vom 30 September 1913, Pr. 76/13, die Weiterverbreitung der Nummer 708 der Zeitschrift: „Der Tiroler Wastl“ vom 28 September 1913 wegen des Artikels „Wochenschau“ in der Stelle von „Einen lebendingen“ bis „Tollhauswirtschaft da ist“; der Überschrift zu dem Artikel über den Zölibat, der Stelle aus dem nämlich Artikel von „der obige Ausspruch“ bis zum Schlusse; der Stelle am Eingange des Artikels: „Heilige Verkapuzinierung“ von „die welchen Eröffnung“ bis „zu bewiftern“ nach § 65 a, 302 und 303 St. G. verboten.

---

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Trient hat mit dem Erkenntnisse vom 2 September 1913, Pr. 66/13, die Weiterverbreitung der Nummer 39 der Zeitschrift: „L' Avenire del Laveratore“ vom 25 September 1913 wegen der Stelle von „Ora siccome i fatti“ bis „ne per il fato“ des Artikels: „Socialismo e Religione“ nach § 122 d St. G. verboten.

---

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Trient hat mit dem Erkenntnisse vom September 1913, Pr. 65/13, die Weiterverbreitung der Nummer 268 der Zeitschrift: „Corriere della Sera“ ddo. Mailand, 25 September 1913, nach § 65 a St. G. verboten.

---

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Trient hat mit dem Erkenntnisse vom September 1913, Pr. 64/13, die Weiterverbreitung der Nummer 267 der Zeitschrift: „Corriere della Sera“ ddo. Mailand, 24 September 1913, nach § 65 a St. G. verboten

---

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 1 Oktober 1913, Pr. I 522/13, die Weiterverbreitung der Nummer 6 der Zeitschrift: „Volna Myslenka“ vom 1 Oktober 1913 „Priloha Volne Myslenky ‚Volna Skola‘“ vom 1 Oktober 1913 wegen der Stelle von „Tyz doch jde pak“ bis „vzdy je prirodoveda a t. d.“ des Artikels: „Dr. A. Wroblewski: Tragedie ditete v konfesni skole“ nach § 302 und 303 St. G verboten.

---

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Chrudim hat mit dem Erkenntnisse vom 2 Oktober 1913, Pr. 99/13, die Weiterverbreitung des im Verlage und im Drucke von Josef Czerny in Landskron erschienenen, von Franz Stowitschek verfaßten Gedichtes: „Der Berghof“ wegen der Stelle von „Sowie das Königstier“ bis „schien vielen schon zu groß, von „Auf diese Wort erhob sich“ bis „zu sprechen an“, von „Und dieses Gut“ bis „im Friedenshügel ruhn“ und von „Wenn sie geschehn hätte“ bis „Ein neues Leben hatte sie begonnen“ nach § 302 St. G. verboten.

---

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Ruczwa hat mit dem Erkenntnisse vom 13 September 1913, Pr. V 5/13, die Weiterverbreitung der Nummer 23 der Zeitschrift: „Die Bauchenfackel“ wegen des Feuilletons: „Die Muritat von Czenstochau“, beginnend mit den Worten „Die Muritat“ bis „Fratres! Amen“, nach § 303 St. G. verboten

---

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Sebenico hat mit dem Erkenntnisse vom 24 September 1913, Pr. 56/13, die Weiterverbreitung der Nummer 875 der Zeitschrift: „Hrvatska Rec“ vom 23 September 1913 wegen der Stellen von „To novinstvo“ bis „govorilo o Turskoj“, von „Ako se ovo stanje“ bis „ostalim Balkanom“ des Artikels: „Austro-Ugarska i njezini saveznici“; von „Skora zapletaj“ bis „posve nekaris an“, von „Na koncu“ bis zeljeni plod“ des Artikels: „Njemacki glasovi protiv Savezu sa Austrt-Ugarskom“; von „Iskorenuee glagolice“ bis „Splitu unistise“ des Artikels: „Split, 22 rujna“ nach § 305, 491 und 493 St. G. sowie gemäß Artikel V des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl Nr. 8 ex 1863, verboten.

---

Das k. k. Kreis als Preßgericht in Sebenico hat mit dem Erkenntnisse vom 26 September 1913, Pr. 57/13, die Weiterverbreitung der Nummer 876 der Zeitschrift: „Hrvatska Rijec“ vom 25 September 1913 wegen der Stellen von „kazneni postupak“ bis „u Sibeniku“, von „A njima“ bis „Velicanstva“, von „Zalostna subdina“ bis „podlegao“, von „Zandari“ bis „vedrije doba“ des Artikels: „Jedna znacajna rasprava na okruznome sudu“ nach § 300 St. G. verboten.

## SPROSTOWANIE.

(18152)

Sprostowanie ogłoszenia.

Ogłoszenie licytacyi 100 sztuk dębów gminy Bratkowce prostuje się w tym kierunku, że sprzedane będą nie drzewa złamane, lecz stojące na pniu, a cenę wywołania stanowi kwota 25 kor. za 1 m.³.

Wydział powiatowy w Stryju.

## Firmy.

Ч. сп. Фірм. 1110 Стов. II. 281 (17969)

Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоваришень.

Вписано в реєстрі стоваришень заробкових і господарских.

Осідок стоваришеня: Львів.

Фірма звучить: Краєве Товариство кредитове урядників і сьвящеників, стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою.

1. Члени дирекциї виступили: Александер Сероїчковский, др. Юліян Савчак, др. Василь Гукевич і о. Теодозий Лежогубский.

2. Членами дирекциї вибрані: др Юлій Савчак, урядник краєвого Банку у Львові ул. сьв. Тереси 2, а яко заступники членів Ілярий Чапельский, урядник краєвого Банку у Львові ул. сьв. Тереси 2 і Іван Рудович, грек. кат. катихит у Львові, Театиньска 3 і Володимир Мацькевич, урядник Земельного Банку гіпотечного у Львові ул. Театиньска 19.

Дата впису: 23 серпня 1913.

Ц. к. Суд краєвий яко торговельний
Відділ IV.

Львів, дня 18 серпня 1913.

---

Ч. сп. Фірм. 1186 Стов. II. 234 (17841)

Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоваришень.

Вписано в реєстрі стоваришень заробкових і господарских.

Осідок стоваришеня: Бібрка.

Фірма звучить: Повітове Товариство кредитове, стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою.

Зміна статуту ухвалена зістала на зборах дня 20 марця 1913 в тім напрямі що статут буде обіймав місто 60 параґрафів 61 як предложений відпис нового з поодинокими змінами параґрафів старого статута сполучити економічні сили членів для добробиту, уділяти своїм членам дешевого і приступного кредиту, приймати до користного обороту капітали від своїх членів за условленим опроцентованем та в загалі з полученими силами доконувати всякі пожиточні предприємства економічні на користь своїх членів.

Від тепер § 5 має звучати: До переведеня своєї цїли буде стоваришенє:

а) приймати капітали до обороту за условленим опроцентованєм в хосен своїх членів,

б) уділяти лише своїм членам дешевих і присутних позичок на підвесене їх господарства або промислу.

Особи що не є членами стоваришеня суть виключені від участи в цїлях стоваришеня і від користий які випливають для членів з дїяльности стоваришеня поданої під а) і б)

Висота уділу до тепер 10 кор., від тепер 30 кор.

Дата впису: 23 серпня 1913.

Ц. к. Суд краєвий яко торговельний
Відділ IV.

Львів, дня 18 серпня 1913.

---

L. cz. Firm. 1139/13 Rg. B. 108 (15132)

Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej.

Do rejestru firm spółkowych wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Lwów.

Brzmienie firmy: L. et G. Kaden Towarzystwo akcyjne filia we Lwowie.

Przedmiot przedsiębiorstwa:

1. nabycie w stanie wolnym od ciężarów składu materyałów budowlanych prowadzonego pod firmą „Zakład dostaw budowlanych L. et G. Kaden w Krakowie wraz z filią we Lwowie, z wapiennikiem, kamieniołomem i fabryką gipsu w Glinnej-Nawaryi, wraz ze wszystkiemi do nich należącemi parcelami, zabudowaniami i urządzeniami;

2. nabycie w stanie wolnym od ciężarów przedsiębiorstwa prowadzonego pod firmą „Fabryka wapna i kamieniołomy J. et G. Kaden“ w Rząsce wraz z przynależnym do niego wapiennikiem i kamieniołami;

3. prowadzenie pod 1. i 2. wyszczególnionych przedsiębiorstw;

4. wyrób, nabywanie i sprzedaż materyałów budowlanych wszelkiego rodzaju oraz innych tym pobnych produktów;

5. wykonywanie robót budowlano-techicznych na własny i cudzy rachunek;

6. nabywanie, sprzedaż, urządzanie, prowadzenie, dzierżawienie i oddawanie w dzierżawę przedsiębiorstw przemysłowych, handlowych i górniczych, zakładanie tychże, nabywanie wyłączności górniczych, oraz innych prrw górniczych;

7. handel wszelkimi tego rodzaju fabrykatami, wytworami i produktami na własny i cudzy rachunek, zakładanie w tym celu koniecznych składów towarowych, miejsc sprzedaży. produkcyi i t. p.

Forma spółki: Towarzystwo to jest Towarzystwem akcyjnem utworzonem na zasadzie statutu zatwierdzonego reskryptem c. k. Namiestnictwa we Lwowie z 16 sierpnia 1912 L. XIII. a. 2044/3 na podstawie reskryptu c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 18 kwietnia 1912 L. 1547.

Czas trwania: nieograniczony.

Kapitał zakładowy Towarzystwa wynosi 1,000.000 kor. i dzieli się na 2500 akcyj opiewających na okaziciela po 400 kor. nominalnej wartości. Na poczet tego kapitału wpłacono gotówką 1650 sztuk akcyj po 400 kor. na sumę 660.000 kor., na dalsze 340.000 kor. przydzielono dr. Gustawowi Kadenowi, względnie firmom „Zakład dostaw budowlanych L. i G. Kaden“ i „Fabryka wapna i kamieniołomy J. i G. Kaden“ tytułem odpłaty za wniesienie a mianowicie: 1. składu materyałów budowlanych prowadzonego pod firmą „L. i G. Kaden“ w Krakowie oraz z filią we Lwowie i wapiennikiem, kamieniołomem i fabryką gipsu w Glinnej-Nawaryi oraz ze wszystkiemi lwh. 204, 206, 209, 210, 211, 294, 230, 232, 233, 306, 307, 312, 313, 314, 315 gm. kat. Glinna i lwh. 267 gm. kat. Mostki objętemi realnościami i 2. przedsiębiorstwa prowadzonego w Rząsce pod firmą „J. & G. Kaden“ wraz z realnościami lwh. 125 i 121 gm. kat. Rząska objętemi.

Powyższy kapitał zakładowy może być podwyższony bez osobnego zezwolenia rządowego do kwoty 2,000.000 kor. pszez wydanie nowych akcyj.

Zakład filialny: Lwów.

Zakład główny: w Krakowie, noszący firmę tak samo brzmiącą.

Rada zawiadowcza składa się najmniej z 5, a najwyżej z 9 członków. Członkami rady zawiadowczej wybrani zostali na przeciąg sześciu lat: Józef Biskup fabrykant w Pradze, Antonni Tille dyrektor „Živnostenska Banka w Pradze“, Wacław Vlcék centralny dyrektor zach. czeskich fabryk wyrobów kaolinowych w Górnym Brizie, dr. Leon Ader adwokat w Krakowie, Hugo Felfel wicedyrektor „Živnosteńska Banka filia w Krakowie“.

Prokurę udzielono: Prokurzystami Towarzystwa są: Henryk Wachtol w Krakowie i Wojciech Quadrat starszy urzędnik „Živnosteńska Banka filia w Krakowie“, którzy firmę Towarzystwa podpisują kollektywnie i z jednym członkiem rady zawiadowczej.

II. Prokurzystami filii Towarzystwa są: Fryderyk Jelinek dyrektor Živnosteńska Banka filii we Lwowie i Józef Kopecky urzędnik Živnosteńska Banka filii Lwów z tem, iż takowi podpisywać będą firmę tylko kolektywnie z jednym członkiem rady zawiadowczej tzn., iż pod brzmieniem firmy „L. & G. Kaden Towarzystwo akcyjne filia Lwów“ umieści swój podpis jeden z prokurzystów z dodatkiem wskazującym prokurę, oraz jeden z członków rady zawiadowczej firmy.

Podpis firmy: Firmę Towarzystwa podpisywać będzie się w ten sposób, iż poniżej brzmienia firmy „L. & G. Kaden“ Towarzystwo akcyjne, wypisanego ręką lub wydrukowanego w jakikolwiek sposób, dwu członków Rady zawiadowczej położy swe nazwiska, lub też jeden członek Rady zawiadowczej i jeden prokurzysta, lub też wkońcu dwaj prokurzyści tego Towarzystwa, oraz że prokurzyści podpisywać mają swe nazwiska z dodatkiem wskazującym prokurę.

Ogłoszenia od Rady zawiadowczej pochodzące umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej“ i „Wiener Zeitung“.

Dzień wpisu: 7 sierpnia 1913.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy,
Oddział IV.

Lwów, dnia 31 lipca 1813.

## Rozmaite obwieszczenia.

L. 1043/MKA. (17966)

Edykt

w sprawie wyłożenia planu szczegółowego podziału wspólnych gruntów objętych lwh. 63 ks. gr. gm. kat. Biegonice, tudzież lwh. 10 ks. gr. gm. kat. Myślec w powiecie politycznym Nowy Sącz, sądowym Stary Sącz.

Plan dotyczący szczegółowego podziału wspólnych gruntów objętych lwh. 63 ks. gr. gm. kat. Biegonice, tudzież lwh. 10 ks. gr. gm kat. Myślec wykłada się w myśl postanowień § 93 kr. ust. dz. reg. z dnia 9 grudnia 1899 Dz. u. kr. Nr. 20 ex 1900 od dnia 17 grudnia do dnia 30 grudnia 1913 r. włącznie, w kancelaryi urzędu gminnego w Biegonicach do publicznego przejrzenia przez wszystkich interesowanych w godzinach urzędowych od 8-mej rano do 3-ciej po południu.

Plan ten został już wytyczony w polu, a obecnie będzie w kancelaryi urzędu gminnego w Biegonicach w dniach 17, 18, 29 i 30 grudnia na żądanie uczestników objaśniany.

W dniach 17 i 18 grudnia będzie na miejscu obecny inspektor agrarny Jan Krudysz, a w dniach 29 i 30 grudnia kierownik robót adjunkt agrarny Mieczysław Gawlikowski, którzy w godzinach urzędowych od 8 mej rano do 3-ciej po południu będą dawali wyjaśnienia co do planu podziału.

O tem zawiadamia się zarówno bezpośrednich, jak i pośrednich uczestników, ażeby swoje zarzuty co do planu podziału w przeciągu dni 30-tu, licząc od pierwszego dnia wyłożenia w gminie zgłosili do c. k. miejscowego Komisarza agrarnego albo pisemnie, albo ustnie do protokołu w czasie wyłożenia planu.

Kraków, dnia 5 grudnia 1913.

C. k. Sekretarz Namiestnictwa
jako c. k. miejscowy Komisarz agrarny:
Mięsowicz w. r.

---

L. cz. Cw. 5398/13 (1) (17380)

Edykt.

Przeciw Władysławowi Maruszczakowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Brzeżanach przez Iwana Muszkiewicza pozew o 600 kor. i 150 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw kuranda ustanawia się p. adwokata dr. Bobrowskiego w Brzeżanach kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy,
Oddział II.

Brzeżany, dnia 10 listopada 1913.

---

L. cz. Cw. 7748/12 (3) (17388)

Edykt.

Przeciw Andruchowi Mazuryk s. Jana, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu przez Kasę ludową w Kozowej pozew o wydanie nakazu zapłaty dla kwoty 400 kor.

Celem strzeżenia praw Andrucha Mazuryka syna Jana ustanawia się p. adwokata dr. Speisera w Tarnopolu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Tarnopol, dnia 10 października 1913.

---

L. cz. Cw. II. 4406/13 (1) (17616)

Edykt.

Przeciw Zygfrydowi Schenkerowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu krajowego jako handlowego w Krakowie przez Wiedeński Bank Związkowy Filię w Krakowie pozew o 296 koron.

Na podstawie pozwu wydany z stał nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Zygfryda Schenkera ustanawia się p. adwokata dr. Stanisława Krygowskiego w Krakowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy,
Oddział III.

Kraków, dnia 5 listopada 1913.

---

L. cz. Cw. III. 4203/13 (2) (17596)

Edykt.

Przeciw Antoniemu Budzynowi i Józefowi Maliszowi w Kończyskach i sp., których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu krajowego jako handlowego w Krakowie przez Towarzystwo zaliczkowe z ogr. por. w Wojniczu pozew o wydanie nakazu zapłaty sumy 270 kor.

Na podstawie pozwów wydany został nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Antoniego Budzyna i Józefa Malisza ustanawia się p. dr. Zygmunta Ehrenpreisa, adwokata w Krakowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Antoniego Budzyna i Józefa Malisza w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy,
Oddział III.

Kraków, dnia 30 października 1913.

---

L. IX. a. 1924 (18154)

Edykt.

C. k. Namiestnictwo podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że komisya obchodowa i stacyjna wraz z rozprawą wywłaszczeniową w sprawie projektowanego przekształcenia i rozszerzenia stacyi w Szczakowej — odbędzie się dnia 29 grudnia 1913 i rozpocznie się o godzinie 11·45 przed południem na stacyi w Szczakowej.

**Wykazy gruntów, które mają być wy-**

właszczone wraz z planami wyłożone będą stosownie do przepisu § 14 ustawy z dnia 18 lutego 1878, Dz. p. p. Nr. 30, w urzędzie gminnym w Szczakowej począwszy od dnia 10 grudnia 1913 przez dni 14 do przejrzenia dla ogółu.

Zarzuty przeciw zamierzonemu wywłaszczeniu można wnosić w ciągu powyższych 14 dni do c. k. k. Starostwa w Brzeżanach lub przy komisyi na miejscu.

Zarzuty późniejsze nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 9 grudnia 1913.
Za c. k. Namiestnika:
Ustyanowski w. r.

---

L. cz. Cw. III. 4496/13 (1) (17674)

Edykt.

Przeciw Józefowi Zeughauserowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu krajowego jako handlowego w Krakowie przez Towarzystwo kredytowe i oszczędności w Bochni, stow. zar. z ogr. poręką pozew o wydanie nakazu zapłaty sumy 800 kor.

Na podstawie pozwu wydany został nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. dr. Adolfa Fischlera, adwokata w Krakowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział III.
Kraków, dnia 11 listopada 1913.

---

L. cz. Cw. III. 4315/13 (1) (17601)

Edykt.

Przeciw Reginie i Chasklowi Schenkerom, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu krajowego jako handlowego w Krakowie przez Leona Blodeka w Podgórzu pozew o zapłatę sumy wekslowej 500 i 600 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wydany został w dniu 27-go października 1913 Cw. III. 4315/13 (1).

Celem strzeżenia praw Reginy i Chaskla Schenkerów ustanawia się p. dr. Floryana Popiela, adwokata w Krakowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Reginę i Chaskla Schenkerów w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział III.
Kraków, dnia 27 października 1913.

---

L. cz. C. II. 584/13 (1) (18052)

Edykt.

Przeciw Józefowi Plackowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Dębicy przez Towarzystwo Wzajemnego kredytu w Dębicy pozew o 280 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 29 grudnia 1913, o godz. 10 30 rano, biuro Nr. 10.

Celem strzeżenia praw tegoż ustanawia się p. adwokata dr. Herziga w Dębicy kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Dębica, dnia 29 listopada 1913.

---

L. cz. C. II. 659/13 (18010)

Edykt.

Przeciw Michałowi Rura, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k sądu powiatowego w Przemyślanach przez Katarzynę Gawińską pozew o 400 koron zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 29 grudnia 1913, o godz. 9 przed południem.

Celem strzeżenia praw powyższego ustanawia się p. dr. Grossa, adwokata w Przemyślanach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie powyższego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Przemyślany, dnia 2 grudnia 1913.

---

L. cz. C. II. 719/13 (18001)

Edykt.

Przeciw Iwanowi Wiźniuk s Nykoły i Annie z Tomaszczuków Wiźniuk, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Jabłonowie przez Henicha Hechta z Berezowa niżnego pozew o 443 kor. 74 hal.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do rozprawy na dzień 29 grudnia 1913, o godz. 9 rano, sala Nr. 5.

Celem strzeżenia praw pozwanych ustanawia się p. Olejnika, kand. adw. w Jabłonowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanych w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Jabłonów, dnia 28 listopada 1913.

---

L. cz. C. X. 672/13 (1) (17847)

Edykt.

Przeciw Michałowi Zawidowskiemu vel Michał Zawidowski syn Ołeksy, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Tarnopolu przez Kasę pożyczkową Gminy Biała pozew o 457 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została audyencya do ustnej rozprawy na dzień 27 grudnia 1913, o godzinie 9 rano.

Celem strzeżenia praw Michała Zawidowskiego syna Ołeksy ustanawia się p. dr. Schwarza, adw. w Tarnopolu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Michała Zawidowskiego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział X.
Tarnopol, dnia 24 listopada 1913.

---

L. cz. C. V. 53/13 (1) (17860)

Edykt.

Przeciw Towarzystwu kredytowemu w Żółkwi i Kasie zaliczkowej w Bełzie, które już nie istnieją, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Jaworowie przez Antschla i Matyldę Druck pozew o uznanie pretensyi za zgasłą.

Na podstawie pozwu powyższego wyznaczono rozprawę na dzień 17 grudnia 1913, o godz. 9 rano. biuro Nr. 9.

Celem strzeżenia praw pozwanych ustanowiono kuratorem p. dr. Allerhanda w Jaworowie, póki pozwani się nie zgłoszą.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Jaworów, dnia 24 listopada 1913.

---

L. cz. C. II. 649/13 (2) (18105)

Przeciw nieobecnemu Dmytrowi Mac z Lipowca wniósł Abraham Willner z Jaślisk pozew o 400 kr.

Rozprawę wyznaczono na dzień 18-go grudnia 1913, o godz. 9 rano, biuro Nr. 1.

Kuratorem dla pozwanego ustanowiono adw. dr. Janotę w Rymanowie na koszt pozwanego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Rymanów, dnia 3 grudnia 1913.

---

L. cz. C. II. 734/13 (1) (17916)

Edykt.

Przeciw Nusenowi Bleicherowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Drohobyczu przez Matyldę Hellman pozew o własność i intabulacyę brutto z wnioskiem na adnotacyę skargi.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do rozprawy na dzień 20 grudnia 1913, o godz. 9 rano, biuro Nr. 66.

Celem strzeżenia praw niewiadomego z miejsca pobytu Nusena Bleichera ustanawia się p. adwokata dr. Dicka kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Nusena Bleichera w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Drohobycz, dnia 20 listopada 1913.

---

L. cz. C. II. 99/13 (8) (18131)

Edykt

Przeciw Piotrowi Lulkowi po Jędrzeju, Janowi Kantemu Hałatowi i Franciszkowi Kosiorowskiemu z Poręb Dynarskich, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Głogowie przez Powiatowe Towarzystwo zaliczkowe w Głogowie pozew o 400 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została audyencya do ustnej rozprawy na dzień 19 grudnia 1913, o godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw tych nieobecnych ustanawia się p. Wincentego Chłodnickiego w Głogowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie nieobecnych w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Głogów, dnia 5 grudnia 1913.

---

L. cz. C. II. 625/13 (1) (17917)

Edykt.

Przeciw Bartłomiejowi Procyk, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Glinianach przez Spółkę pożyczkową dla handlu i przemysłu w Glinianach pozew o 217 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 18 grudnia 1913, o godz. 8 rano, sala Nr. 3.

Celem strzeżenia praw Bartłomieja Procyka ustanawia się p. dr. Koniuszeckiego, adwokata kraj. w Glinianach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Bartłomieja Procyka w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k Sąd powiatowy, Oddział II.
Gliniany, dnia 28 listopada 1913.

---

L. cz. C. II. 484/13 (17995)

Edykt.

Przeciw Franciszkowi Bąkowi z Dąbrówek breńskich, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Dąbrowie przez Pinkasa Kleinhandlera, kupca w Dąbrowie, pozew o uznanie kontraktu kupna sprzedaży z daty Dąbrowa, 6 lutego 1913 lr. 15676 za bezskuteczny zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 18 grudnia 1913, o godz. 9 rano, w tut. sądzie, w biurze Nr. 15.

Celem strzeżenia praw Franciszka Bąka ustanawia się p. dr. Jakóba Lauterbacha w Dąbrowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Franciszka Bąka w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Dąbrowa, dnia 27 października 1913.

---

L. 1466 (18022 3—3)

Ogłoszenie.

Dr. Rudolf Kreugel wpisany został na listę adwokatów z siedzibą w Przemyślu.

Z Wydziału Izby adwokatów.
Przemyśl, dnia 28 listopada 1913.

---

L. cz. Nc. III. 513/13 (2) (18087 3—3)

Edykt.

Podaje się do publicznej wiadomości, że w miesiącu marcu 1913 znaleziono na gruntach gminy Kolodziejówka (powiat Skałat) pierścień złoty z brylantem wartości zwyż 100 kor.

Właściciel ma się zgłosić w terminie rocznym od dnia ogłoszenia w gazetach urzędowych w sądzie tutejszym, gdyż po upływie roku rzecz znalezioną wydaną zostanie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Skałat, dnia 10 października 1913.

---

L. cz 3108 (17965 3—3)

Obwieszczenie.

W myśl przepisów § 30 ustawy o Reprezentacyi powiatowej podaje się do powszechnej wiadomości, że preliminarze funduszów powiatowych na rok 1914 wyłożone zostały w dniu dzisiejszym w biurze Wydziału powiatowego w Kolbuszowej na dni 14 do przeglądu przez opodatkowanych.

Z Wydziału powiatowego.
Kolbuszowa, dnia 1 grudnia 1913.

---

L. cz. C. I. 497/13 (1) (17932 3—3)

Edykt.

Przeciw Stefanowi Kohutowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Nowemsiole przez Herscha L. Geldbanda w Nowemsiole pozew o 220 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczony został termin na dzień 19-go grudnia 1913, o godz. 8 rano, w tut. sądzie, biuro Nr. 9.

Celem strzeżenia praw niewiadomego z miejsca pobytu Stefana Kohuta ustanawia się Ołeksę Palanicę w Terpiłówce kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie swego kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Nowesioło, dnia 28 listopada 1913.

---

L. cz. C. IV. 306/13 (1) (18008 3—3)

Edykt.

Przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Stefanowi Didyczowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Podwołoczyskach przez Jana Zapytowskiego pozew o uznanie i intabulacyę prawa własności niewydzielonej 1/4 i 1/24 części ruchomości obj. lwh. 46 gminy Mysłowa oraz 2/4 i 1/3 z 1/4 części pgr. lk. 28/2 obj. lwh. 49 tejże gminy.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 24 grudnia 1913, o godz. 9 przed południem.

Celem strzeżenia praw Stefana Didycza ustanawia się p. adwokata dr. Mantla w Podwołoczyskach kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Stefana Didycza w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Podwołoczyska, dnia 29 listopada 1913.

---

L. 11.172/13 (18117 2—3)

Obwieszczenie.

Wydział Rady powiatowej brodzkiej podaje do publicznej wiadomości opodatkowanych w powiecie, że budżet powiatowy i drogowy na rok 1914 został ogłoszony w biurze Wydziału powiatowego do przejrzenia przez opodatkowanych.

Z Wydziału powiatowego.
Brody, dnia 9 grudnia 1913.

# Spadki.

L. cz. A. V. 114/13 (9) (17755 1—3)

Edykt

z wezwaniem dziedzica, którego pobyt jest niewiadomym.

C. k. Sąd powiatowy S. II. we Lwowie ogłasza, że dnia 31-go stycznia 1913 w Zamarstynowie zmarła Eleonora Węgrzynowicz 2 v. Hoffmann, nie pozostawiając rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu Piotra Hoffmana, jednego z dziedziców, nie jest znanem, przeto wzywa się go, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego, zgłosili się w tutejszym sądzie i wniósł oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i z kuratorem Adamem Gadzińskim ustanowionym dla nieobecnego.

C. k. Sąd powiatowy, S. II. Oddział V.
Lwów, dnia 15 maja 1913.

---

L. cz. A. 44/13 (3) (17653)

Edykt.

Podaje się do wiadomości, że dnia 14 września 1912 zmarła w Iziozie Marya Mnich z pozostawieniem kodycylarnego rozporządzenia ostatniej woli.

Sąd tutejszy nie znając miejsca pobytu ustawowych dziedziców Michała i Kazimierza Muchów wzywa ich, aby w przeciągu roku licząc od dnia niżej wymienionego zgłosili się w tymże sądzie i wnieśli oświadczenie się dziedzicem, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby przeprowadzonym z dziedzicami zgłaszającymi się i z kuratorem Mateuszem Siekańcem dla nich ustanowionym.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. III.
Dynów, dnia 11 listopada 1913.

---

L. cz. A. 100/13 (7) (17418 1—3)

Edykt

z wezwaniem dziedzica, którego pobyt jest niewiadomym.

C. k. Sąd powiatowy w Limanowej ogłasza, że dnia 25 stycznia 1913 w Siekierczynie zmarł Fabian Dębski pozostawiając rozporządzenie ostatniej woli.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu Jana i Pawła Dębskich nie jest znanem, przeto wzywa się ich, aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia niżej podanego zgłosili się w tutejszym sądzie i wnieśli oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i z kuratorem Marcinem Kotlarzem w Siekierczynie ustanowionym dla nieobecnych.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Limanowa, dnia 25 listopada 1913.

---

L. cz. A. 368/9 (18090 1—3)

Edykt

z wezwaniem dziedzica, którego pobyt jest niewiadomy.

C. k. Sąd powiatowy w Sołotwinie zawiadamia, że dnia 19 grudnia 1909 w Markowej zmarła Paraska z Wasiutynów Petrunyszyn, nie pozostawiając rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu Petra Wasiutyna nie jest znanem, wzywa się go, aby w przeciągu roku licząc od dnia niżej podanego zgłosił się w tutejszym sądzie i wniósł oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i dla nieobecnego ustanowionym kuratorem Nykołą Hapiakiem s Iwana.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Sołotwina, dnia 29 października 1913.

---

L. cz. A. 187/13 (6) (17593 1—3)

Edykt

z wezwaniem nieznanych Sądowi dziedziców.

C. k. Sąd powiatowy w Żmigrodzie zawiadamia, że w dniu 11-go lipca 1913 w Żmigrodzie now. zmarła Paraska Wańko, córka nieżyjących Piotra Wańko i Maryi z

Kiewskich 1 v. Wańko 2 v. Walewskiej z Myscowy bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ sądowi niewiadomo, czy i którym osobom przysługa prawo dziedziczenia spadku, przeto wzywa się niniejszem tych wszystkich, którzy do tegoż spadku z jakiegokolwiekbądź tytułu roszczenia podnieść zamierzają, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego, swe prawa dziedziczenia w tutejszym sądzie zgłosili i wykazując takowe wnieśli oświadczenie co do spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego p. Józef Niemiec, sekr. gm. w Żmigrodzie kuratorem został ustanowiony, będzie przeprowadzony z tymi i tym przyznany, którzy się do niego zgłoszą i swe prawa dziedziczenia wykażą, część zaś spadku nie przyjęta, lub w razie gdyby do spadku nikt się nie zgłosił, cały spadek przypadnie Państwu, jako bezdziedziczny.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Żmigród, dnia 21 listopada 1913.

# Amortyzacye.

L. cz. T. VI. 87/13 (1) (17529 1—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Józefa Gutowskiego z Nowego Sącza wdraża się postępowanie, celem amortyzacyi następującej rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej policy Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie z dnia 18 lipca 1893 do L. 13 746 opiewającej na kapitał 2000 złr. a. w. płatny Paulinie Katarzynie Gutowskiej, skoro dożyje dnia 11 lipca 1913, lub w razie wcześniejszej swej śmierci zabezpieczonej na zwrot premii bez procentu okazicielowi policy.

Posiadacza powyższej policy wzywa się przeto, aby się zgłosił ze swoimi prawami w ciągu jednego roku 6 tygodni i 3 dni, w przeciwnym razie po upływie powyższego czasokresu, liczyć się mającego od dnia trzeciego ogłoszenia edyktu w Gazecie urzędowej, za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy cywilny,
Oddział VI.
Kraków, dnia 25 października 1913.

L. cz. T. VI. 93/13 (2) (18030 1—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Maryi Bazańskiej w Krakowie wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawczynię zagubionego poświadczenia Kasy oszczędności miasta Krakowa z dnia 26-go września 1912 Nr. 35.940 wystawionego na zastaw walorów a na nazwisko ś. p. Jana Bazańskiego opiewającego.

Posiadacza powyższego poświadczenia wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku 6 tygodni i 3 dni w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu, liczyć się mającego od dnia trzeciego ogłoszenia edyktu w Gazecie urzędowej za nieistniejące uznane zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny,
Oddział VI.
Kraków, dnia 17 listopada 1913.

L. cz. T. VI. 88/13 (1) (17603 1—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Jana Garna z Berna wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następującej rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej policy Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie z dnia 15 kwietnia 1889 Nr. 20 339 opiewającej na kapitał 1000 kor. płatny po 23 latach, skoro zabezpieczony Jan Garn dożyje 15 kwietnia 1912 lub w razie wcześniejszej śmierci natychmiast okazicielowi policy.

Posiadacza powyższej policy wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu liczyć się mającego od dnia trzeciego ogłoszenia edyktu w Gazecie urzędowej, za nieistniejącą uznaną zostanie.

C. k. Sąd krajowy cyw., Oddz. VI.
Kraków, dnia 25 października 1913.

L. cz. T. II. 27 13 (1) (17525 1—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Austryackiego Towarzystwa motorowego z odp. ogran. „Benz" w Wiedniu, filii w Krakowie, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego weksla wystawionego na blankiecie niemieckim na 600 kor. z daty Wadowice 10 listopada 1913, płatnego w 6 miesięcy od daty wystawienia, podpisanego przez dr. Maksymiliana Schlanka w Wadowicach jako przyjemcę i przez dr. Maurycego Schlanka w Oświęcimiu jako wystawcę i indosanta.

Weksel ten był domicylowany u firmy „Austryackie Towarzystwo motorowe z odp. ogr. Benz Wiedeń, filia w Krakowie".

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby przedłożył go tut. sądowi w ciągu 45 dni od dnia płatności weksla, t. j. 25 czerwca 1914, w razie przeciwnym bowiem razie powyższego czasokresu weksel ten za bezskuteczny uznany zostanie.

C. k. Sąd krajowy, Oddział II.
Kraków, dnia 14 listopada 1913.

L. cz. T. 177 13 (2) (18150 1—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek ogólnego Związku kredytowego urzędników we Lwowie wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następującego rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego weksla z daty Lwów 7 lipca 1913 na 1500 koron opiewającego, a dnia 7 października 1913 płatnego, wystawionego i żyrowanego prz z dr. Dawida Goldberga, a akceptowanego przez Tobiasza Barana, właściciela dóbr w Szuparce.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w przeciągu 45 od ostatniego ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej", w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy cywilny,
Oddział VII.
Lwów, dnia 22 listopada 1913.

L. cz. T. 9/11 (1) (17675 1—3)
Amortyzacya.

Na wniosek Isaka Karantera w Piasecznej, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następujących wnioskodawcy rzekomo zaginionych a do wylosowania przeznaczonych papierów wartościowych:

a) losu węgierskiego krzyża (Ungar. Kreuzlos) Ser. 3858 Nr. 29,

b) losu Bazylika (Dombaulos) Ser. 1111 Nr. 14,

c) losu Josziva (Josziviлos) Ser. 6296 Nr. 93.

Posiadacza powyższych papierów wartościowych wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami, w przeciwnym bowiem razie takowe po upływie trzech lat po dniu płatności ostatniego kuponu, lub w przypadku w międzyczasie zaszłego wylosowania po upływie jednego roku, po dniu płatności, zaś należące do tego kupony w przeciągu jednego roku od dnia ich płatności lub też o ile ten dzień już minął od dnia tego edyktu uznane zostaną za nieistniejące.

Skoro powyższe papiery wartościowe przez wylosowanie do wypłaty przeznaczone zostaną winien wnioskodawca o tem sądowi donieść.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Stryj, dnia 9 sierpnia 1913.

L. cz. T. VI. 13/13 (1) (17543 1—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Anny Pikurskiej z Dworów wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawczynię zagubionej książeczki wkładkowej Towarzystwa oszczędności i pożyczek w Oświęcimiu, oznaczonej liczbą 10.286 i opiewającej na 113 kor. 31 h. i nazwisko Anny Pikurskiej.

Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu pół roku, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Wadowice, dnia 10 listopada 1913.

L. cz. T. 160/13 (2) (17976 1—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Jana Marszałka, powroźnika w Radymnie, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego kwitu depozytowego, wystawionego przez c. k. uprzyw. Towarzystwo imienia Gizeli, Jeneralna Reprezentacya we Lwowie, z daty Lwów 29 grudnia 1905 na złożoną tamże policę asekuracyjną tegoż Towarzystwa Nr. 231.125.

Posiadacza powyższego kwitu depozytowego wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku, 6 tygodni i trzech dni od dnia ogłoszenia tego edyktu, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy cywilny,
Oddział VII.
Lwów, dnia 8 listopada 1913.

L. cz. T. V. 13/13 (4) (17637 1—3)
Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego.

Jędrzej Wilk, syn Piotra i Agaty z Pierunów, urodzony w Krządce dnia 9 maja 1854 od przeszło 30 lat wydalił się ze swego miejsca rodzinnego i od tego czasu wszelki ślad po nim zaginął.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 24 l. 2 ustawy cyw., przeto wdraża się na prośbę rodzeństwa Łukasza Wilka i Maryi zam. Kozdęba z Krządki postępowanie celem uznania za zmarłego.

Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi p. adwokatowi dr. Peszkowskiemu w Rzeszowie wiadomości o powyż wymienionym Jędrzeju Wilku.

Jędrzeja Wilka wzywa się, aby przed niżej wymienionym sądem stawił się, lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu.

Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 10 listopada 1914 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
Rzeszów, dnia 1 listopada 1913.

L. cz. T. VI. 94/13 (2) (18031 1—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Anny Kalickiej z Wieliczki wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawczynię zagubionej książeczki wkładkowej Kasy oszczędności miasta Krakowa Nr. 283.152 na 100 kor. opiewającej, a na imię Anny Kalickiej wystawionej.

Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu liczyć się mającego od dnia trzeciego ogłoszenia edyktu w „Gazecie urzędowej" za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy cywilny,
Oddział VI.
Kraków, dnia 17 listopada 1913.

L. cz. T. 130 13 (5) (18043 1—3)
Sprostowanie.

Na wniosek Teofili Nickowskiej, zamieszkałej we Lwowie ul. Grottgera l. 4, prostuje się niniejszem uchwałę tut. sądu z d. 30 sierpnia 1913 T. 130/13 (1), ogłoszoną w „Gazecie Lwowskiej" w dniach 3, 4 i 5 października 1913 r. Nr. 226, 227 i 228 w ten sposób, że nazwisko akceptanta zaginionego weksla ma opiewać nie „Johann Bechtloff" lecz „Jakób Bechtloff".

Orzeczenie amortyzacyjne może być wydane w 45 dni od ogłoszenia niniejszego sprostowania.

C. k. Sąd krajowy cywilny,
Oddział VII.
Lwów, dnia 12 listopada 1913.

L. cz. T. 102/13 (4) (17711 1—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek ks. Teofila Łękawskiego, rektora seminaryum rzym. kat. w Przemyślu, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następujących wnioskodawcy rzekomo zaginionych, a do wylosowania przeznaczonych 56 letnich 4-prc. listów zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego we Lwowie bez należących do nich kuponów, a mianowicie:

1. Ser. III. Nr. 30385 na 2000 koron opiewający,

2. Ser. III. Nr. 21345 na 2000 koron opiewający,

3. Ser. III. Nr. 15714 na 2000 koron opiewający,

4. Ser. III. Nr. 14008 na 2000 koron opiewający,

5. Ser. III. Nr. 35239 na 2000 koron opiewający,

6. Ser. V. Nr. 5041 na 200 kor. opiewający.

Posiadacza powyższych papierów wartościowych wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami, w przeciwnym bowiem razie powyższe listy zastawne po upływie trzech lat po dniu płatności ostatniego kuponu, lub w razie wcześniejszego wylosowania po upływie jednego roku po dniu płatności uznane zostaną za nieistniejące.

C. k. Sąd krajowy cywilny,
Oddział VII.
Lwów, dnia 16 sierpnia 1913.

L. cz. T. V. 18/13 (3) (17439 1—3)
Amortyzacya.

Na wniosek Herscha Meilecha Schaffera z Dynowa wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki udziałowej Towarzystwa kredytowego i oszczędności w Rzeszowie na kwotę 200 kor opiewającej Nr. 417 fol. 424 wraz z dywidendami do r. 1912 na nazwisko Herscha Meilecha Schaffera wystawionej.

Posiadacza powyższej książeczki udziałowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
Rzeszów, dnia 1 listopada 1913.

L. cz. T. VI. 74/13 (2) (17609 1—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Bolesława Lewickiego ze Lwowa wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej policy Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie z daty Kraków, dnia 2 czerwca 1888 Nr. 18869 na 2000 koron opiewającej, a na nazwisko Bolesława Lewickiego wystawionej.

Posiadacza powyższej policy asekuracyjnej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu liczyć się mającego od dnia trzeciego ogłoszenia edyktu w „Gazecie urzędowej" za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy, Oddział VI.
Kraków, dnia 20 września 1913.

G. Zl. II. 14/14 (1) (17905 1—3)

Über Antrag des Gyula Eisnmann in Budapest wird das Amortisationsverfahren bezüglich des an Tarnów ausgestellten, auf Moses Weltsch in Tarnów gezogenen und von diesem auf den Betrag von 202 K. 85 h. akzeptierten am 31 Dezember 1913, an die Ordre des Ausstellers zahlbaren und nur die Unterschrift des Akzeptanten Moses Weltsch tragenden Wechsels, der dem Antragsteller an Verlust geraten ist, eingestellt und wird dessen Inhaber aufgefordert diesen Wechsel binnen 45 Tagen vom Verfallstage an, sonach bis zum 15 Februar 1914 diesem Gerichte vorzulegen, sonst würde der Wechsel nach Ablauf der Frist für amortisiert und unwirksam erklärt.

K. k. Kreisgericht, Abteilung II.
Tarnów, am 15 November 1913.

L. cz. T. 154/13 (4) (17975 1—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Wolfa Twerskiego w Mielnicy, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego listu depozytowego z daty Lwów 24 stycznia 1911. oznaczonego lit. A) wystawionego przez Wiedeński Bank związkowy filia we Lwowie na złożoną tamże książeczkę wkładkową tegoż Banku Nr. 8340.

Posiadacza powyższego listu depozytowego wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku, 6 tygodni i trzech dni od ogłoszenia edyktu — w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddz. VII.
Lwów, dnia 6 listopada 1913.

L. cz. T. VI. 90/13 (2) (18026 1—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Edmunda Klemensiewicza w Krakowie, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładkowej powiatowej Kasy oszczędności w Krakowie nr. 82.978 na 2738 kor. opiewającej a na imię Wacława hr. Lasockiego wystawionej.

Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu liczyć się mającego od dnia trzeciego ogłoszenia edyktu w gazecie urzędowej za nieistniejącą uznana zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny Oddz. VI.
Kraków, dnia 11 listopada 1913.

L. cz. T. II. 16/13 (1) (18033 1—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Jakóba Wetsteina, kupca w Krakowie ul. Dietlowska, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego weksla następującej osnowy: „Krakau den 22 Oktober 1910 für 5000 K. Vier Monate a dato zahlen Sie degen diesen Prima Wechsel an die Ordre Eigene die Summe von Fünftausend Kronen den Werth Baar und stellen ihn auf Rechnung ohne Bericht Herrn Dr. Herman Seinfeld Advocat in Krakau dr. Natan Seinfeld mp., Dr. Herman Seinfeld mp. in dorso Dr. Natan Seinfeld m. p."

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby przedłożył go tut. sądowi w ciągu 45 dni od ostatniego ogłoszenia edyktu, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu weksel ten uznany będzie za bezskuteczny.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy,
Oddział II.
Kraków, dnia 13 czerwca 1913.

L. cz. T. 142/13 (3) (17368 1—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Katarzyny Greń we Lwowie ul. Puławska l. 3, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi, rzekomo przez wnioskodawczynię zagubionej książeczki wkładkowej galic. Kasy oszczędności we Lwowie nr. 149.311 na imię i nazwisko Katarzyny Greń wystawionej a na kwotę 351 kor. 63 hal. opiewającej.

Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej wzywa się, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy od ogłoszenia ostatniego edyktu w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznana zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddz. VII.

Lwów, dnia 13 października 1913.

---

L. cz. T. IV. 23/13 (2) (17444 1—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek ks. dr. Jakóba Górki wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następującej rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładkowej nr. 116.861 wystawionej na rzecz „Fundacyi na wydawnictwo książek“ a na kwotę 349 kor. 74 hal. opiewającej.

Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu sześciu miesięcy w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznana zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Tarnów, dnia 12 listopada 1913.

---

L. cz. T. II. 26/13 (1) (17597 1—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek dr. Władysława Miłkowskiego, właściciela księgarni katolickiej w Krakowie plac Maryacki l. 9, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego weksla z daty Kraków, dnia 24 października 1913 opiewającego na 882 kor. płatnego za cztery miesiące od daty, wystawionego przez ks. Antoniego Bystrzynowskiego, akceptowanego przez dr. Władysława Miłkowskiego, a żyrowanego in bianco przez ks. dr. Antoniego Bystrzynowskiego i przez dr. Wincentego Witalińskiego.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby złożył go tut. sądowi w ciągu 45 dni od dnia płatności weksla t. j. 11 kwietnia 1914 r. w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu weksel ten za bezskuteczny uznany zostanie.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy, Oddział II.

Kraków, dnia 28 października 1913.

---

L. cz. T. 150 13 (3) (17712 1—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Mikołaja Jakimowa we Lwowie wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo wnioskodawcy ukradzionej książeczki gal. Kasy oszczędności we Lwowie nr. 49354, na nazwisko Mikołaj Jakimów wystawionej a na kwotę 260 kor. opiewającej.

Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy od ogłoszenia ostatniego edyktu w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznana zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddz. VII.

Lwów, dnia 20 października 1913.

---

L. cz. T. V. 15 13 (3) (17222 1—3)

Amortyzacya.

Na wniosek Debory Birnbachowej kupcowej w Wulce ogrodzkowej, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawczynię zagubionych książeczek składkowych Kasy zaliczkowej i oszczędności w Łańcucie a mianowicie Nr. 13503 na kwotę 366 kor. 37 hal. opiewającej, tudzież Nr. 13906 na kwotę 56 kor. 55 hal. opiewającej obydwóch na nazwisko Debory Birnbach wystawionych.

Posiadacza powyższych książeczek wkładkowych wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd obwodowy, Oddz. V.

Rzeszów, dnia 11 października 1913.

# Konkursa.

L. 120.321/913 (18116)

Konkurs

celem obsadzenia kilkunastu posad woźnych przy galicyjskich władzach i urzędach skarbowych z płacą unormowaną ustawą z dnia 25 września 1908 (Dz. p. p. Nr. 204) i rozporządzeniem wszystkich Ministerstw z dnia 22 listopada 1908 (Dz. p. p. Nr. 234), tudzież dodatkiem aktywalnym według klasy miejscowości, wraz z systemizowaną odzieżą urzędową.

Kompetenci o te posady, zastrzeżone ustawą z dnia 19 kwietnia 1872 (Dz. p. p. Nr. 60) dla ukwalifikowanych podoficerów, winni wnieść własnoręcznie pisane i należycie udokumentowane podania najpóźniej do dnia 15 stycznia 1914 przepisaną drogą służbową do krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie i wykazać, że władają językami krajowymi w mowie i piśmie, że są fizycznie zdolni do służby i że posiadają ogólne wymogi potrzebne do przyjęcia do służby rządowej.

W szczególności do podania należy dołączyć metrykę chrztu, świadectwo szkolne, świadectwo dotychczasowego zatrudnienia i świadectwo zdrowia wystawione przez lekarza rządowego.

Ukwalifikowani podoficerowie armii, marynarki, obrony krajowej i żandarmeryi mają się zastosować do przepisów ustawy z 19 kwietnia 1872 (Dz. p. p. Nr. 60), względnie rozporządzenia ministeryalnego z dnia 12 lipca 1872 (Dz. p. p. Nr. 98).

Do obowiązków służbowych woźnego należy oprócz zwykłych posług urzędowych czyszczenie lokalności urzędowych, opalanie pieców, rąbanie drzewa, noszenie materyału opałowego i wody, utrzymywanie w dobrym stanie (czyszczenie) lamp stołowych i innych, noszenie przesyłek pieniężnych, pism i pakietów urzędowych na pocztę i przynoszenie ich z poczty, jakoteż doręczanie pism urzędowych.

C. k. galic. krajowa Dyrekcya skarbu.

Lwów, dnia 4 grudnia 1913.

---

L. Prez. 39.149 (18149 1—3)

Konkurs.

W sądzie krajowym w Czerniowcach będzie obsadzona posada sędziego, ze systemizowanymi poborami IX. klasy rangi.

Ubiegający się o tę, ewentualnie o takie same posady, które opróżnić się mogą w innych sądach kolegialnych lub powiatowych na Bukowinie, wniosą udokumentowane podania w drodze służbowej, najdalej do dnia 31 grudnia 1913 do Prezydyum c. k. Sądu krajowego w Czerniowcach.

Prezydyum c. k. wyższego Sądu kraj.

Lwów, dnia 6 grudnia 1913.

---

L. 7763/pr. (18148 1—3)

Konkurs.

W obrębie galic. krajowej Dyrekcyi skarbu jest do obsadzenia jedna posada inspektora technicznej kontroli skarbowej w VII. klasie rangi z systemizowanymi poborami.

Ubiegający się o tę posadę mają wykazać, że posiadają przepisane wymogi.

Podania należy wnosić w ciągu czterech tygodni drogą służbową do Prezydyum krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie.

Lwów, dnia 6 grudnia 1913.

---

L. 4520/pr. (17963 2—3)

Konkurs.

Przy c. k. Dyrekcyi policyi będzie z dniem 15 stycznia 1914 obsadzonych 4, względnie więcej posad c. k. strażników cywilno-policyjnych z płacą roczną 900 kor., 40 prc. dodatkiem aktywalnym, dodatkiem na mieszkanie rocznych 140 kor., tudzież relutum za odzież służbową rocznych 80 kor.

Mianowanie na te posady nastąpi najpierw w charakterze prowizorycznym na jeden rok służby próbnej.

Po ukończeniu zupełnie zadowalniającej służby próbnej i złożeniu egzaminu z koniecznych wiadomości z ustawy karnej, ważniejszych rozdziałów ustawy o postępowaniu karnem, mianowicie rozdziału o uzasadnionych poszlakach, prawnem przytrzymaniu osób i przedsięwzięciu rewizyi domowej i osoby, z ustaw o ochronie osobistej wolności, o ochronie prawa domowego i o ochronie tajemnicy listów i pism, tudzież ważniejszych przepisów policyjnych i praktycznej służby śledczej nastąpi stabilizacya.

1. obywatelstwo austryackie,
2. ukończony 24 a nie przekroczony 40 (u certyfikatystów 45) rok życia,
3. uzdolnienie fizyczne uznane przez lekarza rządowego,
4. nieposzlakowany tryb życia (u kandydatów stanu cywilnego świadectwo moralności, zaś u czynnych wojskowych lista konduity i wyciąg kar),
5. znajomość polskiego, ruskiego i niemieckiego języka, odpowiednia inteligencya tudzież zdolność do poprawnego sporządzania w języku polskim doniesień i raportów służbowych,
6. dokładna znajomość stosunków miejscowych miasta Lwowa.

Z kandydatów odpowiadających powyższym warunkom mają pierwszeństwo:

a) zupełnie uzdolnieni podoficerowie, posiadający certyfikat wydany na podstawie ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 Nr. 60 Dz. p. p.;

b) kandydaci mogący wykazać dalej idące wykształcenie ogólne lub specyalne wykształcenie fachowe;

c) kandydaci, którzy wskutek swego dotychczasowego zajęcia nabyli obszernych znajomości lokalnych i personalnych.

Ubiegający się o te posady winni wnieść swe udokumentowane i należycie ostemplowane podania najdalej do 15 stycznia 1914 do Prezydyum c. k. Dyrekcyi policyi we Lwowie.

Przed prowizorycznem zamianowaniem będą kompetenci, którzy w swych podaniach wykazali, iż posiadają wymogi wymienione w punktach 1.—6. powołani do osobistego przedstawienia się i zbadania ich stopnia inteligencyi, pojętności, tudzież nadawanie się do wyszkolenia w służbie policyjnej przez specyalną komisyę w c. k. Dyrekcyi policyi.

Z Prezydyum c. k. Dyrekcyi policyi.

Lwów, dnia 5 grudnia 1913.

Reinlender.

---

L. 5974/13 (18147 2—3)

Konkurs.

Wydział Rady powiatowej w Podhajcach rozpisuje niniejszem stosownie do postanowień ustawy z dnia 5 października 1906 Dz. u. kr. Nr. 148 konkurs na posadę lekarza okręgowego z siedzibą w Podhajcach.

Należycie udokumentowane podania należy wnosić do Wydziału Rady powiatowej w Podhajcach do dnia 31 grudnia 1913.

Warunki szczegółowe są do przejrzenia w biurach Rady powiatowej w Podhajcach; kandydatom zamiejscowym zostaną na żądanie przesłane pocztą.

Z Wydziału Rady powiatowej.

Podhajce, dnia 4 grudnia 1913.

Sekretarz: Janiec m. p. — Prezes: Bar. Błażowski m. p.

---

L. cz. Prez. 758 14/13 (18020 2—3)

Sąd tutejszy przyjmie zaraz stałego pomocnika kancelaryjnego, pracującego już w sądzie i piszącego biegle na maszynie „Underwood“.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Żmigród, dnia 4 grudnia 1913.

---

L. 165.647 II. (18023 2—3)

Kokurs

na posady ekspedyentów przy c. k. urzędzie pocztowym:

1. w Moderówce z poborami 3 klasy 2 stopnia i ryczałtem 665 kor. rocznie na służącego;
2. w Szuparce z poborami 3 klasy 4go stopnia i ryczałtem 504 kor. na służącego.

Podania należy wnieść do c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie, o pierwszą posadę najpóźniej do 14, zaś o następną najpóźniej do 20 grudnia b. r.

Lwów, 4 grudnia 1913.

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów dla Galicyi.

Prezydent: Wopaterni.

# Upadłości.

L. cz. S 12 (310) (18151)

W sprawie konkursowej firmy protokołowanej „Pierwsza galicyjska fabryka listw do ram, przyborów szkolnych i wyrobów technicznych z drzewa architekty Józefa Rogali“ we Lwowie, wystąpił p. zarządca masy z wnioskiem, ażeby ogół wierzycieli rozstrzygnął, w jaki sposób ma być zrealizowany majątek nieruchomy, t. j. grunt i budynki zpn. na Lewandówce, własnością powyższej masy będące.

Celem powzięcia uchwały w tym kierunku wyznacza się audyencyę na dzień 15 grudnia 1913 godz. 11 przed południem w c. k. Sądzie krajowym cywilnym we Lwowie, w biurze Nr. 19.

Na tę audyencyę wzywa się wierzycieli konkursowych.

C. k. Sąd krajowy cyw., Oddział VII.

Lwów, dnia 4 grudnia 1913.

# Kuratele.

L. cz. P. 67/13 (8) (16528)

Edykt.

Za umysłowo chorego uznano Jana Żaka z Nowej wsi szlacheckiej.

Kuratorem jego ustanowiono Izydora Fryca z Nowej wsi szlacheckiej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Liszki, dnia 16 października 1913.

---

L. cz. P. 271 13 (16537)

Edykt.

Za marnotrawczynię uznano Jewdochę Hanaczowską z Borszowa.

Kuratorem jej ustanowiono Jacka Hanaczowskiego z Borszowa.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Przemyślany, dnia 10 października 1913.

---

L. cz. IV. 10/78/32 (16509)

Edykt.

Rozciągniętą kuratelę nad Onufrym Buśko z Kuliczkowa od roku 1878 uchylono.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Bełz, dnia 24 września 1913.

---

L. cz. L. 7/13 (16600)

Edykt.

Za umysłowo chorą uznano Petronelę Andrusiak z Żurakach.

Kuratorem jej ustanowiono Jana Sękowskiego, właściciela realności w Staruni.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Sołotwina, dnia 5 czerwca 1913.

---

L. cz. P. 68/13 (6) (16662)

Edykt.

Michała Hryba z Białej uznano marnotrawnym, a kuratorem jego ustanowiono Mikołaja Mazuraka w Białej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Niemirów, dnia 21 czerwca 1913.

---

L. cz. P. 175/13 (5) (16684)

Edykt.

Za umysłowo chorego uznano Włodzimierza Teléwiaka w Krasnosielcach.

Kuratorem jego ustanowiono Piotra Teléwiaka w Krasnosielcach.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Zbaraż, dnia 26 października 1913.

---

L. cz. L. 2/13 (7) P. 17/13 (1) (16578)

Edykt.

Za umysłowo chorego uznano Marcina Sitka w Jaworznie (Stara huta).

Kuratorem jego ustanowiono Walentego Kramarczyka w Jaworznie (Stara huta).

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Jaworzno, dnia 11 listopada 1913.

---

L. cz. L. 19/13 (16655)

Edykt.

Za marnotrawną uznano Magdalenę z Lizaków Wziątkową w Przychojcu.

Kuratorem jej ustanowiono Jana Wziątkę w Przychojcu.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Leżajsk, dnia 24 października 1913.

---

L. cz. P. 125/13 (6) (16532)

Edykt.

Michała Kręcidłę ze Smolina uznano marnotrawnym, a kuratorem jego ustanowiono Fedka Zańkę ze Smolina.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Niemirów, dnia 17 lipca 1913.

---

L. cz. P. 85/13 (16663)

Edykt.

Za głupkowatego uznano Zygmunta Wierzbickiego w Niżankowicach.

Kuratorem jego ustanowiono Jana Berezę w Niżankowicach.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Niżankowice, dnia 2 września 1913.

---

L. cz. P. VI. 150/13 (16624)

Edykt.

Za marnotrawnych uznano Antoniego i Maryę Kropielnickich w Salówce.

Kuratorem ich ustanowiono Józefa Kropielnickiego w Salówce.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Czortków, dnia 16 lipca 1913.

---

L. cz. L. IV. 64/11 (15956 2—3)

Edykt.

1. Aleksandra Powidajko,
2. Klarę Reiner,
3. Julię Lachocką,
4. Emila Ballatzka,
5. Salkę Brüll,
6. Jakóba Bäckera,
7. Juliana Bałascheskula,
8. Edwarda Hubicza,
9. Majera Ruckera,
10. Juliusza Lickendorfa,
11. Chaskla Rappaporta,
12. Antoniego Hausera,
13. Jana Czornego,
14. Sime Kopyt,
15. Beilę Kogon,
16. Leję Rubner vel Kugler,
17. Hermana Chotinera,
18. Mikołaja Olejnika,
19. Stanisława Kotkowskiego,
20. Paulinę Klimek,
21. Nazarego Ostapiaka,
22. Franciszka Chodo,
23. Romana Chorążego,
24. Szymona Słobodziana,
25. Władysławę Uczniową,
26. Zdzisława Sokołowskiego,
27. Wandę Szeligowską,
28. Piotra Sopotnickiego,
29. Katarzynę Suchodolską,
30. Leibę Schorra,
31. Annę Sosenczuk,
32. Adolfa Arendarczyka,
33. Zofię Sadłowską,
34. Mieczysława Skrzyńskiego,
35. Leona Janikowskiego,
36. Michała Małodobrego,

37. Agatę Zelnik,
38. Chaję Mandel,
39. Izydora Nehrera,
40. Józefa Załuskiego,
41. Tytusa Mukaczyńskiego,
42. Aleksandra Tańczuka,
43. Maryę Tańczuk,
44. Jakóba Widymę,
45. Jakima Matwijów,
46. Maurycego Tiger (Tieger),
47. Bogumiłę Michalewicz,
48. Józefa Martynowicza,

uznano umysłowo chorymi, — a kuratorami ustanowieni zostali:

ad 1. Mieczysław Nowakowski,
„ 2. Moses Reiner,
ad 3. Józef Delkiewicz,
„ 4. Bolesław Burzyński,
„ 5. Peretz vel Ferdynand Penner,
„ 6. Antoni Zupnik,
„ 7. Michał Bałascheskula,
„ 8. Stanisław Hubicz,
„ 9. Lauser Münzer,
„ 10. dr. Ignacy Lickendorf,
„ 11. Aron Finster,
„ 12. Juliusz Walczewski,
„ 13. Aleksander Czorny,
„ 14. Hersch Seller,
„ 15. Józef Samuel Seelenfreund,
„ 16. Owadie Rosenfeld,
„ 17. Leon Chotiner,
„ 18. Jerzy Kocura,
„ 19 Józef Kotkowski,
„ 20. Władysław Klimek,
„ 21. Jan Rainczak,
„ 22. Michał Chodowaniec,
„ 23. Karol Chorąży,
„ 24. Michał Słobodzian,
„ 25. Jacek Stepan,
„ 26. Włodzimierz Sokołowski,
„ 27. dr. Adam Paczosiński,
„ 28. Franciszek Sopotnicki,
„ 29. Mikołaj Sołoninka,
„ 30. Nachman Schorr,
„ 31. Karol Bunzel,
„ 32. Edmund Breder,
„ 33. Jozafat Dobl,
„ 34. dr. Stanisław Zabłocki,
„ 35. Władysław Janikowski,
„ 36. Stanisław Zachara,
„ 37. Dawid Schaffel,
„ 38. Jakób Mandel,
„ 39. Emanuel Mehrer,
„ 40. Maciej Załuski,
„ 41. Jan Marcinkowski,
„ 42. dr. Mirosław Jankiewicz,
„ 43. dr. Mirosław Jankiewicz,
„ 44. Feliks Wyczyński,
„ 45. Karol Liniowski,
„ 46. Simon Tiger,
„ 47. dr. Norbert Michalewicz,
„ 48. Józef Martynowicz.

C. k. Sąd powiatowy Sekcya I.,
Oddział XXVIII.
Lwów, dnia 30 czerwca 1913.

---

L. cz. L. 1/13 (11) (15734 3—3)

E d y k t.

Wandę z Rutowskich bar. Brunicką, właścicielkę dóbr w Smarzowy uznano umysłowo chorą i kuratorem jej ustanowiono p. Antoniego Zapalskiego, właściciela dóbr w Januszkowicach.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Jasło, dnia 12 lipca 1913.

---

L. cz. P. 120, 121/13 (16527 3—3)

E d y k t.

Za marnotrawnego uznano Jana Siudę z Mnikowa, zaś za umysłowo niedołężnego Stanisława Jedynaka z Piekar.

Kuratorem pierwszego ustanowiono Jakóba Kapika w Mnikowie a kuratorem drugiego ustanowiono Jana Kozła w Piekarach.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Liszki, dnia 12 października 1913.

---

L. cz. P. VI. 148/13 (4) (18052 2—3)

E d y k t.

Za marnotrawcę uznano Bazylego Kiernacza w Tarnopolu.

Kuratorem jego ustanowiono Włodzimierza Postryhacza w Tarnopolu.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Tarnopol, dnia 9 października 1913.

---

L. cz. L. 1/13 (3) (17974 2—3)

E d y k t.

C. k. sąd krajowy cywilny we Lwowie zawiesza niniejszem nad dr. Aleksandrem Franciszkiem Oskarem 3 im. ks. Łodzia Poninskim, emer. c. k. radcą Dworu przy krajowej Dyrekcyi Skarbu we Lwowie, właścicielem dóbr Horyniec z przyl. marszałkiem powiatu cieszanowskiego, zamieszkałym we Lwowie przy ul. Cłowej pod l. 5, kuratelę z powodu otępienia umysłu, ustanawiając kuratorem tegoż p. Stanisława Karłowskiego, dyrektora Banku przemysłowego we Lwowie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 7 listopada 1913.

---

# DONIESIENIA PRYWATNE.

## Ruch pociągów kolejowych

obowiązujący z dniem 1 maja 1913 r.

według czasu średnio-europejskiego.

### Przychodzą do Lwowa:

**na dworzec główny:**

**Z Krakowa:** **$2^{\underline{22}}$**, $5^{\underline{42}}$, $6^{22}$□), $7^{25}$, **$8^{45}$**, $9^{55}$, $1^{10}$*), **$1^{25}$**, **$2^{20}$**§), $5^{30}$, $7^{\underline{51}}$†), **$8^{\underline{25}}$**, $9^{\underline{40}}$

*) z Tarnowa. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.
†) z Gródka Jagiell. od 1 czerwca do 30 września włącznie codziennie. □) z Mościsk.

**Z Podwołoczysk:** $7^{15}$, $11^{25}$, **$1^{47}$**§), **$2^{15}$**, $5^{25}$, $10^{\underline{30}}$, $10^{\underline{48}}$†)

†) z Krasnego. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

**Z Czerniowiec:** **$12^{\underline{07}}$**, $5^{23}$††), $5^{\underline{43}}$*), $7^{40}$, $10^{28}$†), **$1^{45}$**, $5^{35}$, **$6^{\underline{31}}$**, $9^{\underline{26}}$

*) ze Stanisławowa. †) z Kołomyi. ††) z Chodorowa w każdy następny dzień po niedzieli i święcie.

**Ze Stryja:** $7^{20}$, $9^{00}$, $11^{40}$, $6^{\underline{20}}$, $11^{\underline{00}}$, $11^{\underline{42}}$§)

§) od 15 czerwca do 8 września włącznie tylko w niedziele i rz. kat. święta.

**Ze Sambora:** $7^{45}$, $9^{55}$, $1^{48}$, $8^{\underline{30}}$

**Ze Sokala:** $7^{05}$, $1^{00}$, $7^{\underline{38}}$

**Z Jaworowa:** $8^{04}$, $4^{20}$

**Z Podhajec:** $11^{10}$, $10^{\underline{20}}$

**Ze Stojanowa:** $9^{50}$, $6^{\underline{30}}$

**na dworzec „Lwów-Podzamcze“:**

**Z Podwołoczysk:** $6^{56}$, $11^{05}$, **$1^{33}$***), **$1^{58}$**, $5^{06}$, $10^{\underline{12}}$, $10^{\underline{31}}$†)

†) z Krasnego. *) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

**Z Podhajec:** $7^{26}$*), $10^{49}$, $10^{\underline{01}}$, $12^{\underline{00}}$§)

*) z Winnik. §) z Winnik tylko w sobotę.

**Ze Stojanowa:** $9^{31}$, $6^{\underline{11}}$.

**na dworzec „Lwów-Łyczaków“:**

**Z Podhajec:** $7^{08}$*), $10^{31}$, $3^{\underline{03}}$*), $9^{\underline{41}}$, $1^{\underline{43}}$§)

*) z Winnik. §) z Winnik tylko w sobotę.

### Odchodzą ze Lwowa:

**z dworca głównego:**

**Do Krakowa:** **$12^{\underline{35}}$**, $3^{\underline{35}}$, **$8^{25}$**, $8^{32}$, $1^{26}$†), **$2^{05}$**§), **$2^{45}$**, $3^{40}$*), $5^{50}$, **$7^{\underline{00}}$**, $7^{\underline{30}}$, $11^{\underline{10}}$

*) do Rzeszowa. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie. †) do Gródka Jagiell.

**Do Podwołoczysk:** $6^{08}$, $10^{40}$, **$2^{00}$**, **$2^{45}$**§), $2^{55}$†), $8^{\underline{40}}$, $11^{\underline{15}}$

†) do Krasnego. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

**Do Czerniowiec:** **$2^{\underline{45}}$**, $6^{10}$, **$9^{10}$**, $10^{03}$, **$2^{30}$**, $3^{12}$*), $5^{\underline{52}}$†), $7^{\underline{50}}$††), $11^{\underline{00}}$

*) do Stanisławowa. †) do Kołomyi. ††) do Chodorowa w każdy poprzedzający dzień przed niedzielą i świętem.

**Do Stryja:** $7^{25}$, $10^{02}$§), $1^{50}$, $6^{\underline{50}}$, $8^{\underline{15}}$, $11^{\underline{25}}$

§) od 15 czerwca do 8 września włącznie tylko w niedziele i rzym. kat. święta.

**Do Sambora:** $6^{52}$, $9^{05}$, $3^{50}$, $10^{\underline{56}}$

**Do Sokala:** $7^{50}$, $2^{35}$, $7^{\underline{50}}$, $11^{\underline{35}}$*)

*) do Rawy ruskiej (tylko w niedziele)

**Do Jaworowa:** $8^{40}$, $6^{\underline{31}}$

**Do Podhajec:** $5^{\underline{55}}$, $4^{53}$

**Do Stojanowa:** $8^{05}$, $6^{\underline{00}}$

**z dworca „Lwów-Podzamcze“:**

**Do Podwołoczysk:** $6^{23}$, $11^{00}$, **$2^{14}$**, **$2^{58}$***), $3^{12}$†), $9^{\underline{02}}$, $11^{\underline{33}}$

†) do Krasnego, *) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

**Do Podhajec:** $6^{09}$, $1^{34}$*), $5^{15}$, $10^{\underline{40}}$§)

*) tylko do Winnik. §) do Winnik tylko w sobotę.

**Do Stojanowa:** $8^{22}$, $6^{\underline{17}}$.

**z dworca „Lwów-Łyczaków“:**

**Do Podhajec:** $6^{28}$, $1^{53}$*), $5^{36}$, $7^{\underline{45}}$*), $10^{\underline{59}}$§)

*) tylko do Winnik. §) do Winnik tylko w sobotę.

## P o c i ą g i l o k a l n e.

**na dworzec główny:**

**Z Brzuchowic:** codziennie $6^{55}$
codziennie: od 1 maja do 30 września $7^{\underline{26}}$
od 1 czerwca do 31 sierpnia $8^{37}$, $11^{00}$, $3^{41}$, $5^{15}$, $9^{\underline{30}}$
w niedziele i święta rzym. kat.: od 1 maja do 31 maja $3^{41}$, $9^{\underline{30}}$
od 1 czerwca do 31 sierpnia $1^{54}$

**Z Janowa:**
codziennie: od 16 maja do 15 września $9^{\underline{11}}$
od 1 czerwca do 31 sierpnia $1^{25}$.
w niedziele i święta rzym. kat. od 11 maja do 31 sierpnia $10^{\underline{10}}$.

**Z Lubienia:** w niedziele i święta rzym. kat. od 11 maja do 8 września $9^{\underline{00}}$

**Z Winnik:** tylko w sobotę $12^{\underline{16}}$

**z dworca głównego:**

**Do Brzuchowic:** codziennie $6^{00}$
codziennie: od 1 maja do 30 września $4^{21}$
od 1 czerwca do 31 sierpnia $7^{24}$, $10^{05}$, $2^{25}$, $6^{\underline{15}}$, $8^{\underline{35}}$
w niedziele i święta rzym. kat.: od 1 maja do 31 maja $2^{25}$, $8^{\underline{35}}$
od 1 czerwca do 31 sierpnia $12^{47}$

**Do Janowa:**
codziennie: od 16 maja do 15 września $3^{03}$
od 1 czerwca do 31 sierpnia $10^{15}$.
w niedziele i święta rzym. kat. od 11 maja do 31 września $1^{11}$

**Do Lubienia:** w niedziele i święta rzym. kat. od 11 maja do 8 września $2^{\underline{25}}$

**UWAGA.** Pociągi pospieszne wyróżniają się grubym drukiem. Godziny nocne od $6^{\underline{00}}$ wieczór do $5^{\underline{59}}$ rano, są oznaczone podkreśleniem liczb minutowych.

**C. k. austryackie koleje państwowe.**

## Rozkład jazdy

**pociągów pośpiesznych i expresowych, którymi wóz sypialny kursuje wprost z Podwołoczysk do (Nizzy) Cannes od 12 listopada b. r. do 10 maja 1914 włącznie i na odwrót z Cannes (Nizza) od 16 listopada b. r. do 14 maja 1914 włącznie.**

| | | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| niedziela, środa | $10^{22}$ | odjazd | pociąg posp. | Podwołoczyska | pociąg posp. | przyjazd | $5^{55}$ | wtorek, sobota |
| „ „ | $2^{45}$ | „ | | Lwów | | „ | $1^{25}$ | „ „ |
| „ „ | $10^{\underline{15}}$ | „ | | Kraków | | „ | $6^{00}$ | „ „ |
| poniedziałek, czwartek | $6^{00}$ | przyjazd | | Wiedeń dworzec kolei północnej | | odjazd | $10^{\underline{15}}$ | poniedziałek piątek |
| „ „ | $10^{20}$ | odjazd | pociąg expresowy | Wiedeń dworzec kolei południ. | pociąg expresowy | przyjazd | $5^{15}$ | „ „ |
| „ „ | $7^{58}$ | przyjazd | | Pontebba | | odjazd | $7^{14}$ | „ „ |
| „ „ | $8^{\underline{10}}$ | odajzd | | | | przyjazd | $7^{13}$ | „ „ |
| „ „ | $11^{\underline{50}}$ | przyjazd | | Wenecya | | „ | $2^{\underline{32}}$ | „ „ |
| wtorek, piątek | $4^{15}$ | „ | | Medyolan | | „ | $10^{\underline{10}}$ | niedziela, czwartek |
| „ „ | $7^{55}$ | „ | | Genewa | | „ | $6^{\underline{15}}$ | „ „ |
| „ „ | $12^{03}$ | „ | | San Remo | | „ | $2^{03}$ | „ „ |
| „ „ | $12^{30}$ | „ | | Ventimiglia | | odjazd | $1^{35}$ | „ „ |
| „ „ | $11^{55}$ | odjazd | | | | przyjazd | $12^{19}$ | „ „ |
| „ „ | $12^{17}$ | przyjazd | | Mentona | | „ | $12^{02}$ | „ „ |
| „ „ | $1^{14}$ | „ | | Nizza | | „ | $11^{09}$ | „ „ |
| „ „ | $2^{18}$ | „ | | Cannes | | odjazd | $10^{23}$ | „ „ |

Powyższe odjazdy i przyjazdy pociągów wyrażone są na szlaku Podwołoczyska-Ventimigla wedle czasu środkow.-europ. zaś na szlaku Ventimigla-Cannes, wedle czasu paryskiego (12·00 g. wedle czasu środk.-europ.) 11·00 wedle czasn paryskiego).

W innych dniach tygodnia od 13 listopada do 8 maja 1914 wóz sypialny po przybyciu do Wiednia na dworzec kolei północnej, zostanie przestawiony na dworzec kolei południowej, a podróżni po przybyciu na dworzec kolei połudn. przesiąść się muszą do pociągu ekspresowego, Wiedeń-(Nizza)-Cannes i naodwrót.

L. 19513.

# OGŁOSZENIE.

**Dnia 16 grudnia 1913 o godz. 10 przed południem**

odbędzie się

**w gmachu Gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego**

przy ul. Karola Ludwika l. 1

**142-gie losowanie listów zastawnych dawnej emisyi w sumie 33.800 kor.**

Lwów, dnia 10 grudnia 1913.

**Z Dyrekcyi Gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego.**



**K. k. Nordbahndirektion Wien,**

D. Z. 82.958 ex 1913. (18156)

# Lieferungsausschreibung.

Seitens der k. k. Nordbahndirektion in Wien gelangt die Lieferung nachstehender maschineller Werkstätten- und Heizhauseinrichtungen zur Vergebung und zwar:

**laut Anbotformulare A:**

fünf Egalisierdrehbänke für Transmissionsbetrieb,
eine elektrische Leitspindel-Drehbank,
eine Nortondrehbank mit Revolverkopf,
eine vierspindelige Schraubenmutter Gewindeschneidmaschine,
zwei elektrische Handbohrmaschinen,
eine autogene Schweisstelle,
eine Azetylengasanlagen nebst einer Garnitur Apparate zum autogenen Schweissen und Schneiden,
ein Dmpfhammer von 600 kg. Bärgewicht,
eine horizontale Universalfräsmaschine,
eine Büchsenschleifmaschine,
eine Pressluft-Stehbolzen Niethammer,
ein transportabler Pressluft-Anstreichapparat und eine Schraubenkuppel-Mutterzapfendrehbank;

**laut Anbotformulare B:**

eine elektrisch beschriebene stabille Lokomotivhebevorrichtung für 80 Tragkraft.

Die Vergebung erfolgt auf Grund der von dem Anbotsteller in den Anbotformularen A. beziehungsweise B. einzusetzenden Pauschalpreise sowie der bei der k. k. Staatsbahnverwaltung geltenden **Lieferungsbedingnisse.** Die Anbotformulare können im Bureau IV/3 der k. k. Nordbahndirektion im Wien II 2 Nordbahnstrasse 50, behoben oder von dort gegen Voreinsendung des Portos vom 20 Hellern bezogen werden.

**Alle Angaben** sowie etwaige Änderungen oder Zusätze sind in Anbotformulare **mit roter Tinte** einzutragen.

Dem Anbotsteller steht es frei, auch nur einzelne der ausgeschriebenen Gegenstände zu offerieren; anderseits behält sich die k. k. Nordbahndirektion vor, nach ihrem freien Ermessen dem Anbotsteller beliebige Teillieferungen zu übertragen oder auch von der Lieferungsübertragung ganz abzusehen.

Die Preise sind franko Waggon einer Station der k. k. Staatsbahnen und einschliesslich der Verpackungs- und sonstigen Spesen sowie Gebühren zu stellen.

**Der Liefertermin ist möglichst kurz zu bemessen, jedoch im Falle des Zuschlages unbedingt einzuhalten.**

Der Anbotsteller bleibt mit seinem Angebote sechs Monate vom Schlusstermine der Einreichung an gerechnet im Worte.

Von dem Erlage eines Vadiums wird abgesehen.

Die vorschriftsmässig gestempelten, mit Zeichnungen, welche den Bestimmungen des Artikels 3 der besonderen Bedingnisse für die Lieferung von maschinellen Werkstätteneinrichtungen unbedingt zu entsprechen haben, sowie mit dem Originalofferte für die elektrische Ausrüstung der angebotenen Leitspindel-Schnelldrehbank und der Hebeböcke belegten Angebote sind mit der Aufschrift: **»Angebot für die Lieferung maschineller Werkstätteneinrichtungen«** bis längstens **22 Dezember 1913** um 12 Uhr mittags im Einreichungsprotokolle der k. k. Nordbahndirektion einzubringen.

Jeder Anbotsteller hat das Recht, der am 30 Dezember 1913 um 10 Uhr vormitags stattfindenden kommissionellen Anboteröffnung beizuwohnen.

Anbote, welche den Bestimmungen der Ausschreibung nicgt entsprechen oder nach Ablauf des festgesetzten Einreichungstermines eintreffen, bleiben unberücksichtigt.

Wien, Dezember 1913.

**K. k. Nordbahndirektion.**

**K. k. Nordbahndirektion, Wien.**

Nr. 3 ad 62.061/13. (18157)

# Offertausschreibung.

Seitens der k. k. Nordbahndirektion Wien gelangt die Vergrösserung der bestehenden Lokomitvremise von 4 auf 10 Stände ferner die Errichtung einer Schornsteinanlage für Zentralrauchabführung und eines Reservoirgebäudes in der Station Oderberg Hauptbahnhof zur Vergebung.

Vollendungstermin 15 Juni 1914.

Die Vergebung erfolgt für die Arbeiten oberhalb der in den Plänen festgesetzten Normallinien nach Pauschalpreisen.

Nähere Angaben hierüber sind in den Angebotformularien enthalten, welche, ebenso wie die allgemeinen und besonderen Bedingnisse und die übrigen Offertunterlagen (Pläne, Baubeschreibungen, Formulare für „Angebot“, „Preisverzeichnis“ und „Bestimmungen“, „Kundmachung betreffend den Erlag und die Ausfolgung von Vadien und Geschäftskautionen“) bei der k. k. Bahnerhaltungs-Sektion in Oderberg der k. k. Nordbahndirektion eingesehen, bezw. (die Pläne und Baubeschreibung) bei der k. k. Nordbahndirektion in Wien, Bureau III./5, direkt oder gegen Einsendung eines Betrages von K. 14·— per Post bezogen werden können.

Die Angebote sind unter Benützung der hiezu aufgelegten Angebotformularien per Bogen mit einem Ein-Kronen-Stempel zu versehen, zu fertigen, zu siegeln und mit der Aufschrift: „Angebot, betreffend die Ausführung der Vergrösserung der Lokomotivremise in der Station Oderberg“ gekennzeichnet, bis längstens 15 Jänner 1914, 12 Uhr mittags, im Einreichungsprotokolle der k. k. Nordbahndirektion, Wien II. Nordbahnstrasse 50, in versiegeltem Umschlag (Kouvert) einzubringen oder frankiert dorthin abzusenden.

Die Anbotsteller oder deren Bevollmächtigte haben das Recht der am 16 Jänner 1914, 12 Uhr mittags, bei der Abteilung III. der k. k. Nordbahndirektion stattfindenden kommissionellen Eröffnung der eingelaufenen Angebote beizuwohnen.

Die Anbotsteller haben mit ihren Angeboten bis Mitte Februar 1914 im Worte zu bleiben.

Solche Angebote, in denen irgendwelche Änderung der Offertgrundlagen angestrebt wird, oder Offerte, welche nicht termingemäss einlaufen, werden als nicht eingelangt betrachtet und bleiben unberücksichtigt.

Vor Einreichung des Angebotes hat der Anbotsteller ein Vadium von 5 Prozent der offerierten Summe zu erlegen (siehe „Offertunterlagen“).

Die k. k. Nordbahndirektion behält sich das Recht vor, über die Annahme oder Nichtannahme der eingelangten Angebote nach freiem Ermessen zu entscheiden, oder eventuell auch sämtliche Angebote zurückzuweisen.

Wien, am 6 Dezember 1913.

**Die k. k. Nordbahndirektion.**

**Najstarsza i najpoczytniejsza ilustracya polska**

# Tygodnik Illustrowany

**55 lat istnienia 55**

**Przeszło tysiąc stronic tekstu i przeszło dwa tysiące ilustracyi rocznie.**

„TYGODNIK ILLUSTROWANY“ w r. 1914 zamieści najnowszą świetną powieść

## HENRYKA SIENKIEWICZA

## „LEGIONY“

część pierwsza **„W KRAJU“**

część druga **„POD DĄBROWSKIM“**

wspomnienia legionisty, z szeregiem wielkich ilustracyi **W. Kossaka.**

Powieść **„LEGIONY“** „TYGODNIK ILLUSTROWANY“ zaczął drukować w grudniu r. 1913. Nowi prenumeratorzy początek powieści mogą nabywać po 30 hal. Z przesyłką 40 hal.

Nadto „TYGODNIK ILLUSTROWANY“ w r. 1914 drukować będzie najświeższą powieść

**WŁOD. PERZYŃSKIEGO „ZŁOTY INTERES“**

Oraz dokończenie powieści

**WACŁAWA SIEROSZEWSKIEGO: „BENIOWSKI“.**

Artykuły wstępne, naukowe, społeczne i literackie pierwszorzędnych publicystów i literatów polskich. — Stałe przeglądy wystaw naszych z udziałem wszystkich malarzy polskich i obcych. Ilustracye odźwierciadlające zdarzenia chwili bieżącej. — TEATR, SZTUKI PLASTYCZNE. — PIŚMIENNICTWO OBCE.

W r. 1914 wszyscy prenumeratorowie roczni „TYGODNIKA ILLUSTROWANEGO“ oprócz 52 numerów pisma **otrzymają bez dopłaty:**

**12 tomów „Ciekawych Powieści“**

**Zeszyt albumowy**
**„Świat Dziecięcy“** z rycinami kolorowanemi, jako
**PREMIUM NADZWYCZAJNE.**

**„Przegląd Bibliograficzny“**

**„Ciekawe powieści“** kosztują dla nieabonentów rocznie 16 koron.

**„Ciekawe powieści“** każdy prenumerator „Tygodnika Illustrowanego“ dostaje

— — — ZUPEŁNIE DARMO!!! — — —

Komplety z r. 1910, 1911, 1912 i 1913, za 12 dużych tomów broszurowanych **tylko po 10 koron** **w oprawie po 16 koron**

Na żądanie wysyłamy bezpłatne dodatki książkowe (Ciekawe Powieści) w bardzo pięknej, ozdobnej, płóciennej oprawie za dopłatą za oprawę 50 hal. za tom; — to jest kwartalnie za 3 tomy 1 kor. 50 hal., — półrocznie za 6 tomów 3 kor., — rocznie za 12 tomów 12 koron.

**W roku 1914** celem nadania **„Ciekawym Powieściom“** cech **Biblioteki beletrystycznej** damy

**Cykl powieści Saskich**

**J. I. Kraszewskiego:**

**„Starosta warszawski“, „Hrabina Cosel“, „Z siedmioletniej wojny“** i **K. DICKENSA** słynną powieść 4-tomową p. t.:

**„Dawid Copperfield“.**

Od początku istnienia t. j. od r. 1910

**„Ciekawe Powieści“**

zamieściły:

**W roku 1910** powieści: **Wołodego Skiby „Nad Poziomy“**, tomy 2, **A. Dumasa „Karol Szalony“**, tomy 2, **K. Dickensa „Klub Pikwika“**, tomy 3, **G. Zielińskiego „Manuela“**, tom 1, **A. Dumasa „Król Dziadów“**, tomy 2, **W. Skiby „Grześ“**, tomy 2.

**W roku 1911: A. Dumasa „Straszny Rok“**, tom 1, **H. Nagla „Tajemnice Nalewek“**, tomy 2, **Erckmana** i **Chatriana „Hugon Wilk“**, tom 1, **Deotymy „Panienka z okienka“**, tomy 2, **Gautier „Kapitan Fracasse“**, tomy 3, **W. Hugo „Człowiek śmiechu“**, tomy 3.

**W roku 1912: W. Rapackiego „Hanza“**, tom 1, **E. Orzeszkowej „I pieśń niech zapłacze“**, tom 1, **A. Dumasa „Towarzysze Jehudy“**, tomy 3, **J. I. Kraszewskiego „Bezimienna“**, tomy 2, **Rellstaba „Rok 1812“**, tom 2, **Erckmana Chatriana „Daniel Rock“**, tom 1, **J. I. Kraszewskiego „Brühl“**, tomy 2.

**W roku 1913: E. Orzeszkowej „Australczyk“**, tom 1, **A. Dumasa „Wilczyce“**, tomy 4, **K. Laskowskiego „Zrośli z ziemią“**, tomy 2, **A. Krechowieckiego „Szary Wilk“**, tomy 2, **J. Gautier „Cień chińskiego smoka“**, tomy 2, **Wołodego Skiby „Paryżanin“**, tom 1.

Nowi prenumeratorzy biorący wszystkie komplety „Ciekawych Powieści“ za lata 1910, 1911, 1912 i 1913 **zamiast ceny nominalnej 40 kor., płacą tylko 30 kor.** w oprawie 54 kor.

**Prenumeratę przyjmują: Administracya Tygodnika Illustrowanego we Lwowie: Ulica Jagiellońska 3.**
**oraz wszystkie księgarnie i kantory pism.**

## WARUNKI PRENUMERATY:

| We Lwowie: | | | | W Galicyi z przesyłką pocztową: | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| kwartalnie | 6·80 kor. | z oprawą książek | 8·30 kor. | kwartalnie | 7·20 kor. | z oprawą książek | 8·70 kor. |
| półrocznie | 13·60 kor. | „ „ | 16·60 kor. | półrocznie | 14·40 kor. | „ „ | 17·40 kor. |
| rocznie | 27·20 kor. | „ „ | 33·20 kor. | rocznie | 28·80 kor. | „ „ | 34·80 kor. |

**Wydawcy: Gebethner i Wolff. — Redaktor naczelny: Dr. Józef Wolff. — Odpowiedzialny za Redakcyę we Lwowie: Artur Schröder.**

**Przyjaciół naszego pisma prosimy uprzejmie o polecenie niniejszego prospektu.**

Z drukarni Wł. Łozińskiego (pod zarządem J. Niedopada) ul. Czarnieckiego l. 12. — Telefon 527.